

วารสารห้องสมุด *T.L.A. BULLETIN*

วิชาบรรณารักษศาสตร์

เรื่องของวรรณกรรม

นิทานเด็ก

ในวงการห้องสมุดในและนอกประเทศ

ปีที่ 7 ฉบับที่ 1

มกราคม-กุมภาพันธ์ 2506

วารสารห้องสมุด

T.L.A. BULLETIN

ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๑

มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๐๖

นิตยสารรายสองเดือนของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย

ศิลปในการจัดป้ายนิเทศ	กม ขรรค์เพชร	๑
เด็กหนุ่มผู้ไปหาลมเหนือ	สุนัด ประภาสวดี	๘
วิจารณ์เรื่อง "เทวีและเรื่องสั้นของนวนาค"	จารุวรรณ ขาลีโต	๑๒
นิทานสำหรับเด็ก	ม็อค โจย่า	๑๖
Mary Anglemyer's Message		๑๘
การจัดทำบรรณานุกรมแห่งชาติ	เอ.เจ. เอลส์	๒๑
มูลเหตุที่มาของเรื่องพระราม	พระวรวงศ์เธอกรมหมื่นพิทยาลงกรณ์	๓๒
บทความทางวิชาการ	นายฉุน ประภาวิวัฒน์	๓๗
วิชาชุดบรรณารักษศาสตร์	ม.ร.ว. จีรวัดน์ จักรพันธ์	๔๕
โฆษณาขายหนังสือ	บุญเจือ องค์ประดิษฐ์	๔๖
การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก	ลมูล รัตตากร	๔๙
เรื่องของบรรณพิภพ	สุข วงศาสนธิ์	๕๘
เพชรในวรรณกรรมไทย	ส.อ. รวบรวม	๖๓
วารสารหนังสือไทยในรอบปี ๒๕๐๕	จารุวรรณ ขาลีโต	๖๖
นักเล่านิทานในห้องสมุดประชาชน	ป. ประชาชน	๗๕
แนะนำให้อ่าน		๗๙
ใคร? อะไร? ที่ไหน?		๘๐
บรรณาธิการแถลง		๘๓

T.L.A. BULLETIN

Volume 7, No. 1

January—February B. E. 2506 (1963)

CONTENTS

Materials for Bulletin Board	<i>Thom Kanpetch</i>	
The Lad who went to the North Wind	<i>Sunit Prabhasawat</i>	
Criticism on Thevi and Other Short Stories of NavaNaka	<i>Charuvan Jalito</i>	1
Crab and Monkey	<i>Mock Joya</i>	1
Mary Anglemyer's Message		1
National Bibliography	<i>A.J. wells</i>	2
Pra Rama	<i>Krom Muen Bidhyalap</i>	
	<i>Pluedhiyakorn</i>	
The Thai National Documentation Centre	<i>Choon Prabavivat</i>	
Book Selection	<i>M.R. Chirvatana Chakrabanda</i>	
Book Advertisement	<i>Boonchua Ongkapradit</i>	
Writing for Children	<i>Lamoon Ratakorn</i>	
Libraries Abroad	<i>Sook Vongsason</i>	
Diamonds in Thai Literature	<i>S.A.</i>	
Thai Book in 1962	<i>Lin Chong Phoavibul-</i>	
	<i>Charuvan Jalito</i>	
Story Tellers in Public Library	<i>P. Prachachom</i>	
May We Introduce you to know		
Who ? What ? Where ?		
Editor's Note		

T.L.A. BULLETIN

Volume 7, No. 1

January—February B. E. 2506 (1963)

CONTENTS

Materials for Bulletin Board	<i>Thom Kanpetch</i>	1
The Lad who went to the North Wind	<i>Sunit Prabhasawat</i>	8
Criticism on Thevi and Other Short Stories of NavaNaka	<i>Charuwan Jalito</i>	12
Crab and Monkey	<i>Mock Joya</i>	16
Mary Anglemyer's Message		18
National Bibliography	<i>A.J. wells</i>	21
Pra Rama	<i>Krom Muen Bidhyalap</i>	
	<i>Pluedhiyakorn</i>	32
The Thai National Documentation Centre	<i>Choon Prabavivat</i>	37
Book Selection	<i>M.R. Chirvatana Chakrabanda</i>	42
Book Advertisement	<i>Boonchua Ongkapradit</i>	46
Writing for Children	<i>Lamoon Ratakorn</i>	48
Libraries Abroad	<i>Sook Vongsason</i>	58
Diamonds in Thai Literature	<i>S.A.</i>	63
Thai Book in 1962	<i>Lin Chong Phoavibul-</i>	
	<i>Charuwan Jalito</i>	66
Story Tellers in Public Library	<i>P. Prachachom</i>	75
May We Introduce you to know		79
Who ? What ? Where ?		81
Editor's Note,		83

วารสารห้องสมุด
T.L.A. BULLETIN

นิตยสารรายสองเดือน ของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย

วัตถุประสงค์ เพื่อ :-

ส่งเสริมและเผยแพร่วิชาบรรณารักษศาสตร์
ส่งเสริมและเผยแพร่การศึกษาและวัฒนธรรม

บรรณาธิการ
นายกระจำนง แม้นญาติ

กองบรรณาธิการฝ่ายวิชาการ

น.ส. รัญจวน อินทรกำแหง

นายคุณ ประภาวิวัฒน์

น.ส. บุญเจือ องค์ประดิษฐ์

นายดรุณ พลศิริ

นางแม่นันมาต ชวลิต

นายถม ธรรมไพฑูริ

น.ส. อุทัย ทุติยโพธิ

นายทวี มุขระโกษา

น.ส. จารุวรรณ ขาติโต

น.ส. ดมด รัตตากร

น.ส. สุธิตถักษณ์ อัมพวันวงษ์

น.ส. ศรัทธอง ดีหาพงษ์

นางสิริวิมล ช่างไข

นายสุช วงศ์คำตัน

ม.ร.ว. จีรวัดน์ จักรพันธ์

นายบุญจิตต์ ชูทรงเดช

กองบรรณาธิการฝ่ายธุรการ

นายบุญหยด พันธเพ็ง

นายประยุทธ์ สวัสดิ์มงคล

นายชุมพล สุทธิบุญ

น.ส. นิธวรรณ อินทะเคหะ

เจ้าของ : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย
ผู้จัดการ, ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : นายกระจำนง แม้นญาติ
สำนักงาน : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย บริเวณมหาวิทยาลัย บวรนิเวศ พระนคร
พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์ มงคลการพิมพ์ ๑๐๑ ถนนตานี บางลำภู พระนคร

สงวนลิขสิทธิ์

ห้ามคัดลอกข้อความตอนใดตอนหนึ่งไปตีพิมพ์โดยไม่ได้รับอนุญาต

T.L.A. Bulletin

Official Bi-monthly Journal of the Thai Library Association

Editor in Chief

Nai Krachang Manyati

Editorial Staff

Nangsoa Runjuan Intarakamhang

Nangsoa Boonchua Ongkapradit

Nang Maenmas Chavalit

Nangsoa Uthai Thutiyapothi

Nangsoa Charuwan Jhalito

Nangsoa Suthilak Ampanwongs

Nang Sirin Chuangchote

M.R. Chiravadhana Chakrabandh

Nai Chun Prabhavivadhana

Nai Daroon Balasiri

Nai Thom Kanpetch

Nai Tawee Mukatarakosa

Nangsoa Lamoon Ratakorn

Nangsoa Srithong Sihapongs

Nai Sook Wongsason

Nai Boonchit Choosongdej

Managing Staff

Nai Boonyod Panpeng

Nai Choopol Sookvibul

Nai Prayoot Sawasdimongkol

Nangsoa Nilawan Indagana

Owner : Thai Library Association, Mahamakut Rajvidyalaya

Bovoranives, Bangkok, Thailand.

Printed at Mongkol Press, Bangkok.

รายนามคณะกรรมการประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๖

ของ

สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย

นายก	นางสาวรัญจวน อินทรกำแหง
อุปนายก	นายสุข วงศาสนธิ์
เลขานุการ	นางสาวรส วงศ์ยังอยู่
เหรัญญิก	นางสาวกัทลี สมบัติศิริ
บรรณรักษ์	นางสาวศรีทอง สีหาพงศ์
ปฏิคม	นางนิตยา จูตามาศย์
นายทะเบียน	นางรพินท์ มาพบพันธ์
ประธานแผนกวิเทศสัมพันธ์	นายฉุน ประภาวิวัฒน์
ประธานแผนกเผยแพร่วิชาการ	นางสาวอุทัย ทุดิยะโพธิ์
ประธานแผนกประชาสัมพันธ์	นางสาวจรรวรรณ ชาลิต
ประธานแผนกจัดทำวารสาร	นายกระจำจ แม่ญาค
ประธานแผนกจัดหาทุน	นางสาวรัญจวน อินทรกำแหง
ประธานแผนกจัดพิมพ์	นางสิรินทร์ ช่างโชติ
ประธานแผนกนิเทศห้องสมุด	นางศศิวงศ์ ปิงตระกูล
ประธานแผนกบรรณานุกรมแห่งชาติ	นางสาวสุทธิลักษณ์ อำพันวงศ์
ประธานแผนกศูนย์รวมบัตร	นางแม่นาส ชวลิต
กรรมการ	นางสาวบุญเจือ องค์กรประดิษฐ์
กรรมการ	นางสาวนิลวรรณ ปันทอง
กรรมการ	ม.ร.ว. จีระวัฒน์ จักรพันธ์
กรรมการ	นายดรณ พลศิริ
กรรมการ	นายตรี อมาตยกุล
กรรมการ	นายถม ชรรค์เพชร
กรรมการ	นางวิบูลย์ ภัยปาน
กรรมการ	นายบุญจิตต์ ชูทรงเดช
กรรมการ	นายเออ บุษปะเกษ หงสกุล
กรรมการ	นางมาเรีย เหล่าสุนทร

Office Bearers of the T.L.A. 1963

President	:	Nangsoa Runjuan Intarakumhang
Vice President	:	Nai Sook Wongsason
Secretary	:	Nangsoa Rasa Wongyoungyu
Treasurer	:	Nangsoa Katalee Sombatsiri
Librarian	:	Nangsoa Srithong Srihapongsa
Chief of Reception Committee	:	Nang Nitaya Jutamart
Registrar	:	Nang Rapin Mapobpuntha
Chief of Foreign Relations	:	Nai Chun Prabhavivadhana
Chief of Library Trainings	:	Nangsoa Uthai Thutiyapothi
Chief of Public Relations	:	Nangsoa Charuwan Jalito
Editor of the T.L.A. Bulletin	:	Nai Krachang Manyati
Chief of Fund Raising	:	Nangsoa Runjuan Intarakumhang
Chief of the Publication	:	Nang Sirin Chuangchote
Chief of Library Clinic	:	Nang Sasiwongs Puenstrakul
Chief of Bibliography	:	Nangsoa Suthilak Ampanwongs
Chief of Union Catalog	:	Nang Maenmas Chavalit
Member	:	Nangsoa Boonchua Ongkapradit
Member	:	Nangsoa Nilwan Pinthong
Member	:	M.R. Chiravathana Chakrabandh
Member	:	Nai Daroon Balasiri
Member	:	Nai Tri Amatayakul
Member	:	Nai Thom Kanpetch
Member	:	Nang Vibulpen Chaipani
Member	:	Nai Boonchit Choosongdej
Member	:	Nai Eua Busapakes Hongsakul
Member	:	Nang Maria Loasoonthorn

กิจกรรมต่าง ๆ

ของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย

๑. แผนกวิเทศสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนความรู้ เชื่อมความสัมพันธ์กับบรรณารักษ์ทั่วโลก ขอความร่วมมืองานด้านห้องสมุดของไทย
๒. แผนกเผยแพร่วิชาการ อบรมวิชาบรรณารักษศาสตร์ จัดให้มีชมรมและกิจกรรมในต่างจังหวัด
๓. แผนกประชาสัมพันธ์ จัดรายการวิทยุ โทรทัศน์ อภิปราย ปาฐกถา กิจกรรม และทำภาพยนตร์แนะนำการใช้ห้องสมุดตลอดจนติดต่อหนังสือพิมพ์
๔. แผนกจัดพิมพ์ จัดทำหนังสือวิชาบรรณารักษศาสตร์และพิมพ์ให้มากขึ้น และทำหนังสือเพื่อเสนอรายชื่อหนังสือใหม่
๕. แผนกหาทุน จัดหาทุนใช้จ่าย และทุนสะสม
๖. แผนกนิเทศห้องสมุด ส่งเสริมการจัดห้องสมุด ณ ที่ต่าง ๆ ทั้งช่วยเหลือและแนะนำ
๗. แผนกบรรณานุกรมแห่งชาติ จัดทำรายชื่อหนังสือ วารสาร และเอกสารทั้งในและนอกประเทศ
๘. แผนกศูนย์รวมบัตร เพื่อรวบรวมรายชื่อบรรดาหนังสือที่มีในห้องสมุดต่าง ๆ ทั่วประเทศ
๙. แผนกบรรณารักษ์ จัดหาหนังสือวิชาบรรณารักษศาสตร์ และหนังสือที่ใช้ในการอบรม ค้นคว้า ตลอดจนจัดห้องสมุดของสมาคม
๑๐. แผนกปฏิคม เป็นสื่อให้สมาชิกได้พบปะสังสรรค์สนทนาร่วมกัน
๑๑. แผนกวารสาร เผยแพร่ความรู้วิชาการ ในเรื่องหนังสือและห้องสมุดและแจ้งข่าวสาร ให้สมาชิกได้ทราบงานห้องสมุดของเพื่อนบรรณารักษ์ด้วยกัน
๑๒. แผนกทะเบียน เพื่อทราบจำนวนสมาชิกของสมาคมว่ามีผู้ใดอยู่ที่ใด

กิจกรรมพิเศษ

๑. การจัดทำหนังสือพิมพ์ เพื่อจัดพิมพ์หนังสืออ่านสำหรับเด็กให้มากขึ้น
๒. การจัดสร้างอุปกรณ์ครุภัณฑ์ห้องสมุด เพื่อให้ความสะดวกห้องสมุดต่าง ๆ ตามแบบมาตรฐานและราคาเยา
๓. การทำบัตรรายการ เพื่อสะดวกแก่บรรณารักษ์ได้ทราบจำนวน และรายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือ
๔. การส่งเสริมการอ่านและห้องสมุดในภาคใต้ เพื่อช่วยส่งเสริมการอ่านและห้องสมุดใน ๔ จังหวัดภาคใต้

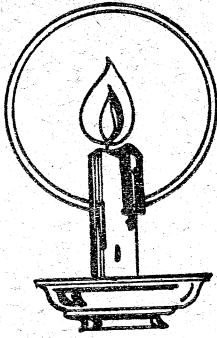
T.L.A. Activities

Various divisions of T.L.A. take up the following duties :—

1. **Foreign Relation Division** - to contact foreign agencies and organizations governmental and non-governmental in order to exchange opinions and experiences, to gain friendship with librarians abroad.
2. **Library Education Division** - to help library workers in acquiring and improving knowledge in library science by organizing workshop or seminars whenever needed.
3. **Public Relation Division** - to promote the use of books and libraries among the public ; to make people aware of the needs in books and libraries.
4. **Publication Division** - to publish text-books in library science, and other kind of goods which will facilitate librarians in their work such as library manuals, library directions.
5. **Fund Raising Division** - to raise fund for libraries in need.
6. **Library Clinic Division** : to help re-organize libraries already in existence but not yet systematically organized.
7. **Bibliography Division** - to compile bibliographies and book lists needed by libraries.
8. **Union Catalog Division** - to set up a union catalog of collections of materials in libraries in Bangkok.
9. **Reception Division** - to arrange, whenever it is suitable, for informal meetings among librarians ; to help foreign librarian visitors to Thailand.
10. **Library Division** - to acquire and organize books in library science and other library tools for use of the members of the association.
11. **Registration Division** - to keep record of the members of the association.
12. **Library Journal Division** - to edit and issue T.L.A. Bulletin, official journal of T.L.A., and to issue newsletters.

Other Activities

1. Promote and publish childrens' books.
2. Produce library furnitures, and equipments.
3. Produce library printed catalog cards.
4. Making survey of interest in reading Thai books among Malay-speaking Thai people in the southern provinces, and help promoting library services in the areas.

ศิลปในการจัดป้ายนิเทศ

ณ ขรรค์เพชร

ศิลปในการจัดป้ายนิเทศนี้เป็นหลักวิชา ซึ่งผู้เขียนได้ศึกษาเล่าเรียนมาตามหลักสูตรชั้นปริญญาโททางวิชาสัตตศศึกษา M.A. in Audio Visual Education ท่านผู้อ่านที่สนใจควรหาอ่านเรื่องตั้งแต่ตอนอารมณ์บท ซึ่งมีอยู่ในวารสารห้องสมุดปีที่ ๕ ฉบับที่ ๒ ตอนที่ ๑ ว่าด้วยการเตรียมจัดป้ายนิเทศ ซึ่งมีอยู่ในวารสารห้องสมุดปีที่ ๕ ฉบับที่ ๒ และตอนที่ ๒ ว่าด้วยวัสดุสำหรับจัดป้ายนิเทศ มีอยู่ในวารสารห้องสมุดปีที่ ๖ ตั้งแต่ฉบับที่ ๕ เป็นต้นไป ในตอนที่ ๒ นี้แบ่งออกเป็น ๖ บทด้วยกัน

บทที่ ๒ หลักการใช้ภาพสามมิติและภาพที่สวยงาม

คำว่าภาพสามมิติและภาพที่สวยงามในทันทีไม่ได้หมายความว่าความเคร่งครัดตามตัวอักษร เช่นคำว่าภาพสามมิติก็หมายความว่าเพียงว่าเป็นภาพที่สามารวดแสดงส่วนกว้างส่วนยาวและส่วนสูงให้เห็นได้ ภาพที่ไม่สวยงามแต่หากสะดุดตาสะดุดใจผู้ชมก็ควรจะนำมาใช้

ประกอบป้ายนิเทศ และมีคุณค่าด้วยดังดงามตามความหมาย

ในตำราของท่านศาสตราจารย์ มายอร์อีสต์ (Marjorie East) ได้พูดถึงรูปถ่ายดีเหลือๆ ซิตๆ ที่อยู่ในสมุดคติภาพ (Album) ของคุณยายรูปหนึ่ง รูปถ่ายดีด้วยดังดงามแน่นอนอยู่ในทำเนียบขาวของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา รูปหนึ่ง รูปที่ปิดอยู่ข้างๆ ดังตะปูหรือกระป๋องนมรูปหนึ่ง ถ้าทั้งสามรูปนั้นคุณค่าในการใช้เพื่อเป็นวัสดุประกอบป้ายนิเทศได้เท่าเทียมกันแล้ว ก็ขอว่าภาพเหล่านี้มีความสวยงามเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นความสวยงามจะมากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมที่สุดแต่ภาพนั้นจะเหมาะสมแก่เรื่องราวเพียงไร

ในบทแนะนำการจัดป้ายนิเทศบทหนึ่ง ได้นำบรรณารักษ์ให้ตัดภาพจากหนังสือพิมพ์ใบปิดโฆษณา และหนังสืออื่นๆ ตลอดจนภาพบนปกหุ้มหนังสือ ตัดแล้วให้จัดเก็บเข้าแฟ้มแยกหมวดแยกหมู่ไว้ เวลาจัดป้ายนิเทศให้เอาภาพเหล่านี้ใช้เป็นวัสดุประกอบไม่ต้อง

ไปเทียบหา บางทีอาจจะหาได้ทั้งหมดเวลาเดียว
แล้ว เมื่อใช้เสร็จแล้วอย่าทิ้ง ให้นำกลับไป
เก็บไว้ในแฟ้มตามเดิม การตัดภาพ การติด
ภาพ และการเก็บรักษาภาพเหล่านี้เป็นศิลปะที่
ต้องศึกษาเล่าเรียนเหมือนกัน เรียกว่าตำรา
กฤตภาค (Clipping Files) จะขอเอาไว้กล่าว
ให้ละเอียดในบทที่ ๖ ซึ่งว่าด้วยกฤตภาค

ภาพที่ลวดลึงดงาม หมายความว่าความ
เหมาะสมกับป้ายนิเทศอย่างหนึ่ง และหมาย
ความถึงความลวดลึงดงามทางจิตใจเมื่อได้ชม
ป้ายนิเทศคืออย่างหนึ่ง (It comes into your
mind's eye) หลักการใช้หุ่นจำลองแทนของ
จริงดังกล่าวมาแล้วในบทที่ ๑ ซึ่งจะได้เห็นว่า
บางครั้งการใช้หุ่นจำลองดีกว่าการใช้ของจริง
ในบทหนักเช่นเดียวกัน คือ บางครั้งการใช้ภาพ
ดีกว่าการใช้ของจริงและดีกว่าการใช้หุ่นจำลอง
เสียอีกด้วย ทั้งนี้เป็นข้อยกเว้นทฤษฎีเรื่อง
ประสิทธิภาพระดับขั้นของเดด (Dale, Edgar.
Audio-Visual Methods in Teaching) บาง
โอกาสการใช้ภาพแทนของจริงทำให้เกิดประ-
สิทธิภาพรากฐาน (Concrete Experience)
ตัวอย่างเช่น พระบรมฉายาลักษณ์ พระบาท
สมเด็จพระปรมหาราชเจ้า เปรียบเทียบกับ
พระบรมรูปทรงม้าซึ่งเป็นหุ่นจำลอง ผู้ที่ได้ชม
พระบรมฉายาลักษณ์ ของ พระองค์ จะมี ความ
ซาบซึ้งในพระมหา กรุณาธิคุณ จากแวว พระ-

เนตร และดวงพระพักตร์ของพระองค์มากกว่า
ชมพระบรมรูปทรงม้า ตามตำรากล่าวไว้ว่า
แววตาและวงหน้าของคนที่อยู่ห่างไกลกัน หรือ
ตายไปแล้ว จะหาสิ่งใดแทนให้เหมือนได้ยาก
นัก นอกจากภาพถ่ายที่ไม่มีกรแต่งเติม แม้ว่า
หุ่นจำลองจะดี โดยที่เราสามารถได้สัมผัสส่วนดี
สามารถจับต้องเดินดูส่วนต่าง ๆ ได้โดยรอบ
แต่ก็ขาดแววตาและวงหน้า เพราะถูกแต่งเติม
ประดิษฐ์ขึ้นโดยนายช่าง มิได้ถ่ายจากของจริง
โดยตรง ถ้าเรามองดูหุ่นจำลองหรือมองดูของ
จริงด้วยสายตาของเรา ภาพที่ปรากฏกับตา
นั้นแหละ คือภาพสามมิติ ส่วนแผ่นภาพธรรมดา
ที่เราเห็นอยู่ท่ว ๆ ไปนั้น ไม่ใช่ภาพสามมิติ
เพราะเราไม่สามารถเห็นส่วนกว้างส่วนยาวและ
ส่วนสูงได้เท่าที่เราเห็นของจริง คุณสมบัติ
สามมิติ (Three - dimensional quality) นี
นักปราชญ์แต่งได้ พยายาม ค้นหา เพื่อให้เกิด
ภาพสามมิติขึ้นจนได้ ดังที่เราท่านได้เห็นจาก
ถ้ำมองบางชนิด กล้องถ่ายรูปสามมิติ และ
ภาพยนตร์สามมิติ เหล่านี้เป็นต้น และใน
ที่สุดเราต้องยอมรับว่าภาพสามมิติ เป็นภาพที่
ดีกว่าภาพธรรมดา

ปัญหาถามในบทนี้คือ ทำไมเราจึงใช้
รูปภาพเป็นวัสดุประกอบป้ายนิเทศ รูปภาพ
ช่วยให้ได้เห็นเหตุการณ์และสถานที่ตลอด
ทั้งบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอยู่ห่างไกล รูปภาพ

เป็นสื่อความหมายแทนคำพูดและตัวหนังสือ ทำให้เราได้เห็นโลกอันกว้างใหญ่ได้ทั่วโลก โดยไม่ต้องเสียเวลาและค่าเดินทางไปทั่วโลก แม้เราไม่สามารถจะเห็นของจริงได้ - เราได้เห็นรูปภาพซึ่งแสดงคล้ายของจริง ได้พบได้เห็นโดยสะดวกและเสียค่าใช้จ่ายถูกที่สุด ยิ่งกว่านั้นนอกจากเหตุการณ์ บุคคล และสิ่งต่าง ๆ สมัยปัจจุบันแล้ว รูปภาพยังช่วยเราให้ได้เห็นเหตุการณ์ บุคคล และสิ่งต่าง ๆ ในอนาคต ตามความนึกคิดของผู้ใดคนหนึ่ง เช่น ผู้เขียนภาพใน อนาคต ตามความ นึกคิด ของ ตน เป็นต้น แม้แต่ตัวของเราเองเมื่อนึกคิดอะไรขึ้น แล้ววาดภาพขึ้นแทนถ้อยคำที่จะอธิบายความ นึกคิดของเราให้ผู้อื่นฟัง รูปภาพมีประโยชน์มากทำให้เราได้เห็นเหตุการณ์ บุคคล และสิ่งต่าง ๆ ที่มีมาแต่โบราณกาล เช่น ภาพพุทธประวัติ พุทธจริยานุวัตร ภาพชีวิตประวัติของบุคคลสำคัญ ภาพเหตุการณ์ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ เป็นต้น

รูปบางรูปอาจ แต่ง ราย ละเอียดได้ ถอดลงในฐานะที่เป็นสื่อความหมายได้ดีกว่าคำพูดและตัวหนังสือ และที่สำคัญที่สุดก็คือรูปภาพไม่มีภาษาที่เป็นของชาติหนึ่งชาติใด โดยเฉพาะ ชนชาติใดภาษาใดก็ตามสามารถอ่าน (ดู) รูปภาพเข้าใจความหมายได้ดีทุกชาติทุก

ภาษาหรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่ารูปภาพเป็นสื่อความหมายสากลหรือภาษาสากล เพราะมนุษย์อ่านออกเข้าใจความหมายซึ่ง กันและกัน ทั่วโลก ทุกชาติทุกภาษาท่านอาจเรียน รู้ทุกสิ่งทุกอย่างใน ทุก ๆ ประเทศ ทั่วโลก ด้วยสายตาที่ดูรูปภาพ อีกประการหนึ่งรูปภาพทำให้เด็กนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๑ ซึ่งมีอายุประมาณ ๖ ขวบ สามารถเข้าใจในการสื่อความหมายของเรื่องราวบางอย่างได้ดีเท่า ๆ กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัย จริงอยู่ในขณะที่ทุก ๆ คนกำลังชมรูปภาพรูปหนึ่ง ความเข้าใจในความหมายของรูปภาพ และความนึกคิดของแต่ละบุคคลจะต่างกันตามประดพ การณ์เก่า ของแต่ละบุคคลที่มีอยู่ และสามารถนำมาต่อเนื่องกับประดพ การณ์ใหม่ นึกคือทฤษฎีในการเรียนรูของแต่ละบุคคลในวิชาการศึกษา

มนุษย์ทุกคนชอบดูรูปภาพ หนังสือพิมพ์ที่มีรูปภาพมาก ๆ มักจะมีผู้นิยมมากกว่าหนังสือพิมพ์ที่ไม่มีรูปภาพ ตามสถิติการวิจัยในเรื่องนี้ปรากฏตามหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งชื่อ Journalism Quarterly เดือนที่ ๒๔ หน้า ๑๘๗ ถึง ๒๐๑ เขียนโดย Bert W. Woodburn เรื่อง "Reader interest in newspaper pictures" ดูเบิร์นได้ให้สถิติเฉลี่ยการดูภาพ ใน หนังสือพิมพ์ไว้ดังนี้.....Three times as many men and four times as many women look at

the average one column picture as read the average news story...ซึ่งรวมความว่า ผู้หญิงชอบรูปภาพ ในหนังสือพิมพ์ มากกว่าผู้ชาย ทั้งนพเวดฉบับต้นความสำคัญของการใช้ภาพแทนตัวหนังสือเพราะฉะนั้นบนป้ายนิเทศจึงควรมีภาพมากกว่าตัวหนังสือ

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปก็คือ ในการจัดป้ายนิเทศนี้ เราควรจะใช้รูปภาพชนิดใดบ้าง?

ก. ภาพถ่ายด้วยกล้องถ่วงรูปเหมาะสมที่สุดที่จะนำมาประกอบป้ายนิเทศ รวมทั้งภาพถ่ายที่จะเอามาทำบล็อก ซึ่งการจัดหาภาพเหล่านี้ค่อนข้างมาก บรรณารักษ์จะตัดเอามาจากหนังสือพิมพ์รายวันบ้าง รายสัปดาห์บ้าง รายบักษ์บ้าง รายเดือนบ้าง และตัดจากปฏิทินบ้าง รวมความว่าตัดเอามาจากหนังสือต่าง ๆ แล้วเอามารวบรวมเก็บเอาไว้ตามระบบเก็บค้น (Filing system) แยกเป็นหมวดหมู่เช่นเดียวกับ การแยกหมวดหมู่หนังสือ เมื่อจะใช้ก็หยิบได้สะดวก และเมื่อเลิกใช้แล้วก็เอากลับมาเก็บไว้ตามที่เดิม ไม่ใช่เลิกใช้แล้วก็โยนทิ้งไป ควรหาหาเอาใหม่ดังที่เราท่านได้เคยพบเคยเห็นกันอยู่เสมอ ๆ บางทีมีรูปภาพที่หน้าตาอยู่ในหนังสือซึ่งเราไม่อาจจะตัดเอามาติดบนป้ายนิเทศได้ เช่นรูปภาพในสารานุกรมบริตตันิกา เป็นต้น เช่นนี้เราควรจะเอาทางเดิม เปิดภาพใน

หน้าที่เราต้องการ นั้นชน แดงหมื่น ด้วยพลเดียวทั้งเล่ม บางทีก็ใช้ตุ๊กตาจากพิเศษ หนังสือเปิดภาพนั้น แฉวน ไค บนป้าย หนังสือพิมพ์ต่างประเทศที่พิมพ์ภาพ ถ่ายที่ส่งดงามได้แก่หนังสือ The National Geographic Magazine, Holiday, Life, Newsweek, Popular Mechanics, Vogue และ Woman's etc.

นอกจากนี้แล้ว ผู้เขียนขอแนะนำชวนให้ บรรณารักษ์ และท่านผู้อ่านทั้งหลาย ยังถ่ายรูปไม่เป็น ลองหัดถ่ายรูปดูบ้าง หลักการถ่ายรูปย่อ ๆ ดังนี้

เริ่มท่องคำว่า F-A-S-T ฟาสต์ แฟลชไวให้ขึ้นใจ เพราะเราถือว่าเป็นสิ่งสำคัญของการถ่ายรูป

๑. F. เอฟ. ย่อมาจากคำว่า โฟกัส การกระชากให้ภาพชัด เมื่อจับกล้องถ่ายภาพ อันไหน ๆ ก็ตาม ต้องหาจุดก่อนว่า F. เอฟ. อยู่ที่ไหน มันเป็นเครื่องกลไกที่ทำให้กล้องถ่ายรูปยืดออกในเมื่อเราต้องการถ่ายภาพในระยะใกล้ ๆ และทำให้หน้ากล้องถ่ายรูปหดเข้าในเมื่อต้องการถ่ายภาพในระยะไกล ๆ เมื่อรู้จักกลไกแล้วลองหมุนไปหมุนมเรียกว่าการปรับภาพให้มองเห็นชัด หรือเรียกว่าปรับ FOCUS

๒. A. เอ. ย่อมาจากคำว่า แอปเพอเจอร์ (Aperture) คือการหรือแสงหรือขยายแสงให้เข้าไปในกล้องถ่ายรูปมากน้อยตามสมควร มีลักษณะเหมือนม่านตาของคน ถ้าในที่มืดก็ต้องถ่างม่านตาออกให้กว้าง ถ้าในที่สว่างมากก็ต้องหรีมม่านตาให้รู้เล็กลง และความชัดของภาพจะกินลึกไปได้ไกลเหมือนเราเอามือป้องตาของกลางแดด บนกล้องถ่ายรูปจะมีเครื่องหมายสำหรับให้รู้เล็กลงที่สุดถึง ๓๒ หรือ ๒๒ หรือ ๑๖ และสำหรับขยายให้รู้โตขึ้นตามลำดับเลข ๑๓ และ ๘ และ ๕.๖ และ ๔ และ ๓.๕ และ ๒.๘ ถ้าเป็นกล้องถ่ายภาพยนตร์หรือกล้องถ่ายรูปทวาคาแฟงรูนจะสามารขยายโตขึ้นถึง ๒ และ ๓.๕ และ ๓ ซึ่งสามารถ่ายภาพในที่ท่ค่อนข้างมืดแต่ไม่มืดนัก

๓. S. เอส. ย่อมาจากคำว่า สปีด (Speed) คือความเร็วของเครื่องกลไกเปิดปิดหน้ากล้องที่เรียกว่าชัตเตอร์ หรือชัตเตอร์ แต่ยังไม่ถึงต้องศึกษาดูก่อนว่า ควรจะใช้ความเร็วสักเท่าไรจึงจะพอดี ถ้าชัตเตอร์เปิดปิดหน้ากล้องเร็วเกินไปจะได้ภาพจางๆ ถ้าชัตเตอร์เปิดปิดหน้ากล้องช้าเกินไปจะได้ภาพดำมืด บนกล้องถ่ายรูปจะมีเครื่องหมาย กำหนดความเร็วของการเปิดปิดหน้ากล้องไว้ดังนี้ ๒๐๐๐ หรือ ๓๐๐๐ ซึ่งนับว่าเร็วที่สุดคือความเร็วเศษหนึ่งส่วนสองพันวินาที หรือเศษหนึ่งส่วนพันของวินาที ความเร็วของๆ

ดังมาตามลำดับคือ ๕๐๐ หมายความว่าเศษหนึ่งส่วนห้าร้อยวินาที ๓๐๐ - ๒๐๐ - ๑๐๐ - ๕๐ - ๒๕ - ๑๐ - ๕ และ ๒ ก็คือเศษหนึ่งส่วนสองวินาที

ถ้าถ่ายภาพด้วยความเร็วสูง เช่นถ่ายภาพเครื่องบินบนอากาศเช่นนั้น ต้องขยายหน้ากล้องถ่ายรูปให้รู้ค่อนข้างโตสักหน่อย ถ้าถ่ายภาพด้วยความเร็วต่ำ เช่นถ่ายภาพวิว ภาพคนหนึ่งๆเช่นนั้น ควรหรีมหน้ากล้องถ่ายรูปให้รู้ค่อนข้างเล็กจะทำให้ภาพชัด และเห็นลึกเข้าไปได้ไกลๆ อย่างชัดเจน แต่อย่าลืมว่าถ้าหรีมหน้ากล้องถ่ายรูปให้รู้เล็ก แสงสว่างจะเข้าได้น้อยภาพอาจจางดังอธิบายมาแล้ว และการถ่ายรูปโดยถือกล้องถ่ายรูปด้วยมือควรใช้ความเร็วไม่ต่ำกว่าเศษหนึ่งส่วนห้าสิบวินาที มิฉะนั้นภาพจะไหว พร่า เพราะมือถือกล้องถ่ายรูปไม่นิ่ง

๔. เมื่อทุกอย่างเรียบร้อยแล้วก่อนที่จะฉีกไก ไหนกดตัว T. ทิ. (Think) คิดให้รอบคอบทบทวนที F-A-S อีกครั้งหนึ่งแล้วจึงฉีกไกและฉีกไก เสร็จแล้วอย่าลืมหมุนฟิล์ม

นักถ่ายรูปที่เริ่มหัดใหม่ ควรจับบันทึกภาพของอากาศเวลาที่ถ่ายภาพ ใช้แอปเพอเจอร์ขนาดไหน? สปีดเท่าไร? ถ้ารูปค่อนข้างดำแสดงว่า แอปเพอเจอร์กว้างไป หรือสปีดช้าไป ถ้ารูปจาง แสดงว่า แอปเพอเจอร์เล็กไป หรือสปีดเร็วไป ถ้ารูปพอดีแล้ว แต่

อยากให้ ชัด มากขึ้น ให้ ขยับ แอปเพอเจอให้
เด็กดง แล้วดัดสปีดให้ช้าลง ท่านก็จะได้ภาพ
ชัดขึ้น ขอให้บันทึกไว้เช่นนี้ทุกครั้งทีเดินไป

ในที่สุดท่านก็จะถ่ายรูปเป็น และอยากมี
กล้องถ่ายรูปไว้เป็นสมบัติของตน เพื่อหาภาพ

มาประกอบป้ายนิเทศได้ตามใจชอบ และ
จัดป้ายนิเทศทุกครั้ง เด็ดจแล้วก็ควรถ่าย
เอาไว้เป็นพระดึก และเมื่อจะจัดป้ายนิเทศ
คราวต่อไป จะได้เอาของเก่าขึ้นมาดู
ปรับปรุงให้ดีขึ้นตามลำดับ.

MATERIALS FOR BULLETIN BOARD

CHAPTER II. THREE DIMENSIONS AND PICTURES.

The pictures we shall discuss in this chapter are those we use as three dimensions and flat (two dimensions) pictures, the ones we pin up on the bulletin board. The faded and yellow photographs or the richly colored photographs may apply to them as well. We shall limit our discussion to the pictures we see every day, that are easy to find and easy to use as the material for the bulletin board.

Pictures represent reality in other ways than do models. The faded yellow photograph of the grand-mama in the family album helps us remember the twinkle of her eyes. The richly colored portrait of President Lincoln that hangs in the White House becomes more than a name in a history book as we look at the thoughtful, gaunt face. The painting shows us the artist's mind and it comes into our mind's eyes. As we look at it we must be content with the view that the artist or photographer has selected.

WHY DO WE USE PICTURES ?

Pictures help us to see. They broaden our view, so to speak, opening up the world before our eyes. Faraway places and strange peoples, when we cannot go to them, come to us through pictures. The future can be opened up, yesterday can be recalled, and historical facts can live for us through the paintings on the walls and sculptures.

A picture has one very important advantage over communication through words. Everyone can see it and get some kind of meaning from it. You don't have to know the language when the picture is clear; the subject is plain, and you learn through your eyes. A six-year-old can draw some meanings from the same picture that interests a graduate student. As you use pictures in your bulletin board, everyone can derive some meanings, some ideas, even though their understandings will vary.

WHAT TYPES OF PICTURES CAN WE USE ?

PHOTOGRAPHS. The finished photographs or the reproductions are arranged on the bulletin board. For the cost of a roll of film, the students gain practice in working together, as well as in sorting over their ideas and in making an abstract principle concrete and visual. Photographs which the student has made himself are important to him. These pictures won't be professional, but for our purpose they serve better than those of an expert photographer because they secure for us the feeling of participation on the part of the learner.

The photographs you use won't all be those that your students have taken; in fact, most of them will come from other sources. And few of them will be original prints; most will be published reproductions of photographs. The magazine reproductions are fairly good, too. Although newspaper reproductions lack clarity of detail. Look for reproductions whose technical excellence equals your need.

HOW CAN YOU TAKE PICTURES YOURSELF ?

FOUR FACTORS OF CAMARA — — F—A—S—T

I. FOCUS

II. APERTURE

III. SPEED

IV. THINK

เด็กหนุ่มผู้ไปหาลมเหนือ

(แปลจากนิทานพื้นเมืองของชาวเหนือ)

สุนิศา ประภาสวดี

กาลครั้งหนึ่งมีแม่หม้ายแก่คนหนึ่ง แกมีลูกชายอยู่คนหนึ่ง แกแก่มาจนไม่ค่อยมีเรี่ยวแรง ลูกชายของแกจึงต้องเข้าไปตัดข้าวจากในยุ้งข้าวเพื่อนำมาหุงหาให้แกกิน แต่พอเขาออกมาจากยุ้งข้าว ถือข้าวมาด้วย ขณะที่เขากำลังลงบันได ก็มีลมเหนือพัดขึ้นมา เลยพัดเอาเมล็ดข้าวปลิวไปหมด

เมื่อเด็กคนนั้นเข้าไปในยุ้งอีกครั้งหนึ่ง พอเดินออกมา กำลังก้าวลงบันไดลมเหนือก็พัดมาอีก และพัดพาเอาข้าวปลิวหายไ้หมด ยิ่งกว่านั้น ในครั้งถัดมา ลมเหนือก็พัดเอาเมล็ดข้าวปลิวไปหมดอีกครึ่งหนึ่ง คราวนี้เด็กหนุ่มโกรธมากเขาคิดว่าลมเหนือไม่ควรจะทำเช่นนั้นเลย เขาจึงตัดสินใจว่าจะต้องไปพบกับลมเหนือให้ได้ และเจรจากับลมเหนือให้เด็ดขาดลงไปว่าลมเหนือจะต้องคืนข้าวให้แกแทน

ดังนั้นเขาจึงออกเดินทาง แต่หนทางไกลมาก เขาเดินไป เดินไป ในที่สุดก็ถึงบ้านของลมเหนือ

“สวัสดี!” เด็กหนุ่มพูด “ผมขอขอบใจที่คุณไปเยี่ยมผมเมื่อวานนี้”

“สวัสดี!” ลมเหนือตอบ เสียงของลมเหนือดัง, ใหญ่, ห้าว ขอบใจมากที่มาหาคุณต้องการอะไร?”

“ครับ!” เด็กหนุ่มตอบ “ผมเพียงแต่อยากจะขอร้องให้คุณกรุณาคืนอาหารที่คุณเอาไปจากผม - ตอนที่ผมกำลังเดินลงบันไดยุ้งข้าว เรามีข้าวไม่ค่อยจะพอกินนักหรอก แต่ถ้าคุณมีแต่พัดเอาข้าวของผมไปอย่างนี้ละก็ เราจะต้องอดตายอย่างไม่มีปัญหา”

“ฉันไม่ได้เอาข้าวของคุณมา” ลมเหนือพูด แต่ถ้าคุณกำลังแหย่อย่างว่าละก็ ฉันจะให้ผ้าคุณสักผืนหนึ่ง ผ้านั้นบันดาดให้คุณได้อะไร ๆ ทุกอย่างที่คุณอยากได้ คุณเพียงแต่กล่าวว่ “ผ้าเอ๋ย จงคล้อยออกและหาอาหารดี ๆ ทุกอย่างมาให้เรากิน!” เท่านั้นผ้าก็จะทำตาม

ไผ่เจ้าเช่นนั้นเด็กหนุ่มก็พอใจมาก แต่หนทางไกลมาก เขากลับถึงบ้านไม่ทันในวันเดียว ดังนั้นเขาจึงแวะพักที่โรงแรมแห่งหนึ่งตามทาง ขณะที่บรรดาคนทั้งหลายนั่งลงรับประทานอาหาร เด็กหนุ่มก็เอาผ้าปูเตียงบนโต๊ะ ที่ตั้งอยู่มุมห้อง และพูดว่า “ผ้าเอ๋ย จงคล้อยออก และหาอาหารดี ๆ ทุกอย่างมาให้เรากิน!”

ยังไม่ทันจะพูดขาดคำ ผ้ายิ่งทำตามเดี๋ยวจนตามคำดัง ใคร ๆ พวกเขาคิดว่าเขาคงจริง ๆ แต่คนที่ชอบมากที่สุดคือเจ้าของโรงแรม พอดตกกลางดึกวันนั้น เมื่อทุกคนกำลังหลับใหล เจ้าของโรงแรมก็เอาผ้าของเด็กหนุ่มไป แล้วหาผ้าผืนอื่นมาวางไว้แทนที่ มองดูเหมือนกับผ้าผืนเดิมไม่ผิดเพี้ยน ผิดกันแต่ว่าผ้าที่เจ้าของโรงแรมหามาเป็นผ้าธรรมดา ไม่อาจเนรมิตอะไรได้เลย แม้แต่เศษข้าวตังดักกอนก็ไม่ได้

เมื่อเด็กหนุ่มตื่นขึ้น ก็ฉวยผ้าออกเดินทางต่อไป และถึงบ้านในวันนั้น

“แม่” เด็กหนุ่มพูด “ฉันไปหาลมเหนือมา หมอบเป็นคนดี ให้ผ้านั้นมาด้วย พอดฉันพูดว่า “ผ้าเอ๋ย จงคล้อยออกและหาอาหารดี ๆ ทุกอย่างมาให้เรากิน!” เท่านั้นแหละ เราก็จะได้อาหารทุกอย่างตามที่เรายากิน”

“จริงอย่างนั้นแม่ ๆ แม่ก็ว่าอย่างนั้น” มารดาพูด “แต่สืบปากว่าไม่เท่าตาเห็น แม้ยังไม่เชื่อก่อนจนกว่าจะได้เห็นกับตาเอง”

เด็กหนุ่มก็รีบฉวยเอาโต๊ะออกมามอง วางผ้าลงบนโต๊ะ และพูดว่า “ผ้าเอ๋ย จงคล้อยออกและหาอาหารดี ๆ ทุก ๆ อย่างมาให้เรากิน!”

แต่ผ้ายิ่งเนรมิตอะไรขึ้นมาไม่ได้เลย แม้แต่เศษข้าวตังดักกอนก็ไม่มี

“อ้อ” เด็กหนุ่มพูด “ไม่มีทางทำอะไรได้ เห็นจะต้องไปหาลมเหนืออีกครั้งหนึ่ง”

แล้วเขาก็ออกเดินทาง

เขาไปถึงที่อยู่ของลมเหนือในตอนบ่ายวันนั้น

“สวัสดี” เด็กหนุ่มพูด

“สวัสดี” ลมเหนือพูด

“ผมมาทวงสิทธิ์อาหารบ่อน้ำของเราที่คุณเอาของเราไปหมด” เด็กหนุ่มพูด “ดูผืนผ้าที่ผมได้ไปนั้น ก็ไม่มีค่าอะไรเลยแม้แต่แดงเดียว

“ฉันไม่ได้เอาอาหารอะไรของคุณมา” ดมเหนือพูด “แต่ฉันจะให้ส้มเกลอนี้ไป พอกระทั่งเขาก็ได้เงินมา”

เด็กหนุ่มจึงเห็นว่าส้มเกลอนั้นมีคุณค่าพิเศษแท้ ๆ แต่หนทางไกลกลับบ้านไม่ทันวันนั้น เขาจึงแวะพักค้างคืนที่โรงแรมเดิมเหมือนอย่างคราวก่อน

ก่อนที่จะทำอะไรอย่างอื่น เด็กหนุ่มก็ลองดูว่าส้มเกลอนั้นจะทำเงินได้จริงเหมือนดมเหนือพูดหรือไม่ ปกติแล้วเป็นจริงอย่างดมเหนือว่า เมื่อเจ้าของโรงแรมเห็นเขา ก็รู้ดีว่าส้มเกลอนั้นมีคุณค่าพิเศษจริง ๆ ดังนั้นพอเด็กหนุ่มนอนหลับ เจ้าของโรงแรมก็หาส้มเกลอรวบรวมมาอันหนึ่งแล้วลับเปลี่ยนกับส้มเกลอของเด็กหนุ่ม

วันรุ่งขึ้นเด็กหนุ่มก็ออกจากโรงแรมไป พอกลับถึงบ้านก็พูดกับมารดาว่า “ถ้าจริงดมเหนือจะใจดีจริงแม่ คราวนี้เขาให้ส้มเกลอมานานหนึ่ง มันกระทั่งเอาเหรียญทองมาให้เราได้ เพียงแต่พูดว่า “ส้มเกลอ ส้มเกลอ ทำเงินให้หน่อย!”

“จริงอย่างนั้นแน่ ๆ แม่ก็ว่าอย่างนั้น” มารดาพูด “แต่ดิฉันบอกว่าไม่เท่าตาเหี้ยแม้อยังไม่เชื่อก่อนจนกว่าจะได้เหรียญตาเอง”

“ส้มเกลอ ส้มเกลอ ทำเงินให้หน่อย!” เด็กหนุ่มพูด แต่ส้มเกลอนั้นก็ไปเนรมิตรอะไรให้ได้เลย

ดังนั้นเด็กหนุ่มจึงกลับไปหาดมเหนืออีกครั้งหนึ่ง บอกว่าส้มเกลอที่เขาให้นั้นไม่ทำอะไรเลย แลดูก็ทงตึงดีเหมือนอาหารมอด

“อืม” ดมเหนือพูด “ฉันไม่มีอะไรจะให้คุณแล้วนอกจากไม้เท้าแก่ที่วางอยู่ตมห้องนั้น มันเป็นไม้ที่จะหูดกระหน่ำเรื่อยไป ถ้าคุณพูดว่า “ไม่เรียว ไม่เรียว ตไป มันก็จะหูดเรื่อยไปจนกว่าคุณจะพูดว่า “ไม่เรียว ไม่เรียว หยุดเถอะ!”

เด็กหนุ่มก็เอาไม้เท้ามาติดตัวมา เนื่องจากหนทางไกล จึงแวะค้างคืนที่โรงแรมเดิมตามเคย ถึงตอนนั้นเด็กหนุ่มพอจะเดาออกแล้วว่าเรื่องเป็นยังไงบ้างเกี่ยวกับผ้าและส้มเกลอ ดังนั้นพอถึงโรงแรม เด็กหนุ่มก็ลงนอนตามายาวในทันทีทันใด แลดูก็ทรนกรอดเหมือนกับที่ไปแล้ว

ฝ่ายเจ้าของโรงแรม ก็รู้ได้ง่าย ๆ ว่าไม้เท้านั้นจะต้องมีคุณค่าอะไรสักอย่าง เจ้าของโรงแรมจึงพยายามหาไม้เท้าอันหนึ่งเหมือนกันกับอันนั้นไม่ผิดเพี้ยน พอได้คืนเด็กหนุ่มก็

ก็ตรงเข้าไปจะเปลี่ยนไม้ แต่ขณะที่เจ้าของโรงแรมกำลังจะหยิบไม้ เด็กหนุ่มก็ร้องว่า “ไม่เรียก ไม่เรียก ตีไป !”

ไม่นานนักเริ่มตเจ้าของโรงแรม หวดจนกระทั่งเขาต้องกระโดดขึ้นไปบนเก้าอี้ บนโต๊ะ และมานั่ง เขาครวนควางและตะเบ็งเสียงร้องเอ็ดอึ้ง

“โอ้ย ! โอ้ย !” เจ้าของโรงแรมร้อง “ช่วยตั้งให้ไม้หยุดตีเดียวทีเถอะ ไม่งั้นมันคงหวิดฆาตไจตาย ! ผมสัญญาว่าคุณจะได้ผ้าและด้ามเกล็ดของคุณคืนไป”

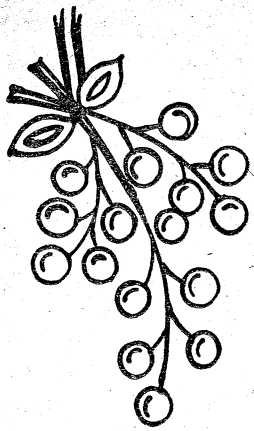
เมื่อเด็กหนุ่มเห็นว่าเจ้าของโรงแรมถูกตีพอแล้ว ก็พูดว่า “ไม่เรียก ไม่เรียก หยุดเถอะ !”

แล้วเขาก็เอาผ้าผืนนั้นพับได้กระเป๋ากางเกง ถือไม้เรียวอันนั้นตรงกลับบ้าน เขาเชือกมัดด้ามเกล็ดออกไปบ้าน

แม่ของเด็กหนุ่มมีความสุขมากเมื่อผ้าเนรมิตอาหารดีๆ ให้เต็มโต๊ะ และด้ามเกล็ดก็กระทุ้งเอาเหรียญทองออกมาให้ ล้วนไม้เรียวนั้นหญิงชรารู้อยู่เหมือนกันเพื่อจะได้เอาไว้กันขโมย

อย่าโคดข้ามอุปสรรคปลักแห่งทุกข์ แท้จริงทุกพื้นผืนหาจุดหมาย ด้วย
 ใจมุ่งมั่นตรงสู่ธงชัย คงทำให้เกิดอภิจิตแข็งแรง ชีวิตเราเปรียบดังศึกต้อง
 ฝึกหัด จนเจนจัดหัดใจให้เข้มแข็ง อนิจจังความไม่เที่ยงเปลี่ยนแปลง ไม่
 รู้แห่งเคราะห์ดีร้ายเมื่อใดเอย

วิจารณ์เรื่อง “เทวีและเรื่องสั้นอื่นๆ”

ของ นวนาค

โดย จารุวรรณ ขาลิโต

อาจารย์วิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรื่องสั้นคืออะไร มีผู้ให้คำจำกัดความได้ต่าง ๆ กัน บางคนว่า เรื่องอะไรก็ได้ที่เขาจะนั่งลงอ่านได้รวดเดียวจบโดยไม่ต้องเก็บไว้อ่านต่อในคราวหน้า บางทีก็ว่า เรื่องสั้นคือเรื่องที่ไม่ยาวขนาดนวนิยาย และถึงกับจำกัดจำนวนคำไว้ให้อีกด้วยว่า จะต้องมีจำนวนเท่านั้นเท่านั้นคำ อีกหลายคนบอกว่า เรื่องสั้นจะต้องมีจุดเริ่มต้น แล้วดำเนินเรื่องจากจุดนั้นไปจบลงในลักษณะที่จะผูกใจผู้อ่านให้ระลึกถึงเรื่องสั้นเรื่องนั้นไปอีกนาน

ในขณะที่นวนิยายขนาดยาวในรูปเล่มหนึ่งเดียว และในบทตอนที่ต่อเนื่องกันในนิตยสารต่าง ๆ ยังคงนำหน้าอยู่ในความนิยมของนักอ่านหนังสือทั้งหลาย ยังมีนักอ่านอีกจำนวนไม่ที่พอใจอ่านเรื่องสั้นโดยมีเหตุผลต่าง ๆ กัน บางทีอ้างเอาการไม่สิ้นเปลืองเวลาในการอ่าน บางทีอ่านเพราะใจเร็วยากจะทราบว่เรื่องจะจบลงอย่างไร และบางคนชอบอ่านเรื่องสั้นตรงที่เขาไม่ต้องเสียเวลาให้กับพลความและล้นประกอบปลื้กย่อยประตามีในนวนิยาย แต่จะได้เฉพาะเนื้อแท้ของเรื่องและแง่คิดทุกครั้งไป เรื่องสั้นที่จะตอบสนองความต้องการต่าง ๆ เหล่านี้พอจะหาอ่านได้ก็จริง แต่หลาย ๆ เรื่องก็มักจะจบลงโดยที่ผู้อ่านกับอกไม่ได้ว่า กันได้อะไรจากการอ่านนั้นบ้างหรือเปล่า ข้าบางคนยังออกอุทานทำนองว่า ไม่ควรเสียเวลาอ่านเลย

“เทวี และเรื่องสั้นอื่นๆ” ซึ่งเพิ่งพิมพ์ออกเผยแพร่งจึงเป็นหนังสืออันควรสนใจสำหรับผู้นิยมอ่านเรื่องสั้นทั้งหลาย “นวนาค” ดูจะเป็นนามปากกาที่ใหม่และแปลกตานักอ่านรุ่นปัจจุบัน แต่เมื่อได้ตรวจดูประวัติความเป็นมาของเรื่องสั้นหลายเรื่องที คุณ ประภาวิวัฒน์ อดีตนายกสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย ได้เขียนไว้ในคำนำ ผู้อ่านจะทราบได้ว่า อันที่จริงแล้ว “นวนาค” เป็นนามปากกาเก่าตายความที่เพิ่งอยู่ในวงจรวรรณกรรมของไทยสมัยเก่า ๒๐ ปีมาแล้ววนนไทย

ในรูปเล่มอันกระทัดรัดนั้น มีเรื่องสั้นที่น่าอ่านด้วยแฝงหลักปรัชญาที่น่าขบคิดไว้ถึง ๓๔ เรื่องด้วยกัน แต่ละเรื่องในหนังสือเล่มนี้ชี้ให้เห็นว่า “นวนาค” เป็นผู้ที่มีมองโลกในด้านที่อยู่เสมอ มองด้วยสายตาของผู้ต้องการให้เกิดแต่การสร้างสรรค์สรรค์ มิใช่การทำลาย มองด้วยสายตาของผู้ที่เต็มใจเผชิญโลกด้วยความกล้าหาญ ฉะนั้น “นวนาค” จึงชอบหยิบเรื่องอันเศร้าหมองขึ้นมาเล่าต่อผู้อ่าน ด้วยท่วงท่าของผู้ที่หมดความหวงติดต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

ตัวละครเอกแต่ละตัวของเขาสะท้อนให้เห็นข้อคิดหรือหลักปรัชญาของ “นวนาค” ได้เป็นอย่างดี “พล” ในเรื่อง “ชายชาวเปลือกหอยขาวดำ....โบราณว่า” เป็นความจริงข้อที่ยังไม่มีใครสามารถพิสูจน์เป็นอันได้ว่า มนุษย์นั้น ต่อให้เด็ดมนุษย์เพียงไร เมื่อเขาคับขันแล้ว ย่อมเห็นแก่ตัวเองเป็นสำคัญจนลืมหน้าที่อันพึงมีต่อผู้อื่นเสียสิ้น เช่นนั้นแล้วเราควรจะยอมรับความจริงใจคอยให้อภัยแก่เพื่อนมนุษย์ทั้งหลาย ว่าถึงความรัก รักเป็นได้หลายอย่าง รักคือการเสียสละดังที่ “นวนาค” ได้วาดไว้ในตัวละครชื่อ “โกศล” ในเรื่อง “คนรักคนชัง” รักคือเพื่อรัก มิใช่เพื่อדםรัก “นาฏยา” ในเรื่อง “นาฏดุริยางค์” จึงสละคนที่เธอรักเพื่อแต่งงานกับชายอื่นตามหน้าที่ของลูกทิด ความตายเป็นเรื่องอันน่ากลัว แต่ “นวนาค” ได้นำความคิดเห็นของปราชญ์คนสำคัญ ๆ หลายนครวมทั้งคติทางพระพุทธศาสนามาสนับสนุนไว้ใน “มุนิยาตรา” ชี้ให้เห็นว่า แท้จริงแล้วโลกของคนที่ยาไปแล้วก็คือโลกที่พยายามีแต่ความดูชด้าราญ การไปสู่โลกที่พยายหนีที่ยาก และต้องอาศัยมั่งทำแต่ความดี และมีแต่ดวงจิตอันบริสุทธิ์

จากเรื่องสั้นเหล่านี้ จะเห็นได้ว่า “นวนาค” เองก็เป็นนักอ่านคนหนึ่งเหมือนกัน อ่านอย่างกว้างขวางและสามารถนำข้อคิดต่าง ๆ จากการที่ได้อ่านมากมายแฝงไว้ในเรื่องที่เขาเขียนได้เป็นอย่างดี นับเป็นแบบอย่างของการอ่านหนังสือให้เกิดประโยชน์ ใน “เทว และเรื่องสั้นอื่นๆ” พราวไปด้วยข้อคิดของปราชญ์มากมาย ทั้งดองเฟลโดร์ โบรอน ฆอมัด มอร์ ชงโจ เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่า การที่ได้มีชีวิตอยู่ในต่างประเทศเรียกว่า ๒๐ ปีนี้ น่าจะเป็นโอกาสทองของ “นวนาค” ในการเรียนรู้ห้วงข้อความคิดเห็นต่างๆ ที่แปลกไปกว่าแนวความคิดของผู้เขียนอีกหลายท่านในวงวรรณกรรมไทย

ขณะเดียวกัน ชีวิตในต่างประเทศเป็นเวลาด้านเนิ่นนานนั้น มีอิทธิพลต่อการเขียนของ “นวนาค” อยู่มาก ทั้งในท้องทำนอง ความรู้สึกนึกคิดและการแก้ปัญหาต่างๆ ของตัวละครและส่วนประกอบของเรื่องบางเรื่อง ฉะนั้น ผู้อ่านบางคนจึงคงอยากจะขัดแย้ง บั๊บบทบาทของตัวละครในเรื่อง “ลายธารบนคานทิพย์” ชายชราผู้สูงอายุหัวหนำคร่อมครวไทยๆ ไม่น่าจะหันเข้าโรงภาพยนตร์ซึ่งกำลังฉาย “เรื่องอะไรพ่อก็ไม่รู้มีสาวโง่ๆ ยุ่งกันอยู่แต่เรื่องรักๆ ใคร่ๆ เท่านั้น” เป็นทางออกเมื่อเรามีเรื่องวิวาทกับภรรยา เกมปริศนาอักษรไขว้ที่คุณพ่อในเรื่องนี้ชอบเล่น น่าจะเป็นเกมที่ไม่ว่าจะแพร่หลายนักในเมืองไทย ผู้อ่านจึงอาจจะมองภาพไม่ถนัดก็ได้ เมื่อนึกไปว่าลูกสาวของเธออาจจะรักชายหนุ่มผู้เป็นคนตัวไม่มีตักถูกรุนชาติและปราศจากหลักฐานแม่ในเรื่อง “นาฏดุริยางค์” ก็ทนไม่ได้เสียแล้ว “...นาฏยาของแม่คงไม่สามารดาหาญถึงเพียงนั้น คงไม่เป็นลูกนอกคอกฝ่าเหล่าฝ่าตระกูลไปได้เช่นนั้นหรอก” แต่เหตุใดเธอเองกลับทั้งลูกสาว “.....ทั้งนาฏยาไว้เบ้าเปลี่ยนแต่ผู้เดียว คุณแม่ไปแต่งงานอีกครั้งหนึ่ง” ...อย่างไม่มีเยื่อใยราวกับจากลูกสาวไปเที่ยวฉนั้น อย่างดังหน้าและคนโตสีขาวหน้ากระจะเงาข้างเตียงของพาดนาโน “เนื้ออ้อ” น่าจะเป็นเครื่องใช้ในบ้านไทยๆ ไม่ก็บ้าน ถ้าจะเทียบกับเงินฝิ่นี่องามดอยนามะดินบนพานรอง

ซึ่งทำให้ผู้อ่านบางคนพลอยข้องใจไปกับภาษาบางตอนในเรื่องด้วย รูปประโยคอย่างทีนิยมใช้ไม่ชัดหู และบางครั้งกลับช่วยให้โพวะยิ่งขึ้น เช่นในภาษาอังกฤษนั้น ในภาษาไทยดูจะยังไม่ค่อยยอมรับกัน ฉะนั้น “.....มากกว่าครึ่งหนึ่ง ชายหนุ่มของเราเงยหน้าจากการจ้องจตอยู่กับหนังสือตรงหน้าเขา.....” และ “...อย่างไรก็ตามเองกับตัวข้าพเจ้านั้นเป็นประหนึ่งมือของหญิงสาว” หรือ “คนไหนในร้านซึ่งเธอหรือหญิงสาวอื่นๆ จะชอบมากกว่า? ฉันสงสัย” จึงแสดงว่าความแตกต่างในภาษาต่างประเทศของ “นวนาค” ยังมีอิทธิพลหลงเหลืออยู่ในการใช้ถ้อยคำด้านนวนิ “เทวี และเรื่องอื่นอื่นๆ อยู่ประปราย

แต่เมื่อมาถึงเรื่องของธรรมชาติที่ดี ช่วยลดล้างข้อปลักย่อยที่โดยมากอ้างในตอนต้นเกือบสิ้น นักคิดเช่น “นวนาค” ชื่นชมกับความงามของธรรมชาติแล้วนำมาบรรยายผู้ผู้อ่านในด้านอนันชนวนที่มืดมัว จึงขอคัดความในหน้า ๓๘ มาดังนี้... ..“ในฤดูกาลซึ่งแวดล้อมด้วยความชันบนหรรษาเช่นนั้น ในฤดูกาลของวสันตอันอบอุ่นอยู่ด้วยความหอมหวานและหวาน

ขึ้นทิวไปในห้องฟ้าอากาศ ภูมิภาพทัศนศาสตร์ย่อมงามจับตาและเย็นใจ บรรดาต้นไม้ใบหญ้า
ของทุกบ้านทุกช่องใบแกเขียวชอุ่มและมีใบอ่อนเหลืองดอช แล้วบรรดาต้นไม้ดอกต่าง ๆ ก็ทำ
ท่าทักเหมือนว่าจะพยายามแข่งขันกันชูช่อช่อดอกดัดดีดัด และดั่งกลิ่นดีกลิ่นหอมหวลยวนจิต
แปลก ๆ แตกต่างกันนานา.....แล้วก็ตามรวดต้นไม้นี้ ๆ ยั่วเยยเป็นระย้าอยู่ด้วยดอกดวงพวงชบา
และพุ่มหงโยนตัวไปมากดางด้ายดมงามหยดย้อยเหมือนกับพุ่มหอยของเรือหงส์ในลำน้ำปดิลเณ
ดมเวลาแล่น... ดมในเวลากลางคืนโสมมาเล็กน้อย ดอกของพวงทอง และด้ายนาผางต้นตอ
นิดหน่อยทำให้รู้สึกเหมือนกับว่ามีอันอ่อนนุ่มของธรรมชาติมาดูลบคล้ำดอไม้ทั้งดงาม และ
น่ารักที่สุดของนาฏยาด้วยความเอ็นดู..... “ทำให้นึกไปถึงโหวงในมหาเวทย์สันดรชาดกหลาย
ต่อหลายตอนเสียเหลือเกิน

ทำนองแต่งของ “นวนาค” ล้วนชวนให้ผู้อ่านรู้สึกถึงได้ตลอดเรื่อง เทวี หญิงผู้
จะมีลักษณะเลิศดอยเกินจะเป็นจริงได้นั้น ที่แท้ก็เป็นหญิงในฝันของเทพ จิตตินหวาดผวาทกใจ
กลัวความตายจนแทบจะเสียชีวิต แต่อยู่ ๆ เธอก็กลับฟื้นขึ้นมาพบว่าเธอรอดตาย เรื่องอะไรหนอ
ปรารมภ์จึงนอนไม่หลับ “ไม่อยากจะให้ราตรีอันมีเสน่ห์และแสนสุขใจเช่นนี้ผ่านพ้นไป” ที่จริงแล้ว
ก็เพราะเธอเพิ่งรับรักพ้อหนุ่มมาเมื่อตอนกลางดึกนั่นเอง นี่เป็นการชมอดเรื่องเข้ามาสู่จุดจบใน
มุมกลับที่จะทำให้เรื่องสั้นของ “นวนาค” อยู่ในความทรงจำของผู้อ่านนานเท่านาน

ลองหยิบ “เทวี และเรื่องสั้นอื่นๆ” ของ “นวนาค” ขึ้นมาอ่านดูอีกครั้ง เมื่ออ่าน
ครั้งแรกนั้น ผู้อ่านน่าจะจับได้แต่ส่วนอันควรของใจต่าง ๆ ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว แต่ลอง
อ่าน “เทวี และเรื่องสั้นอื่นๆ” อีกเป็นซ้ำสองหรือแม้มากกว่านั้น แล้วท่านเองจะรู้สึกประ
หลาดใจที่ท่านกลับมองข้ามส่วนอันควรของใจเหล่านั้นไป เพราะอะไรหรือ หัดกับปรัชญาอันสูง
ค่าที่ “นวนาค” แฝงไว้ในแต่ละเรื่องนั้นดี ยิ่งอ่านก็ยิ่งน่าคิด.

CRAB AND MONKEY

By...Mook Joya

(จากข่าวสารญี่ปุ่น 1 ธ.ค. 05)

The saru (monkey) and kani (crab) appear in many popular folk tales of Japan. They are not friendly, the saru who is cunning and playful always teasing or even harming the meek, small crab. But there is a story told in Tanegashima in Kyushu, famous as the place to which Western firearms were first brought, in which the crab beats the monkey at its own game.

Once, years ago, the saru and kani got together and agreed to make mochi or rice cake. The saru asked the kani to make a wooden pestle to pound the mochi. The kani cut down a tree and made a pestle out of it. But the saru complained that the stick was crooked and crab to make another

one. So the kani went to the forest again and made another pestle. But while the kani was away looking for another tree to make a new pestle, the saru used the first

ปูกับลิง

โดย...ม็อค โจย่า

ซารุ (ลิง) กับ คานิ (ปู) มันปรากฏอยู่ในเรื่อง นิยายพื้นเมือง ของ ญี่ปุ่น ที่นิยมเล่ากันมากมายหลายเรื่อง ตั๋วต้องชนิดนี้ไม่ถูกกันนัก ซารุ ซึ่งเป็นตั๋วดังที่ฉลาดมีไหวพริบชอบเล่นสนุก มักชอบขบแหย่และชอบแกล้งกระเท่งทำร้ายสัตว์ป่ผู้อ่อนแอกว่า มันทานเล้าดังกับกันในเมืองทาเนงาชิม่า, ที่เกาะกิวชู อันเป็นถิ่นที่การนำอาวุธตะวันตกเข้ามาในญี่ปุ่นเป็นครั้งแรก เป็นเรื่องที่ถูกแต่งได้ ในเกมการหักเหลี่ยมกัน

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ซารุกับคานิตกลงช่วยกันทำโมจิหรือขนมข้าวเจ้าด้วยกัน ซารุให้คานิไปหาไม้มาเพื่อตำแป้งโมจิ คานิได้มันต้นไม้ลงต้นหนึ่งเอามาทำไม้ตำแป้งแต่ซารุอ้างว่า ไม้ต้นนั้นคดงอไม่ตรง ให้คานิไปหาไม้ทำขนมใหม่อีกอันหนึ่ง

ดังนั้น คานิจึงกลับไปป่าอีกครั้ง ขณะเดียวกันกับที่คานิกำลังหาไม้เพื่อทำไม้ตำแป้งอยู่นั้น ซารุก็ใช้ไม้ต้นเก่าตำแป้งโมจิจนดำเร็ว ครั้นแล้วก็ไต่ขึ้นไปบนต้น ซาโหระปาดม อันสูง

pestle and pounded his mochi. Picking up the rice cakes, the monkey climbed a tall sago palm and spread the freshly-made mochi on its leaves.

When the kani returned with the new pestle, it found what the monkey had done. Gazing up at the monkey on the tree, he shouted asking for one piece of mochi. But the monkey only said, "Come and get it."

The crab was helpless; though it became angry and vainly snipped with its claws, it could not climb the tree. After thinking a while, the kani loudly sang, "Come west wind. Blow the east wind."

Suddenly the wind began to blow. It tossed the palm leaves on which the monkey had spread the mochi. As it fell off piece by piece from the leaves, the kani carried it into its ground hole. When all the pieces were in the hole, the kani lowered itself into it.

As the angry monkey climbed down from the palm, it asked the kani to give him a piece of mochi. But the kani said calmly, frothing at its mouth, "If you want a piece, come down into the hole."

ดิบ วางขนมโมจิที่ทำเสร็จใหม่ๆ ไว้ตามใบชาโหระพาต้นนั้น

เมื่อคานิกลับมา พร้อมกับไม้ตำแป้ง อันใหม่ ก็ได้พบว่าตนได้หลงกลของซารุเดี่ยแล้ว คานิแหงนมองขึ้นไปบนต้นไม้ แล้วร้องขอให้ซารุให้ขนมโมจิแก้ตนสักชิ้นหนึ่ง แต่เจ้าลิงกลับตอบเล่นๆ ว่า "ได้ขึ้นมาเอาเองซิ"

ด้วยความผิดหวังเป็นอย่างมาก แต่ก็ไม่สามารถตะเกียกตะกายขึ้นไปบนต้นชาโหระพาได้ หลังจากที่นั่งคิดอยู่ครู่หนึ่งแล้ว เจ้าปูก็ร้องเพลงขึ้นด้วยเสียงอันดังว่า "ลมตะวันตกจงมาเกิด, ลมตะวันออกจงพัดเกิด"

ทันใดนั้นลมก็เริ่มต้นโหมอย่างแรง ลมพัดใบปาล์มที่เจ้าลิงได้วางโมจิไว้นั้นให้กวัดแกว่งไปมาจนโมจิร่วงหล่นลงมาถึงชั้นละชั้น คานิก็นำเอาไปเก็บไว้ในรูของมัน เมื่อเก็บลงไว้ในรูหมดทุกชิ้นแล้ว คานิก็นั่งมุดลงไปอยู่ในรูเสียด้วย

เจ้าลิงผู้เกรี้ยวโกรธได้จากต้นชาโหระพาตกลงมาถึงเบื้องล่างแล้ว ก็ร้องขอให้คานิให้ขนมโมจิแก้ตนสักชิ้นหนึ่ง แต่คานิได้ตอบอย่างเยือกเย็น ด้วยน้ำลายเป็นฟองในปากว่า "ถ้าเกิดต้องการสักชิ้น ก็มุดเข้ามาในรูนั่น"

MARY ANGLEMYER'S MESSAGE

Dear Mr. Krachang

Altho it is long after Christmas, we want people to have our cards to know our new address. We have finally built and moved into our house and are so happy with it. This happened just before Christmas so you can imagine what hectic days those were.

Also my mother has been very ill since thanksgiving-pneumonia and heart trouble. She is still in bed most of the time but we're so glad to have her with us and she loves the house.

I thought of Chumporn during that terrible typhoon and hope not too much damage was done there. I have heard such tragic tales from further south. I'm sure the libraries must need restacking so if I can help, let me know.

Please give my best wishes to other friends in the Ministry and to yourself and family all the best for the rest of '63.

Mary

P.S. If you want to know what we've been doing the rest of last year, read the other side.

1962 has been an exciting for the Anglemyers. Early in the year it became evident that stairs and arthritis could not remain on amicable terms. Katharine and Mary decided that Washington would be a good place to plan their retirement. S

we decided to find a house that would more nearly suit our requirements. We searched for a place adjoining a park so that there would always be open land near. By a lucky chance we found an ideal lot on an abrupt hillside which touched Rock Creek Park on its lower edge. There was just enough flat land at the top of the hill on which to perch a house. The original owner is our neighbor and his wife drew up a plan for us. We liked it so well that we gave it to our architect with few alterations and the work commenced. Every shovelfull of earth, every brick and every stick was viewed and pictures taken from all angles as the building progressed. The first floor was an occasion for rejoicing and when the walls were up we had a picnic on what will be the back porch. Trust the Anglemyers! Katharine and Mary have worked busily picking out fixtures and interviewing salesmen. Then there was our old house to sell and hordes of viewers trooped through and out again until one was satisfied. Plants which we wished to take had to be labeled, or if too big, slipped. Our wildflower garden and rock path are moving too. Visitors from New Jersey, Delaware, Pennsylvania and our Washington friends help out from time to time as 'sidewalk superintendents'. Several international visitors have graced our home and have been taken to see the new one.

Another highlight of the year was our offering hospitality thru the local Audubon Society to members of the International Ornithological Union before and after the congress in June. The first week Dr. Berndt from Germany was with us. Both his hearing and his English were limited but we managed to converse adequately. He rewarded us with reading his most interesting paper on flycatchers. At eight o'clock on Sunday morning he departed for Ithaca and at 10 Mary boarded a plane for Miami to attend a library conference. Aside from rigors of meetings, she enjoyed the warm ocean swimming and brought back a beautiful tan. The day after her return, our next two guests came-Dr. Brockhausen from South Africa and Dr. Schifferle from Switzerland. They were men of wide interests and we enjoyed many delightful conversations

at the dinner table. One evening Dr. Brockhausen showed us breath taking movies of the life cycle of sunbirds and of nesting flamingoes.

In September Katharine entertained her church group with a tea in the back yard, a delightful day with an undercurrent of anticipation for next year in the new house. Our earliest visitor was Frances Ingalls from Cape Cod who started our New Year right with her contribution of a delightful visit, beautiful flower arrangements and the amazing discovery of a goldfish maternity ward in a kettle we were using for what we had thought was the sick mother! Through ignorance on our part, only one baby survived but it still entertains us and makes us unique among goldfish owners.

We sustained one irreparable loss. On September 21, our beloved cat, Nung, died. We were glad we could bury her in our own woods where ferns and an azalea will always remind us of her gentle beauty.

When we first glimpsed our future site, the skies were grey and the trees were bare. Spring and summer have passed. Now the leaves are falling and it is time to go into winter quarters. Wherever this finds us at mailing date, by the time it reaches you, think of us where this card says you will find us, and come there in 1963.

2035 Trumbull Terrace

Washington 11, D.C.

การจัดทำบรรณานุกรมแห่งชาติ

โดย เอ. เจ. เวลส์

เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ น. มร. เอ. เจ. เวลส์ (Mr. A. J. Wells) ผู้เชี่ยวชาญ

ทางบรรณานุกรมของยูเนสโก ได้บรรยายเกี่ยวกับการจัดทำบรรณานุกรมแห่งชาติ ณ หาดวณเด็ก ดนามเดือป่า มีใจความเป็นภาคภาษาอังกฤษ ดังนี้

"I cannot let this occasion pass without expressing my warmest appreciation of the hospitality shown to me by everyone it has been my-privilege to meet in Bangkok. Owing to the complications of modern air travel, I was unavoidably late in arriving. For this I ask you to accept my sincere apologies and I am more than grateful to all of you who so readily interrupted your busy professional and private lives at short notice to receive me in your offices and homes.

As many of you know, I visit here as suggested, as somewhat short notice when my tour of duty for Unesco in Ceylon was drawing to a close. I have been in Ceylon for the past five months helping in the establishment of a National Bibliographical Centre and my visit to Bangkok was intended merely to provide opportunities for discussions on the subject of a National Bibliography for Thailand, particularly at this time when your Government is about to engage on the building of a new national library and the extension of national library services.

I suppose I can share some first hand experience of both the setting up of national bibliography and of the enormous value such a service, once successfully launched, becomes to the cultural life of a country. In Great Britain, our national

bibliography began in 1950 in not very auspicious circumstances. A group of seven librarians and two typists came together in a bomb-damaged house adjoining the British Museum, with a capital of £15 but a great deal of faith and determination. It hardly needs me to say that life was very difficult during the early years, for not everybody was as convinced as we were of the usefulness of our work. I am glad to say that we managed to weather our difficulties and to maintain ourselves in business until publishers, booksellers, librarians, readers, writers and government departments alike began to see many benefits that began to flow from our modest organization. If proof is wanted of this owing in professional and public opinion, it lies in the fact that a once penniless and with borrowed equipment, now, after little more than ten years, supports a staff of fifty workers in modern offices and owns over £30,000's worth of equipment. Its services, moreover, impinge on many facts of library activity throughout the country improving the service of even the smallest library and adding immensely to the efficiency of the largest.

It is, indeed, a library success story with is only matched by the growth and development of similar National Bibliographical Services in other countries, notably in Denmark, Sweden and Norway. Its success is perhaps the more resounding because of the size of the undertaking in Great Britain and because it has been possible there with a long established and well integrated book-trade and a network of many hundreds of libraries, to establish the National Bibliographical Centre on financially self-supporting basis. Great Britain, is no doubt one of the few countries able to do this. My experience outside Great Britain, convinces me that these services not less important elsewhere than in Great Britain, must depend on funds from other sources if they are to survive and plan their fillest part in the Cultural life of the Country.

Knut Larsen, the well known Danish bibliographer, in an excellent article

published in 1961 in Unesco Bulletin for Library points out:- There are two basic essentials for the development of a nation's cultural life a national library, and a national bibliography. Both, he says, should be closely linked. For it would be of little use to have a catalogue of the literature published in a country, if this literature were not available somewhere and on the other hand it would hardly be possible to produce a national bibliography regularly without an institution to collect the literature. A national library, therefore, must develop parallel to the national bibliography.

I read this morning's paper that it is proposed to begin the erection of Thailand's new national library sometime this year. I have also read Mr. Gelfand's report on a five year programme for establishing the national library. May I say that this is one of the finest reports I have seen of this kind and I do urge you to ensure that you are not only provided with a new building but that programme for staff recruitment and training is began which will enable the step by step development of the services of the national library. I submit that it is of fundamental importance that the new Director, who is Mr. Gelfand's words "should be a person of outstanding educational and professional attainments, a trained librarian, familiar with modern library practices" should be on hand for consultation with the architects and to ensure the planned development of the national library policy from the start. I further urge that the establishment of a Cataloguing and Process Division, with plans to begin the national bibliography in the third or fourth year of the new national library, should be carried out and that to this end consideration should be given to the training of the necessary staff in the very near future.

It is sometimes quite wrongly thought that anyone with common sense and a good degree in literature can produce a national bibliography. This is far from the truth. Many special and complicated techniques are involved both in cataloguing and,

perhaps more particularly, in subject bibliography, and the person who is to direct the operations should have at last six to twelve months specialized training in bibliography in addition to a general library diploma.

What then is a national bibliography and what are its functions?

A national bibliography is, at its simplest, a list of books, pamphlets, and government publications published in the country. Such a list should aim to help all sections of the Community (They are not stated in any order of preference):

1. Booksellers and Publishers For booksellers the list is the catalogue of commodities in which they do business, and for publishers it is the best way of ensuring that an easily accessible list of their books is in every bookshop.

2. Librarians Librarians draw their information about published books from many sources, but the current national bibliography is their principal means of ensuring no book escapes their notice. In their daily work they will continually refer to their own national bibliography for information about books not in their libraries, and for information on the cataloguing and classifying of books to be added to their stocks.

3. Readers The readers might be expected to have the greatest interest in the national bibliography as it is ultimately for their benefit that the work is done. Probably, however, readers get their information from journals, newspapers or from library lists. But as all three will draw on the national bibliography the readers are interested in the existence of national bibliography.

Frequency of the book list. From an international point of view an annual list is most convenient, and indeed an annual bibliography must be produced. Booksellers and librarians, however, require much more up to date information and should be producing a weekly booklist with monthly, even quarterly cumulative

Materials for inclusion. Booksellers may reasonably expect to find in the book lists all books and pamphlets passing through the book trade whether big or small, expensive or cheap. There are, however, in many countries, many privately produced publications which are not handled by the booktrade. But these will be of interest to the librarians and should be included.

Sources of materials I have no hesitation in saying that the most successful place for the establishment of a national bibliography is the national library. To the national library, where the Press Act or Copyright Act exists. There comes a copy of every new work published or there should do. It is the only point in the country where completeness of coverage can be expected. If the provisions of the Press Act are not complied with steps should be taken to ensure their enforcement. In this connection, the appearance of the effective national bibliography will be itself a share to recalcitrant publishers, for they will quickly realize the value of the national bibliography as a sales medium.

The Form of the National Bibliography This is not the occasion on which to embark on a detailed technical discussion of the pros and cons of the different forms of catalogue. There are many obvious merits to an alphabetical type of subject catalogue, but there are equally other merits of a systematic or classified subject catalogue. It is necessary first to be quite clear on the purposes of national bibliography before evaluation of the two methods.

Let me just briefly remind you of some of the functions of a national bibliography I must leave you to think over the best means of achieving them

1. A national bibliography must present a current book list suitable for book selection. A bookseller or librarian when he receives a book-list each week or month, must be able to seal it class by class, or subject by subject, in order to make

intelligent selection against his known or anticipates subject requirements. In Great Britain we chose a classified form of subject arrangement for this purpose.

2. It must enable a bookseller or a librarian to trace quickly details of any book of which he knows some pertinent factor. For this purpose this must be alphabetical lists under authors, titles, editors, translators and adequate cross-referencing forms of the same name.

3. It must, by means of annual or five year cummulated catalogues because a source of reference to the publications of the country standing at the elbow as it were, of every bookseller and librarian.

4. It must provide adequate answers to the question "What books are available on a subject" This is at the same time one of the most important and one of the most difficult tasks falling to the persons compiling the national bibliography and I do urge that the principal person at least has adequate opportunity for training in the techniques of subject bibliography before he begins.

5. It should act as a guide to librarians for the cataloguing and classification of new books added to their libraries. In this way consistening in cataloguing and classification will be maintained and the work of building union catalogues and the running schemes for inter-library lending will be simplified.

There are, of course, many other activities in which the National Bibliographical Centre can engage such, for example, as the printing and issuing of catalogue cards; the publication of basic lists of books for school or public libraries; the compilation of a record of publishers, the publication of a list of current periodical and so on. All those should follow once an effect Centre is established.

I realize that what I have been able to say here has only touched the surface of this question. But if I may in conclusion add point to any particular parts of this paper it is :—

1. A national bibliography is an essential part of the cultural life of the country. It is fundamental to a good library service.

2. A national bibliography should be a natural by-product of the Cataloguing Division of the national library.

3. Just as the national library itself needs qualified staff to develop and run it, so the national bibliography require its own specialists and steps should be taken to ensure that the staff, who will be responsible for this important part of the library activities of the country, get the necessary training.

May I thank you ladies and gentlemen for listening to me this evening and in parting may I wish you very success in your efforts to bring the benifits and joys of readings to your fellowmen.

มร. เอ. เจ. เวลล์ ได้กล่าวขอบคุณในไมตรีจิตอันอบอุ่นที่ได้รับจากสมาชิกของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย และว่าการเดินทางมาประเทศไทยครั้งนี้ เป็นตอนที่ระยะเวลาการช่วยเหลือที่เขาได้รับมอบหมายมาจากยูเนสโกกำลังสิ้นสุดลงแล้ว มร. เวลล์ ทำงานอยู่ในซีลอนห้าเดือนมาแล้ว เพื่อช่วยสถาปนาศูนย์บรรณานุกรมแห่งชาติ ที่มาประเทศไทยก็เพื่อจะอภิปรายกันถึงเรื่องการทำบรรณานุกรมแห่งชาติสำหรับเมืองไทย ประจวบกับขณะนี้รัฐบาลไทยก็กำลังจะสร้างหอสมุดแห่งชาติและจะขยายบริการของหอสมุดให้กว้างขวางขึ้นอยู่แล้ว มร. เวลล์เล่าถึงว่า ในประเทศอังกฤษนั้นได้เริ่มเรื่องบรรณานุกรมแห่งชาติขึ้นในพ.ศ. ๒๔๘๓ โดยมีบรรณารักษ์ ๗ คน และเลี่ยมพิมพ์ดีด ๒ คน ในระยะเริ่มแรกมีสำนักงานอยู่ในตึกพังๆ เพราะสงครามติดกับบริติชมิวเซียม โดยมีเงินทุนในระยะแรกนั้นเพียง ๑๕ ปอนด์เท่านั้น แต่คนเหล่านั้นมีศรัทธาในการทำงานอย่างดียิ่ง ในระยะแรกๆ ก็ต้องลำบากมาก เพราะคนไม่เห็นคุณค่าของงานประเภทนี้ แต่คนเหล่านั้นก็ทำงานรุดหน้าไปอย่างไม่หวั่นถอย จนกระทั่งบริษัทการพิมพ์ เจ้าของร้านขายหนังสือ บรรณารักษ์ ผู้อ่าน นักเรียน ตลอดจนกระทรวงทบวงกรมของรัฐบาลเริ่มตระหนักในความสำคัญ of ศูนย์บรรณานุกรมโดยทั่วถึงกัน ดังนั้น ผลแห่ง

ความมานะบากบั่นในระยะสิบปีเศษนี้ ศูนย์บรรณานุกรมแห่งชาติซึ่งตั้งขึ้นจากที่ไม่มีอะไรเลยมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้มีผู้ทำงานอยู่ในสำนักงานถึง ๕๐ คน มีอุปกรณ์และครุภัณฑ์ในสำนักงานมีค่ามากกว่า ๓๐,๐๐๐ ปอนด์ งานของศูนย์บรรณานุกรมแห่งชาติทำนี้ ทำให้บริการห้องสมุดน้อยใหญ่ทั้งหลายเจริญขึ้นทั่วประเทศทีเดียว งานประเภทนี้ได้ผลดีในประเทศเดนมาร์ก เดนมอร์เวย์เช่นกัน มร. เวลด์ เชื่อกันว่าบรรณานุกรมแห่งชาติมีความสำคัญในประเด็น ๆ เช่นกัน และถ้าจะให้ได้ผลเต็มที่ก็ควรจะได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากหลาย ๆ หน่วยงาน

Knut Larsen ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการทำบรรณานุกรมชาวเดนมาร์ก ได้เรียบทความที่ตีพิมพ์เรื่องหนึ่งลงในวารสาร Unesco Bulletin for Libraries เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๐๔ กล่าวว่า การพัฒนาประเทศชาติให้ได้ผลดีนั้นมิได้อยู่สองทางคือ ทางห้องสมุดแห่งชาติและทางบรรณานุกรมแห่งชาติ ซึ่งทั้งสองประการนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดมาก ทั้งนี้เพราะว่าหนังสือที่พิมพ์ในประเทศย่อมหาประโยชน์อะไรไม่ได้ ถ้าไม่มีหนังสืออยู่ที่ไหนสักแห่งหนึ่งในทางตรงข้าม บรรณานุกรมแห่งชาติก็ย่อมดำเนินไปไม่ได้ ถ้าไม่มีสถาบันใดสักแห่งหนึ่งรวบรวมหนังสือเหล่านั้นไว้ ดังนั้นห้องสมุดแห่งชาติก็ควรจะได้รับการปรับปรุงให้พัฒนาไปพร้อมกับบรรณานุกรมแห่งชาติ

มร. เวลด์ ทราบจากหนังสือพิมพ์ว่า ในปีนี้ไทยจะสร้างห้องสมุดแห่งชาติใหม่ เขาก็ได้ทราบถึงรายงาน ดร. แกนแฟนด์ อันเป็นโครงการห้าปีเกี่ยวกับการสร้างห้องสมุดแห่งชาติ ซึ่งพร้อม ๆ กันนั้น ก็จะต้องมีการปรับปรุงเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ทำงานในห้องสมุดจำนวนมากขึ้นด้วย เพื่อการให้บริการในห้องสมุดแห่งชาติได้เจริญก้าวหน้าไปได้ มร. เวลด์อ้างถึงคำพูดของ ดร. แกนแฟนด์ ผู้เป็นหัวหน้าหน่วยงานของห้องสมุดใหม่ ว่าจะ “ผู้ที่มีความรู้และความสามารถในอาชีพอย่างดียิ่ง เป็นบรรณารักษ์ที่สำเร็จการศึกษาในวิชาบรรณารักษศาสตร์มาแล้ว และคุ้นเคยกับการให้บริการในห้องสมุดสมัยใหม่มาแล้ว” หัวหน้าหน่วยงานนี้ควรจะให้คำแนะนำแก่สถาปนิกตั้งแต่เริ่มงานเลยทีเดียว เขากล่าวย้ำว่า ใจจัดให้มีแผนกทำรายชื่อหนังสือ ซึ่งจะเริ่มมีในห้องสมุดแห่งชาติแห่งใหม่ในสามปีข้างหน้า ควรจะได้เตรียมให้การศึกษาแก่เจ้าหน้าที่ไว้ให้ครบถ้วน เพื่อจะได้มีความสามารถปฏิบัติงานต่อไป

ความเข้าใจผิดที่ว่า ใคร ๆ ที่มีสามัญสำนึกและมีปัญญาก็สามารถจัดทำบรรณานุกรมแห่งชาติได้นั้น เป็นความเข้าใจผิดจากความเป็นจริงอย่างมาก ทั้งการทำรายชื่อหนังสือ และโดยเฉพาะในการทำบรรณานุกรมเรียงตามเรื่องต่าง ๆ นั้น ผู้จัดทำควรจะต้องได้รับการศึกษาฝึกฝนอย่างน้อย ๖ ถึง ๑๒ เดือน เพื่อให้มีความรู้ในการทำบรรณานุกรมเป็นพิเศษ นอกเหนือไปจากปัญญาทางบรรณารักษศาสตร์ตามธรรมดา

บรรณานุกรมแห่งชาติคือ อะไร ? มีประโยชน์อย่างไร ?

พูดกันอย่างง่าย ๆ บรรณานุกรมแห่งชาติก็คือ รายชื่อหนังสือจุลสารและสิ่งพิมพ์ของรัฐบาล ซึ่งพิมพ์ขึ้นในประเทศนั้น ๆ รายชื่อหนังสือที่จะเกิดประโยชน์แก่คนตามประเภทในสังคม คือ

๑. เจ้าของร้านขายหนังสือและบริษัทที่จัดพิมพ์ สำหรับเจ้าของร้านขายหนังสือนี้ รายชื่อที่อยู่ในบรรณานุกรมแห่งชาติก็เป็นหนังสือที่เขาขายอยู่ในร้าน และสำหรับบริษัทที่จัดพิมพ์ บรรณานุกรมแห่งชาติก็จะเป็นทางที่ดีที่สุดที่จะทำให้หนังสือต่าง ๆ ที่มีอยู่ในรายการได้มีขายอยู่ตามร้านหนังสือทุกร้าน

๒. บรรณารักษ์ โดยปกติบรรณารักษ์จะทราบรายชื่อหนังสือที่จัดพิมพ์ขึ้นแล้วจากที่ต่าง ๆ กัน แต่การมีบรรณานุกรมแห่งชาติ ย่อมเป็นหลักประกันว่า ไม่มีหนังสือเล่มใดที่จะเล็ดลอดจากการรู้เห็นของบรรณารักษ์ไปได้เลย นอกจากนั้น บรรณานุกรมยังช่วยตอบคำถามที่เกี่ยวกับหนังสือที่ยังไม่มีอยู่ในห้องสมุด และให้ความรู้เกี่ยวกับการทำบัตรรายการ และการให้เลขหมู่หนังสือ เพื่อจะจัดหาซื้อเพิ่มเติมมาไว้ในห้องสมุดด้วย

๓. ผู้อ่าน ผู้อ่านเป็นผู้ที่คิดหวังไว้ว่า จะใช้ประโยชน์จากบรรณานุกรมแห่งชาติมากที่สุด ถึงแม้ว่าผู้อ่านอาจทราบรายชื่อหนังสือจากนิตยสาร หนังสือพิมพ์หรือจากเจ้าหน้าที่ห้องสมุดอยู่บ้างแล้วก็ตาม

ในการระบะการออกสู่ตลาดของบรรณานุกรมแห่งชาติ โดยลำดับนิยม มักออกเป็นหน้าขายปี ซึ่งจะสะดวกที่สุด แต่ในเมื่อทั้งคนขายหนังสือและบรรณารักษ์ต้องการรายชื่อหนังสือในการหมั่นค้นคว้าอยู่เสมอ ก็ควรจะได้จัดบรรณานุกรมออกเป็นรายฉบับรายเล่มรวมเป็นเล่มเป็นรายฉบับและรายเล่มเดือน

เนื้อหาที่จะมีอยู่ในบรรณานุกรมแห่งชาติ เจ้าของร้านขายหนังสือต้องการมีรายชื่อหนังสือและจุดดาร์ทงหมดที่อยู่ในวงการค้า ไม่ว่าจะใหญ่เล็กเพียงใดหรือถูกแค่ไหน ในบางประเทศอาจจะรวมถึงสิ่งพิมพ์ที่เอกชนพิมพ์ขึ้น และไม่มีวางขายในตลาดก็ได้ เพราะหนังสือเหล่านี้ย่อมเป็นที่สนใจของบรรณารักษ์เช่นกัน

สถานที่ที่ควรเป็นสำนักงานผลิตบรรณานุกรมแห่งชาติ ควรจะเป็นแห่งชาติ ทั้งเพราะตามพระราชบัญญัติการพิมพ์หรือพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ หอสมุดแห่งชาติจะได้รับหนังสือทุกเล่มที่พิมพ์ในประเทศอย่างละหนึ่งเล่ม และเมื่อบริษัทที่จัดพิมพ์เห็นของบรรณานุกรมแห่งชาติ ก็ย่อมปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยเคร่งครัด

การวางรูปและจัดเรียงเนื้อหาของบรรณานุกรมแห่งชาติ การที่จะตกแต่งจัดเรียงรายชื่อหนังสือแบบเรียงลำดับตัวอักษรของหัวเรื่องของรายชื่อหนังสือ หรือจะรายชื่อหนังสือทั้งหมดตามเลขหมู่ของหนังสือนั้น ควรจะทราบจุดหมายของบรรณานุกรมแห่งชาติเสียก่อนที่จะตกลงใจว่าจะเรียงโดยวิธีใด ในสองวิธีนี้

หน้าที่โดยย่อของบรรณานุกรมแห่งชาติมีดังนี้

๑. บรรณานุกรมแห่งชาติ จะต้อง รวบรวมรายชื่อ ของ หนังสือ ใหม่ ช่วยในหนังสือได้ เมื่อเจ้าของร้านขายหนังสือหรือบรรณารักษ์ได้รับบรรณานุกรมแห่งชาติรายหรือรายเดือน เขาก็จะได้ตรวจสอบไปเป็นเรื่องๆ ไป เพื่อจะเลือกหนังสือที่ต้องการได้เรียงบรรณานุกรมแห่งชาติตามหัวเรื่อง เพื่อให้คล้องจองกับความมุ่งหมายในกรณี

๒. ถ้าเจ้าของร้านขายหนังสือบรรณารักษ์ต้องการใช้หนังสือเล่มนี้ ก็เรียงบรรณานุกรมตามลำดับตัวอักษรของผู้แต่ง ชื่อเรื่อง ผู้จัดพิมพ์ ผู้แปล และ และ "ดูเพิ่มเติมที่" คละกันไป

๓. ควรจะรวบรวมบรรณานุกรมแห่งชาติเป็นเล่มเป็นรายปีหรือรายห้าปีของร้านขายหนังสือและบรรณารักษ์จะได้ใช้ประโยชน์ทันทีที่ต้องการ

๔. บรรณานุกรมแห่งชาติควรจะตอบคำถามว่า "อยากทราบเกี่ยวกับหนังสืออะไรอยู่บ้าง?" ได้อย่างพร้อมมูล ซึ่งเป็นภาระที่ค่อนข้างยุ่งยากแต่สำคัญทำบรรณานุกรมแห่งชาติ และมร. เวลล์ จึงย้าว่าผู้ที่จะเป็นหัวหน้างานนี้ จะต้องเป็น

เพื่อให้การฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการจัดบรรณานุกรมตามหัวเรื่องมาก่อนแล้วอย่างดี ก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติงาน

๕. บรรณานุกรมแห่งชาติ ควร จะเป็น เสมือน คู่มือ บรรณารักษ์ ในการ ทำบัตรรายการและการแบ่งหมู่หนังสือของหนังสือใหม่ ๆ ที่จะเพิ่มขึ้นในห้องสมุด และจะช่วยให้การทำบัตร และการยืมหนังสือระหว่างห้องสมุดต่อห้องสมุดเป็นไปโดยสะดวกและเรียบร้อยขึ้น

ดังนั้นศูนย์บรรณานุกรมแห่งชาติก็จะมีหน้าที่เพิ่มขึ้นอีกหลายอย่าง เช่น พิมพ์บัตรรายการขาย พิมพ์รายชื่อหนังสือที่เหมาะสมสำหรับห้องสมุดโรงเรียนหรือห้องสมุดประชาชนเป็นพิเศษ การรวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับบริษัทที่จัดพิมพ์ หนังสือรวบรวมรายชื่อของนิตยสารใหม่ ๆ และอื่น ๆ บริการเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ทันทีที่ศูนย์บรรณานุกรมแห่งชาติทำงานเป็นผลสำเร็จ

มร. เวลด์ สรุปปาฐกถาของเขาว่า

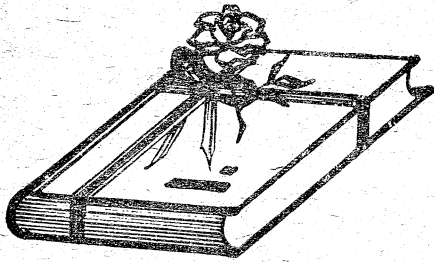
๑. บรรณานุกรมแห่งชาติเป็นส่วนสำคัญของชีวิตในด้านวัฒนธรรมของชาติ เป็นรากฐานของการให้บริการที่ดีของห้องสมุด

๒. บรรณานุกรมแห่งชาติ จะเป็น ผลพลอยได้ ของแผนก บัตรรายการ ของห้องสมุดแห่งชาติ

๓. ห้องสมุดแห่งชาติต้องการเจ้าหน้าที่ดำเนินงานที่มีความรู้ความสามารถ และทำงานอย่างเดียวกัน บรรณานุกรมแห่งชาติก็ต้องการผู้เชี่ยวชาญงานด้านนี้เป็นพิเศษมาดำเนินงานโดยไม่ผิดชอบ ในหน้าที่ส่วนสำคัญของงานห้องสมุดในประเทศนี้ และผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวก็จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกหัดอบรมงานด้านนี้มาแล้ว เป็นอย่างดี

ก่อนจบ มร. เวลด์ก็ขอบคุณทุกท่านที่มาฟังปาฐกถาของเขา และก่อนจากไป เขาขออวยพรให้ผู้ฟังทุกคนประสบผลสำเร็จในการงานอย่างดียิ่ง.

(ย่อเป็นความภาษาไทย โดย ลมุล รัตตการ)

มูลเหตุที่มาของเรื่องพระราม

พระวรวงศ์เชอ กรมหมื่นพิทยาลาภพฤติยากร
ทรงบรรยาย ในงานเลี้ยงรับรอง สมาชิก ของสมาคมห้องสมุด
แห่งประเทศไทย เนื่องในการประชุมใหญ่ประจำปี

ณ ห้องอาหาร แกรนด์ไฮเตด วันเสาร์ที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. เวลา ๑๘.๓๐ น.

หมายเหตุ เรื่องพระรามาณัฏฐาวสาน ๗ ตั้งใจให้เป็นการคุยกัน ไม่ใช่ตำราหรือปาฐกถาหรือแม้เพื่อบทความ ฉะนั้นเมื่อจะนำไปพิมพ์จึงต้องแก้สำนวนให้เกลี้ยงเกลาเสียบ้าง

ข้าพเจ้าได้ฟังค่านายกสมาคมฯ กล่าวต้อนรับข้าพเจ้าซึ่งไม่ค่อยแน่ใจว่าสมควรได้รับคำต้อนรับทักทายเพียงนั้น แต่จะอย่างไรก็ตามก็เป็นความกรุณาของนายกสมาคมฯ และของท่านทั้งหลายที่ชวนให้มาร่วมการเลี้ยงในวันนั้น ความจริงข้าพเจ้าไม่มีความรู้อะไรในเรื่องห้องสมุด แม้ข้าพเจ้าจะได้ชอบห้องสมุดมานานตลอดชีวิต ตั้งแต่เป็นนักเรียน บางเวลาเข้าไปนั่งอ่านหนังสือเหมือนกัน แต่ก็ชอบออกยวศาสตร์ ซึ่งเข้าใจว่าเป็นวิชาที่ท่านทั้งหลายสนใจเป็นอันมาก นับว่าใจเดียวกัน และนอกจากนั้น บางทีข้าพเจ้าจะมีข้อสงสัยนิดหน่อยว่าเกี่ยวข้องกับท่านทั้งหลายเพียงไร คือเมื่อกลับปีมานี้ได้ไปเป็นผู้แทนคณะกรรมการพิพิธภัณฑสถานไปร่วมประชุมในกองเซด แองเตรนาซีโอนาล ครองที่ ๑ ที่กรุงปารีส กับ ครองที่ ๓ ที่ลอนดอน ๒-๓ แห่ง ที่ข้าพเจ้าต้องเอาเรื่องที่ได้ไปประชุมพิพิธภัณฑสถานมาโยงกับห้องสมุดนั้นก็เพราะเหตุว่าการประชุมคราวนั้น เขาได้ยุติกันว่าคำว่า พิพิธภัณฑสถาน ให้กินความไปถึงห้องสมุดทุกแห่ง ห้องสมุดก็เป็นส่วนหนึ่งของพิพิธภัณฑสถาน เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นจะพอจับตัวว่ามีความสัมพันธ์ในเรื่องห้องสมุดได้ยิ่งขึ้น พอให้มีเหตุที่จะลงตัวเองเข้ามาสนทนากับท่านทั้งหลายในวันนั้น

นายกสมาคมฯ ให้ไปถามว่ามาแล้วจะพูดเรื่องอะไร เรื่องห้องสมุดได้ไหม ข้าพเจ้าได้ตอบไม่รู้ว่าอะไรมาพูดเรื่องห้องสมุด ถึงแม้ว่าชอบห้องสมุดก็ไม่เคยปกครองห้องสมุด ไม่มีอะไรเกี่ยวข้อง เขาก็เลยบอกว่า พูดอะไรก็พูดไปที่เป็นเรื่องที่น่าสนใจของห้องสมุดจะได้ฟัง ได้เอาถ้าถ้าเช่นนั้นนักเล่านักเลาถึงคนเรื่องพระรามก็จะพูดเรื่องพระราม

ม
ยา

อสม

แม้เพ

งคว

ในเร

ก็เข้า

งใจ

ว่าเก

นที่ไ

ที่ค

หว่า

ทั้ง

ราม

นที่

ได้

ก ไม่

ใจ

อันว่าเรื่องพระรามนั้น เป็นนิยายของโลก ไม่ใช่ของประเทศไทยแต่ประเทศหนึ่ง เพราะ
 ดว่าเดิมทีเดียวพระรามเป็นบุคคลของชาติอินเดียจนจริง ชาติอินเดียขามจากอินเดียมาสู่เอเชีย
 วนออกเฉียงใต้ ได้นำเรื่องพระรามข้ามทะเลมาด้วย ซึ่งเดิมผู้คนนับถือพระรามก็เพราะความ
 ยงธรรมของท่าน ความเป็นวีรบุรุษของท่าน จนกระทั่งเรื่องราวของท่านได้แผ่ออกไปทั่วทิศานุ
 มาจนถึงเมืองเราด้วย ไปข้างไหนผู้คนก็จับใจในนิทานเรื่องนี้ จนกระทั่งเขาไปนับว่าพระราม
 นชนชาติของตน ที่เขาพอใจจะเล่าขานกันอย่างหนึ่งคือเรื่องหนึ่งที่เขาอ่านกันในภาคอีสาน
 ะหลายเขาเรียกว่า พระรามชาตก พระรามชาตกนั้นตรงกับรูปชนเป็นหนึ่งคือที่เราเรียกกันว่า
 ึ่งสี่สวดและหนึ่งสี่เทคน์ เขาพระรามเป็นพระโพธิสัตว์ เพราะฉะนั้นจึงได้เรียกว่าชาตก และ
 เราไปบอกเขาว่าพระรามนั้นเป็นแขกอินเดีย เขาคงโกรธเราเป็นแน่ เขาจะบอกว่าพระราม
 นเป็นคนสำคัญของประเทศอินเดีย ทำไมถึงเอามาเหยียดเป็นแขกอินเดีย นอกจากภาคอีสานแล้ว
 เมืองเราในโคร ๆ ก็รู้จักพระรามกันหมด เรื่องพระรามไม่มีอยู่แต่ในหนังสือ ไปเที่ยวมีอยู่
 ำแก่งบัวปลั ก้ำแก่งวิหาร และในศิลปวัตถุทั้งหลายอย่างแพร่หลายที่สุด นอกจากเมือง
 ึ่งแล้วทางอื่น ๆ ในทวีปเอเชีย โดยเฉพาะทางฝั่งตะวันออกก็นิยมเรื่องพระรามตาม ๆ กัน
 ก็เข้าใจว่าจะลำดับเรื่องให้ท่านทั้งหลายฟังพอเป็นเลา ๆ เพราะเรื่องนี้ไทยเราสนใจกันดังได้กล่าว
 ึ่งแล้ว พระรามนั้นเป็นเรื่องของคนจริง ๆ ที่เกิดขึ้นในอินเดีย ส่วนเรื่องราวที่เขาแต่งขึ้นว่า
 ึ่งว่าพระรามตามทันกับปราชญ์คนวรรณคดีต่าง ๆ ได้ความมานั้น ก็ว่าเก่าแก่มาดั่งดีพันปี แม้
 ึ่งหนังสือพุทธศาสนาเก่า ๆ บางทีก็กล่าวถึง เช่น ในพระไตรปิฎกกล่าวถึงว่า พระที่เป็น
 ึ่งของพระพุทธเจ้าย่อมไม่สนใจในเรื่องที่ไร้ประโยชน์ ย่อมสนใจแต่ในเรื่องที่จะเป็น
 ึ่งประโยชน์แก่การบำเพ็ญธรรม และกับบอกว่าเรื่องไร้ประโยชน์นั้นมหลายชนิด ชนิดหนึ่งที่ภาษา
 ึ่งเรียกว่า อักขานะ อักขานะ หมายความว่าทำนองกับทางบ้านนอกเราเทศน์หรือสวด แล้วก็มี
 ึ่งกล่าวที่เขียนขึ้นในประเทศลังกาว่า อักขานะที่ไม่พึงสนใจ เช่น เรื่องพระราม เป็นต้น นี้
 ึ่งให้เห็นว่าสมัยโบราณท่านรู้จักเรื่องพระรามกันมานานแล้ว เรื่องพระรามได้แผ่ออกไปทุก
 ึ่งที่เราได้มาจากทางทิศใต้ของอินเดียซึ่งข้ามมาดองด้าย ที่เป็นด้ายใหญ่ ๆ คือ ข้ามมา
 ึ่งคาบสมุทรมลายู แถวตะกั่วป่า และก็เดินบกข้ามคาบสมุทรออกมาตามทางนครศรีธรรมราช
 ึ่งทางแม่น้ำเจ้าพระยา แต่ด้ายนั้นไม่สู้จะแก่หนึ่งส่อนัก อีกด้ายหนึ่งก็แกหนึ่งส่อนข้ามไปทาง
 ึ่งเรียกโดยยวนว่า อินโดนีเซีย ได้ฝังรกรากอยู่ที่นี่ ถึงได้แต่งเรื่องกันจนใกล้กับแบบ

แผนในอินเดีย เป็นอันมาก และนิยายเหล่านั้นข้ามจากราชอาณาจักรศรีวิชัยขึ้นมาทาง
 หนึ่งเหมือนกัน และแถวเขมรด้วยพวกที่พาเรื่องไปทางราชอาณาจักรศรีวิชัยนั้น เขาจำ
 แม่นยำเหมือนกับแบบฉบับในอินเดียเป็นอันมาก ทว่านมหลักฐานจะอ้างคือ จารึกตามโ
 สถานในเกาะชวา เช่นในทตเตยวนเรียกว่า ปรามบานาโกตันครยกายากาตา เป็นนิยายพ
 ท์เกือบจะเหมือนกับแบบฉบับของอินเดียทีเดียว

ส่วนในเมืองไทยเราก็น่าเชื่อว่าคงเคยมีแบบฉบับที่เขียนไว้ หากอันตรธาน
 คงมีเรื่องที่ลุ่มลุ่มอยู่แต่ความเกยรตรชกาดทหนึ่ง แน่หนอนที่เคยคิดว่าเมื่อปีก่อนรวมเกยรต
 ทหนึ่งนั้น ในกรุงศรีอยุธยาเราก็คงได้เรื่องพระรามกันแพร่หลาย และคงจะเขียน
 ด้วย แต่จะอย่างไรก็ตาม เมื่อตอนไทยเราตั้งตัวขึ้นใหม่ภายหลังเสียกรุงศรีอยุธยา
 ว่าสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ได้ทรงพยายามแต่งเรื่องขึ้นเล่นละครบ้างเหมือนกัน แ
 ประชวรเลียบบ้าง อะไบบ้าง ต้นฉบับของท่านก็เลยไม่ลุ่มลุ่มและเหลืออยู่น้อยเหลือเกิน
 มาถึงรัชกาลทหนึ่งพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าฯ ท่านเป็นเจ้าระเบียบ ชนคณ
 กรรมกรให้รวบรวมบรรดากฎหมายที่เคยมีอยู่ในกรุงศรีอยุธยาเอามาชำระตั้งขึ้นเป็น
 แบบแผน เท่ากับทำโคตีใหม่ แล้วก็ให้คณะกรรมการสอบสวนหนังสือในพุทธศา
 เทียบเคียงที่มีอยู่และเทียบเคียงแบบแผนที่หามาได้จากที่อื่น เช่นประเทศลังกา ประ
 เป็นต้น เอามาชนฉบับใหม่ ก็นับว่าได้ทรงชำระพุทธศาสนคัมภีร์พระไตรปิฎก เป็น
 ใหม่อีกอย่างหนึ่งเหมือนกัน นอกจากนั้นได้ทรงนำในการรวบรวมนครคัตต่าง ๆ พ
 ทรงพระราชนิพนธ์รวมเกยรตแบบเล่นละครขึ้นเป็นเรื่องยาวมาก และไม่จำเป็นที่จะต้
 เดาทน เรื่องรวมเกยรตรชกาดทหนึ่งท่านทั้งหลายรู้อยู่แล้ว แต่จะอย่างไรก็ตาม
 รัชกาลทหนึ่งหรือพมชนน เป็นฉบับที่ลุ่มลุ่มที่สุดที่มีอยู่ และต่อมาถึงรัชกาลที่สอง
 สมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงเลือกเป็นบางตอนเอามาแต่งขึ้นให้เพราะ ให้กระ
 เหมาะสำหรับเล่นละคร แต่เรื่องไม่จบ ไม่ได้ถึงต้นกนกที่เท่าที่มีอยู่ และได้จบลง
 ในฉบับรัชกาลทหนึ่ง ทรงเลือกแต่เฉพาะบางตอนที่เหมาะแก่การเล่นละคร แต่พระ
 รัชกาลที่สองเป็นที่ยกกันแพร่หลายตลอดมาจนถึงปัจจุบัน ไม่มีฉบับไหนที่จะจับใจผู้
 กว่าพระราชนิพนธ์รัชกาลที่สอง และต่อมาก็ยังมีการแต่งเรื่องรวมเกยรตกันอีก มาถึง
 ก็ทรงพระราชนิพนธ์เรื่องรวมเกยรตบางตอนเป็นตอนสั้น ๆ ขึ้นเหมือนกัน มาถึงรัชกาล

เงาแวววาวของพระอาทิตย์ และพระอาทิตย์แดงโคจรตามเกลียวจักรได้เห็นผั่งไว้ในเงาที่ในระเบียงวัด
งโบราณคดีวัดนาคปรก เป็นเรื่องสมัยโบราณเหมือนกันตงแต่คนจนจบ จนนับว่าเป็นรามเกียรติ์
ยพระราชนิพนธ์ได้ มารชกาดทก ทานกทรวงพระราชนิพนธ์รามเกียรติ์ออกบางตอนโดยอาศัยทั้ง
มเกียรติ์ไทยทั้งภาษาอังกฤษที่เขาแปลมาจากคัมภีร์รามายณะ

เรื่องพระรามนั้นได้พูดมาแล้วว่าเกิดขึ้นในอินเดีย เป็นนิทานของชาวอินเดียซึ่งได้แผ่
รชกาดทกมารอบอินเดีย ในเมืองอินเดียเองนั้นได้มีภาษาตนหนึ่ง ชื่อวาตมิก ซึ่งเป็นคนสมัยเดียวกับ
ชนเขาพระราม ในปัจจุบันเขาเรียกให้เป็นผู้จนาเรื่องรามายณะซึ่งนักปราชญ์เห็นกันว่าแต่งขึ้นภายหลัง
ปรากฏว่ารามตงพัน ๆ ปี เรื่องรามายณะนั้นรู้จักกันทั่วโลกจนกระทั่งทุกวันนี้ ในเมืองไทยเราเมื่อเริ่ม
แต่ท่านกษัตริย์ดลฝรั่ง อ่านหนังสือฝรั่งนั้นก็พลอยนึกไปว่า รามายณะของอินเดียเป็นแบบฉบับต้นที่
นต่อไม่ต่าง เราได้รามเกียรติ์มาอ่านกัน ที่จริงไม่ถูก ไทยเราที่แต่งรามเกียรติ์นั้น โดยไม่รู้จักรามายณะ
นักท่านกษัตริย์ดลไม่มีใครในเมืองเรารู้จักจนกระทั่งเมื่อได้กรอเขียนมารู้จักจากภาษาอังกฤษ รวม
พระราม ความว่าเรื่องพระรามนั้นอยู่ในอินเดียและได้ดำเนินเรื่องขึ้นเป็นเรื่องรามายณะ ภายหลังพระราม
น ส่วนเรื่องพระรามที่ข้ามมาถึงเมืองไทยนั้นไม่เกี่ยวข้องอะไรกับรามายณะเกิดขึ้นก่อนรามายณะ
ะเทศเขาพระรามที่เขาสืบร้องกันมา เพราะฉะนั้นเรื่องรามเกียรติ์ของเราจึงได้แตกต่างกับเรื่อง
ในต้น รามายณะเป็นอันมาก

เรื่องรามเกียรติ์ เรื่องรามเกียรติ์ในเมืองเราที่เต็มไปด้วยความโดยย่อว่า พระรามรัก
ต้องเอาสัตย์ของพระราชนิพนธ์ ซึ่งในขณะนั้นไปยอมสัญญาให้แก่พระชายาองค์หนึ่งว่า ขอให้พระ
รามเกียรติ์พระรามไปอยู่ป่าเดี่ยวดีดีปี พระรามก็ไปอยู่ป่าครบสิบปีก็กลับมานี้ เป็นรูปเดิมทีเดียว
พระรามเกียรติ์ เรื่องพระราม ไม่มีสงคราม ไม่มีอะไร แค่นี้เราก็หาอ่านได้เหมือนกันในภาษา
ระที่วัดอยู่ในพวกชาตก เรียกว่าทศรถชาตก มีพระราม พระลักษมณ์ นางสีดา ไปป่าเพื่อจะรัก
เงาที่เห็นสัตย์ของท้าวทศรถ แล้วเมื่อครบกำหนดก็กลับมานี้ เป็นอันหมดเรื่อง ครั้นต่อมาเกิดมีเรื่อง
ระราชนิพนธ์กันรู้ เจ้ากรุงลงกา ซึ่งมาขโมยนางสีดาไป พระรามก็ติดตามจะไปรับนางสีดาคืน ไป
ผู้อ่านยังได้พบชมมิตรทางซัดชนชมพู ซึ่งเป็นคนพื้นเมืองแถวใต้หรืออีกในหนึ่งจากนั้นว่า เป็นถึง ถูก
งรัชกาลท้าวทศรถ ออะไร ออะไรไปเรื่องรามนั้นก็ยาวจนทุกที จนกระทั่งมาถึงเมืองไทย ก็เกิดพิเคษ
าตุที่หาไร้นั้นมาอีกที่แท้ก็ไม่รู้จัก จะจาวะหนักมากมายก่ายกอง จะว่าแท้ไม่รู้จากที่เดียวทุกเรื่องก็
ใช้ มีเหมือนกันแต่เขาไม่ได้เอามาไว้ในเรื่องพระราม เช่นเรื่องที่เรารู้จักกันว่า เบญกาย

แปลงตัวเป็นนางสีดาโดยมา นึกไม่ได้อยู่ในรามายณะ หรือเรื่องท้าวผาด
ก็ไม่ได้อยู่ในรามายณะ แต่เกร็ดเหล่านี้แต่ละเรื่องไม่ใช่ไทยคิดขึ้น มาจากอินเดีย
แต่มีมาต่างหาก และก็อย่างไกรนั้นก็ยังไม่รู้ได้ ไทยเราเอามารวมกันเข้าเป็น
ในพระราชนิพนธ์รัชกาลที่หนึ่งได้เก็บไว้หมดทีเดียวหมดอะไร ๆ เกยของ ก็โดยเป็น
แคตตาล็อกใหญ่ของเรื่องพระรามซึ่งเราได้กันมาในเวลานี้

ข้าพเจ้าขอขอบใจท่านทั้งหลายที่มีความอดทนมาฟัง และข้าพเจ้ายินดี
มาพบกันในวนนกับท่านผู้ที่มีอาชีพในทางห้องสมุด ซึ่งเป็นอาชีพที่สำคัญมาก
อักษรศาสตร์ของชาติเราให้รู้เรื่องต่อไป ขออภัยพรท่านทั้งหลายให้ความดี
และท่านทั้งหลายจำไว้ในอาชีพแล้ว ชาติของเราที่จะพลอยได้กำไรไปด้วยที่
สมบัติในทางวรรณคดีเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้นต่อไป ขอใจ.

ข้าพเจ้า

ลูก : “อะไรนะพ่อ ที่ทำให้เรอดอยน้ำได้”

พ่อ : “พ่อไม่รู้ลูก”

ลูก : “แล้วอะไรเล่าพ่อ ที่ทำให้เรอบิน บินได้”

พ่อ : “พ่อไม่รู้เหมือนกัน ลูก”

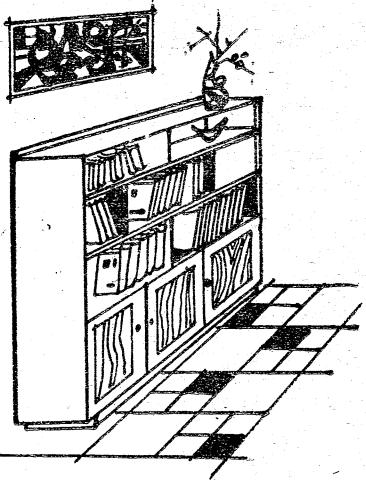
ลูก : “แล้วก็ พ่อ อะไรที่ทำให้รถยนต์แล่นได้เร็ว”

พ่อ : “พ่อก็ไม่รู้อีกนะแหละลูก”

ลูก : “หนูขอโทษนะพ่ออะไรนะ ที่หนูถามพ่อชอก ๆ แชก ๆ”

พ่อ : “ไม่เป็นไรดอก ลูก พ่อพอใจ เพราะการถามทำให้ลูกรู้อะไรมากขึ้น”

รห้องส
กาชวาค
ยเหมือน
ร่องเดี่ยว
คล้าย ๆ
ในพิเศษ
จะได้รัก
รักในอา
วยให้ท

บทความทางวิชาการ

ศูนย์บริการเอกสารการวิจัย

The Thai National Documentation Centre

โดย นายถนุ ประภาวิวัฒน์

โครงการจัดตั้งส่วนศูนย์บริการเอกสารการวิจัย ของสภาวิจัยแห่งชาติ

เป็นโครงการที่ไดริเริ่มขึ้นใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ศูนย์ ฯ ช่วยอำนวยความสะดวกแก่นักวิจัยและแก่วงการอุตสาหกรรมในทุกวิถีทาง เช่น ช่วยแสวงหาข้อความรู้ตามที่ปรารถนาให้ ไม่ว่าจะในรูปแบบตำรา เอกสาร วารสาร หรือฟิล์ม หรืออย่างอื่น ๆ รวมทั้งการช่วยจัดทำบรรณานุกรม จัดแปลวิทยานิพนธ์จากภาษาต่างประเทศ และเป็นธุระช่วยยืมเอกสารจากสถาบันอื่น ๆ ทั่วโลก โดยวิธีการถ่ายออกเป็นไมโครฟิล์ม หรือคัดถ่ายแบบอื่น ๆ อีก จุดประสงค์อันสำคัญยิ่งก็คือกระตุ้นหรือชักจูงให้ผู้คนเกิดการสนใจในการค้นคว้าวิชาการในสาขาต่างๆ ให้ความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้นเป็นการหนุนเนื่องกำลังใจ ตั้งเสริมและสนับสนุนการวิจัย และวงการอุตสาหกรรมต่อไป

อนึ่งประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่จะได้รับจากโครงการนี้ ไม่เฉพาะแต่ในวงการอุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์เท่านั้น แต่จะกว้างขวางครอบคลุมออกไป ถึงวงการ แพทย์ สาธารณสุข การเกษตร และอื่น ๆ อีกด้วย เพราะโครงการพัฒนานี้ย่อมต้องอาศัยผลของการวิจัยอยู่เป็นอันมาก

คณะรัฐมนตรีลงมติให้จัดตั้งศูนย์บริการเอกสารการวิจัย เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๐๔ ด้วยการก่อสร้างอาคารศูนย์ ฯ นั้น ให้ดำเนินงบประมาณประจำปีพิจารณา และได้จัดให้สภาวิจัย ฯ ได้รับงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๕ เพื่อการก่อสร้างศูนย์ ฯ เป็นเงิน ๔ ล้านบาท และสำหรับ พ.ศ. ๒๕๐๖ นั้น ก็ได้ตั้งให้ขอ ๓ ล้านบาท ส่วนค่าก่อสร้างเต็มตามโครงการนั้น

ได้กำหนดไว้เป็นเงินจำนวน ๑๒ ล้านบาท ตัวอาคารนั้นเจดานกำลังทำการก่อสร้าง อยู่ ณ ที่ดินบนถนนพหลโยธินติดกับอาคารกรมป่าไม้

โครงการนี้อยู่ภายใต้ความช่วยเหลือขององค์การศึกษา ฯ แห่งสหประชาชาติ ความช่วยเหลือที่สภาวิจัยแห่งชาติได้รับจากองค์การชำนาญพิเศษของสหประชาชาติแล้ว คือ

๑. จัดตั้งผู้เชี่ยวชาญฝ่ายเอกสารการวิจัยขององค์การศึกษา ฯ แห่งสหประชาชาติ มาปฏิบัติงานช่วยร่าง โครงการ และแผนการ จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมชนชั้นเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะเข้าปฏิบัติงาน ผู้เชี่ยวชาญขององค์การศึกษา ฯ แห่งสหประชาชาติ เดินทางมาปฏิบัติงานแต่กรกฎาคม ๒๕๐๐ และจะปฏิบัติงานอยู่จนกลางปี ๒๕๐๑

๒. จัดตั้งผู้เชี่ยวชาญฝ่ายการคัดถ่ายและจำลองเอกสารขององค์การการศึกษา ฯ แห่งสหประชาชาติ เข้ามาช่วยร่างโครงการวางแผนผังในการออกแบบอาคาร ส่วนการคัดถ่ายและจำลองเอกสารเป็นเวลา ๓ เดือน เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๐๑ และผู้เชี่ยวชาญผู้นี้ จะได้เดินทางมาปฏิบัติการในการดำเนินงานของฝ่ายการคัดถ่ายและจำลองเอกสารของศูนย์ ฯ แห่งสหประชาชาติ ๓ มกราคม ๒๕๐๒ เป็นต้นไป มีกำหนดระยะเวลา ๕ ปี

งบประมาณที่สภาวิจัยแห่งชาติได้รับจากองค์การศึกษา ฯ แห่งสหประชาชาติเกี่ยวกับการดำเนินงานศูนย์ ฯ แห่งนี้ คือ

พ.ศ. ๒๕๐๕	ค่าจ้างผู้เชี่ยวชาญ ๓ คน	เป็นเงิน ๗,๘๐๐ เหรียญอเมริกัน
	ค่าหนังสือและเครื่องใช้	,, ๓,๐๐๐ ,, ,,
พ.ศ. ๒๕๐๖	ค่าจ้างผู้เชี่ยวชาญ ๓ คน	,, ๓๘,๐๐๐ ,, ,,
	ค่าเครื่องใช้ไม้สอย	,, ๒๘,๐๐๐ ,, ,,
พ.ศ. ๒๕๐๗	ค่าจ้างผู้เชี่ยวชาญ ๓ คน	,, ๕๕,๐๐๐ ,, ,,
	ทุนการศึกษา	,, ๓๕,๐๐๐ ,, ,,
	ค่าเครื่องใช้ไม้สอย	,, ๕,๐๐๐ ,, ,,
พ.ศ. ๒๕๐๘	ค่าจ้างผู้เชี่ยวชาญ ๓ คน	,, ๕๕,๐๐๐ ,, ,,
	ทุนการศึกษา	,, ๓,๐๐๐ ,, ,,
	ค่าเครื่องใช้ไม้สอย	,, ๕,๐๐๐ ,, ,,

บทความทางวิชาการ

เรื่องสมุด
คน ทด

าคิ ความ

ระชาชา

เข้าปฏิบัติ

ม ๒๕๐๐

ษาษา แห

ัดถ่ายแด

จะได้เกิด

แห่ง แ

กเครื่องมือเครื่องใช้

ชาติไทย

ใช้ด้วยนั้นรวมกับส่วนกลางของสภาดิจัยแห่งชาติ

มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อ ๗ ธันวาคม ๒๕๐๔ แบ่งส่วนราชการส่วนศูนย์

อเมริกา

การเอกดารการวิจัยออกเป็น ๓ กอง ๘ แผนก ดังนี้

๑. กองห้องสมุดและเอกสาร

(๑) แผนกรวบรวมหนังสือและเอกสาร

(๒) แผนกปฏิบัติจัดเอกสาร

(๓) แผนกบริการผู้อ่าน

๒. กองบริการตอบคําถาม

(๑) แผนกจัดหาเอกสาร

(๒) แผนกจัดทำบรรณานุกรม

(๓) แผนกจัดแปลและบรรณานุกรม

พ.ศ. ๒๕๐๙	ค่าจ้างผู้เชี่ยวชาญ ๓ คน	๕๕,๐๐๐	,,	,,
	ทุนการศึกษา	๖,๐๐๐	,,	,,
	ค่าเครื่องใช้ไม้สอย	๒,๐๐๐	,,	,,
พ.ศ. ๒๕๑๐	ค่าจ้างผู้เชี่ยวชาญ ๒ คน	๑๖,๐๐๐	,,	,,
	ทุนการศึกษา	๖,๐๐๐	,,	,,
	ค่าเครื่องใช้ไม้สอย	๑,๐๐๐	,,	,,
พ.ศ. ๒๕๑๑	ค่าจ้างผู้เชี่ยวชาญ ๒ คน	๓๖,๐๐๐	,,	,,
	ทุนการศึกษา	๓,๐๐๐	,,	,,

ส่วนที่รัฐบาลประเทศไทยกำหนดออก คือ

	๒๕๐๕	๒๕๐๖	๒๕๐๗
ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (เป็นบาท)	๔,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐
เงินเดือน	๖๓,๐๐๐	๑๖๔,๕๐๐	ยังตั้งไม่ได้
เครื่องมือเครื่องใช้		๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐

๓. กองคัดถ่ายและจำลองเอกสาร

- (๑) แผนกไมโครฟิล์มและถ่ายเอกสาร
- (๒) แผนกการพิมพ์
- (๓) แผนกพัสดุและประสานงาน

หน้าที่โดยย่อของส่วนศูนย์บริการเอกสารการวิจัย

เป็นแหล่งรวบรวม จัดประเภท คัดถ่ายสำเนา ทำการแปล หนังสือนี้อาจารย์และเอกสารอื่นๆ ทั้งในทางวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อวัตถุประสงค์แห่งการวิจัยค้นคว้าและเอกสารดังกล่าวหาบ่มอยู่ในห้องสมุดแห่งชาติและห้องสมุดทั่วไปในประเทศไทยไม่ บริการอันหมายมั่นที่จะส่งเสริมช่วยเหลือการวิจัยและอุดมศึกษาชั้นสูง และจะได้ใช้ความรู้ทางวิชาการพิมพ์ลงในเอกสารทั่วโลกให้เป็นประโยชน์ในการช่วยพัฒนาประเทศทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย

ส่วนศูนย์บริการเอกสารการวิจัยแห่งนี้ ติดต่อดำเนินการกับศูนย์หรือสถาบันประเภทเดียวกันทั่วโลก เพื่อแลกเปลี่ยนและขอยืมขอยืมถ่ายออกเป็นฟิล์มหรือประเภทอื่นๆ ซึ่งเอกสารต่างๆ ที่มีประโยชน์ในการวิจัยค้นคว้าหรือใช้เป็นแนวทางหรือบรรทัดฐานในการปฏิบัติพัฒนาประเทศ และทั้งยังประสานงานกับห้องสมุดใหญ่ๆ ทุกแห่งในประเทศ เพื่อได้ประจักษ์ว่าห้องสมุดเหล่านั้นมีเอกสารอันใดอยู่บ้างด้วยวิธีจัดทำโครงการสหบัตร เพื่อเป็นการสนองบริการแก่รัฐและประชาชนในการแสวงหาข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ซึ่งข้อเท็จจริงเหล่านั้นมีอยู่ในหนังสือหรือเอกสารที่ศูนย์ฯ นั้นยังหาไม่

ความแตกต่างของศูนย์บริการเอกสารการวิจัยกับห้องสมุดทั่วไป

๑. ศูนย์บริการเอกสารการวิจัยเน้นหนักไปในการ ให้บริการช่วยเหลือ บรรดาการวิจัยค้นคว้าและการออกสู่สาธารณะเป็นประการสำคัญ ไม่ว่าการวิจัยดังกล่าวนั้นจะเป็นในสาขาวิทยาศาสตร์หรือสาขาสังคมศาสตร์ก็ตาม ส่วนห้องสมุดตามธรรมดาสามัญนั้น หาได้เน้นที่ดังกล่าวนี้ไม่

๒. การปฏิบัติงานของห้องสมุดทั่วไป จำเป็นจะต้องมีการรวบรวมหนังสือหนึ่งชิ้นก่อน และโดยส่วนใหญ่จะทำการให้ยืมแก่บรรดาหนังสือที่มีอยู่ในห้องสมุดนั้นๆ เท่า

อยู่ห้องสมุดย่อมมีบริการอย่างหนึ่งที่เรียกว่า Inter-library loan คือช่วยยืมหนังสือที่มีผู้
การจากห้องสมุดอื่น ๆ ที่มีหนังสือนั้น ๆ ให้อ่าน แต่ในทางปฏิบัติแล้วไม่ค่อยจะได้ปฏิบัติ
ทำกันนักอาจจะเนื่องมาจากยังไม่รู้สึกสะดวกในการจะอำนวยความสะดวกดังกล่าวนี้

๓. ส่วนการปฏิบัติงานของศูนย์บริการเอกสารการวิจัยนั้น สามารถเริ่มด้วยการ
ต้องมีหนังสือหรือเอกสารเลย แต่จะต้องมีสมัครณะในการแสวงหาและรู้หยาบรู้อยู่แล้ว
การต่าง ๆ ได้ ซึ่งในภาษาอังกฤษเรียกว่า Document Procurement ลักษณะดังกล่าวนี้เป็นหัวใจ
วิจัยค้นคว้าศูนย์บริการเอกสารการวิจัย และนับว่าเป็นหลักวิชา ซึ่งผู้ดำเนินงานจะต้องรอบรู้ คือจะ
บริการอันหนึ่งทำการศึกษาค้นคว้าถึงเครื่องมือต่าง ๆ ในการนี้ ซึ่งเป็นรูปของหนังสือคู่มือ บรรณา
วิชาการรวม ตำราอนุกรมเฉพาะ หนังสือประจำปี บัญชีหนังสือและอุปกรณ์ของห้องสมุดใหญ่ ๆ
สังคมของโลก ฯลฯ นับรวมถึงเครื่องมือและวัสดุฉายทำจำลองเอกสารแบบต่าง ๆ อีกด้วย และ
สำคัญในการปฏิบัติงานของศูนย์ ๆ ก็คือความสามารถในการรู้จักติดต่อขอซื้อ นิตยสารจาก
ในประเทศกันต่าง ๆ ทั่วโลก และความสำคัญอีกข้อหนึ่งก็คือ การขอซื้อหนังสือชาวต่างประเทศให้นัก
ซึ่งเอกสารและวงการอุตสาหกรรมในประเทศได้ทราบถึงความเคลื่อนไหวในวงการวิจัย และข้อนี้เทศ
วิวัฒนาการ ๆ อันเกี่ยวกับวิชาสาขาต่าง ๆ อันเป็นผลจากการวิจัยได้ความรู้ออกมา

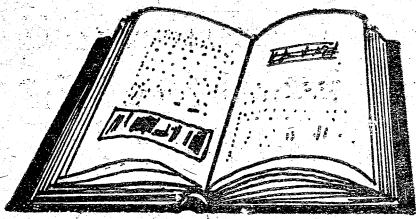

คำโบราณของญี่ปุ่น

เป็นอัจฉริยะ เมื่ออายุ ๑๐ ขวบ เป็นคนฉลาด เมื่ออายุ ๑๕ เป็นคนพลๆ เมื่อ

หมายความว่า คนบางคนเด่นในระหว่างที่เป็นเด็ก พอเป็นผู้ใหญ่ขึ้น ความเด่นก็

จาก ข่าวสารญี่ปุ่น

วิชาชุดบรรณารักษศาสตร์

๕ เรื่องการเลือกหนังสือ

วัสดุการศึกษาในห้องสมุด

หน้าที่โดยตรงของบรรณารักษ์คือการจัดหารวบรวมหนังสือและวัสดุการศึกษาสำหรับครูนักเรียนใช้ประกอบการเรียนการสอน ขณะนี้จำนวนหนังสือในห้องสมุดของโรงเรียนต่างๆ ได้ทวีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ห้องสมุดที่มีหนังสือมาก จำเป็นต้องเป็นห้องสมุดที่เต็มไปด้วยหนังสือ สำหรับห้องสมุดที่หนังสือมีน้อยเข้ามาก็จะต้องได้รับการคัดเลือกอย่างถูกหลักวิชาด้วย การเลือกหนังสือเข้าห้องสมุดนั้น เป็นหน้าที่ของบรรณารักษ์และของคณะครูในโรงเรียน โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจระหว่างครูกับบรรณารักษ์เท่านั้น ทำให้ห้องสมุดสามารถคัดเลือกหนังสือที่ถูกต้องเหมาะสม และสอดคล้องกับหลักสูตรของโรงเรียน

ในระยะต้นห้องสมุดในประเทศไทยเกิดจากห้องสมุดเล็กๆ ของเอกชนก่อน เช่น ห้องสมุดทางมณเฑียรหรือบ้านขุนนางผู้ใหญ่ และหอพระไตรปิฎกตามวัดเป็นต้น ห้องสมุดเหล่านี้

มีหนังสือเก็บอยู่เป็นจำนวนน้อย และมีหนังสืออยู่เพียงไม่กี่ประเภท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจของเจ้าของผู้เก็บรวบรวมหนังสือเป็นเกณฑ์ หอไตรก็จะเก็บแต่หนังสือธรรมะอย่างเดียว หนังสือตามบ้านเอกชนก็มักประกอบด้วย คำนวณ วรรณคดี และประวัติศาสตร์เป็นหลัก ความมุ่งหมายหรือหน้าที่ของห้องสมุดสมัยก่อนคือการเก็บรักษาเป็นข้อสำคัญ ใช้ห้องสมุดก็จำกัด อยู่ในเฉพาะชนกลุ่มที่ร่ำรวยเท่านั้น ผู้เก็บหนังสือมักมีบ้านปิดมิดชิดและการตกแต่งอย่างสวยงาม การเก็บหนังสือในสมัยนั้นทำด้วยใบลานเป็นส่วนใหญ่ การจัดเป็นหมวดหมู่แต่อย่างใด คำว่าหอสมุดนั้นโดยเฉพาะให้เห็นอย่างเด่นชัดว่ามีได้แก่เก็บวัสดุอื่นๆ ไว้ด้วย คำว่าสมุดในสมัยนี้คือหนังสือตามที่เรารู้จักกันในปัจจุบันนี้ หนังสือนั้นอาจจดหมายทศนเขียนติดต่อกันเห็นจนจึงได้มีคำว่า หอสมุด แทนที่จะเป็นหนังสือแล้วเลย กลายเป็นห้องสมุด มาจนทุกวันนี้

นับแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็นต้นมา ประวัติ
การ ห้องสมุดในประเทศไทย ได้ก้าวเข้าสู่ยุค
หม้อกระยะหนึ่ง เป็นยุคแห่งการตั้งและจัด
ห้องสมุดอย่างเข้ามาตรฐานสากล มีบรรณา
การที่ได้รับการอบรมเฉพาะเป็น ผู้ดำเนินงาน
อยู่ในปีนั้น ได้มีการเปิดสอนวิชาบรรณารักษ
ศาสตร์ขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทย โดยมูล
นิธิพลีบุตรได้ตั้ง ดร. แพร่นชิต์ แดงเคอร์
เปญ บรรณารักษ์ของห้องสมุดประชาชน
อยุธยา และศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยโคโลม
เบียเป็นผู้สอน การสอนในครั้งนั้นเป็นการ
อบรมในตอนบ่าย เปิดรับสมัครผู้สนใจทั่วไป
เองห้องสมุดละสอนติดต่อกันไป ๒ ปี จากการอบรมของ
ดังกล่าวนี้ ได้มีบรรณารักษ์สำเร็จ
ชั้น กลุ่มที่อบรมในวันแรก ๓๐ คน หลังจากนั้น
คณบดีและบรรณารักษ์เหล่านั้นก็ได้ช่วยกัน จัด ห้องสมุด
แบบหนังสือใหม่ตาม มาตรฐาน ดังกล่าวดังนี้ ใน หน่วย
มาก ก็ใช้การและสถานที่ที่ตนสังกัดอยู่
คำว่าห้องสมุดสมัยใหม่นั้น มีลักษณะแตกต่าง
จากสมัยก่อนห้องสมุดสมัยก่อนหลายประการ เป็นต้น
ด ในสมัยที่มีการจัดหนังสือเป็นหมวดหมู่ มีบัตรรายการ
ปัจจุบันนี้ ช่วยให้ผู้อ่านค้นหาหนังสือได้สะดวก มี
ต่อกัน มีการต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมให้คนนิยมอ่านหนังสือ
กันมากขึ้น ลักษณะที่เด่นของห้องสมุดสมัย
ใหม่ขอหนังสือก็คือ การที่หมวดจัดการศึกษา
สอน ๆ นอกจากหนังสือเก็บอยู่ด้วย มูลเหตุ

ของเรื่องนกอพยพนโยบายส่งเสริมการอ่านของ
ห้องสมุดนั่นเอง

โดยปกติคนที่ชอบใช้เวลาว่างไปอ่าน
หนังสือตามห้องสมุด มีน้อยกว่าคนที่ไปตาม
สถานที่สาธารณะอื่น ๆ เช่น โรงภาพยนตร์ สวน
สาธารณะ หรือสโมสร ทั้งนี้เพราะการอ่าน
เป็นของยากและเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่คนส่วนใหญ่
มักไม่มีความชำนาญ โดยเหตุที่ความ
นิยมห้องสมุดขึ้น อยู่กับ ความสามารถ ในการ
อ่านของผู้ใช้ห้องสมุดเป็นประการสำคัญ และ
ในเมื่อคนส่วนมากยังไม่นิยมห้องสมุด บรร
ณารักษ์จึงต้องหาเครื่องล่อใจให้เกิดความนิยม
ขึ้นก่อนโดยหาสิ่งพิมพ์ซึ่งอ่านเข้าใจง่ายไว้ให้
อ่าน โดยการแต่งภาพเขียนและโปสเตอร์
โดยการฉายภาพยนตร์ และโดยการจัดสถานที่
ให้สวยงาม สะดวกสบาย เป็นต้น จัดการ
ศึกษาชนิดต่าง ๆ ที่ห้องสมุด มีเพิ่มขึ้น นอกจาก
หนังสือจะทำให้ผู้อ่านสามารถเลือกได้ดีที่เขา
สนใจและเข้าใจได้ อันเป็นเหตุให้ผู้อ่านนิยม
การอ่านขึ้นที่ละเล็กละน้อยจนในที่สุดก็จะนิยมการ
อ่านหนังสือตามประโยชน์ด้วย

ขณะนี้เรามีวารสาร นิตยสาร พิมพ์จำหน่าย
กันอย่างแพร่หลาย บางฉบับก็มีวัตถุประสงค์
ทางการค้า มีเรื่องราวเบ็ดเตล็ดหลายเรื่อง
หลายระดับ มีเรื่องสั้น นวนิยาย ขำขัน ดังคม กวี
บทความเป็นต้น บางฉบับก็มีวัตถุประสงค์ทาง

เผยแพร่วิชาการ เช่นศูนย์ศึกษาซึ่งมีบทความเกี่ยวกับการศึกษาโดยเฉพาะ บทความที่พิมพ์อยู่ในวารสารนั้นมักจะอ่านเข้าใจได้ง่าย เป็นเรื่องที่ผู้อ่านสนใจ ถ้าเป็นบทความที่พิมพ์ในวารสารวิทยาคำศัพท์ ก็จะเป็นเรื่องใหม่ที่ยังไม่มีในหนังสือเล่มใดมาก่อน ด้วยเหตุที่วารสารนิเทศสาร เป็นสิ่งพิมพ์ที่ให้องค์ความรู้และบันเทิง ห้องสมุดทุกแห่งจึงถือว่าเป็นวัสดุการศึกษาสำคัญที่จะต้องมีไว้ในห้องสมุด

หนังสือพิมพ์เป็นสิ่งพิมพ์ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายมากกว่าสิ่งพิมพ์ชนิดอื่นๆ คนที่ไม่ชอบอ่าน หรือไม่เคยอ่านหนังสือฉบับเล่มเดียวกันก็อ่านหนังสือพิมพ์ แทบจะกล่าวได้ว่าทุกคนที่อ่าน หนังสือออก จะต้องเคยอ่าน และชอบอ่านหนังสือพิมพ์กันทั้งนั้น ถ้าเหตุที่คนนิยมอ่านหนังสือพิมพ์กันมาก ก็เพราะสนใจในข่าวคราวที่เกิดขึ้นเป็นประจำรอบตัวอยากทราบข่าวอันใดเกิดเหตุอะไร เกิดขึ้นกับใคร ที่ไหน นอกจากนั้นหนังสือพิมพ์ยังมีความสำคัญแก่สังคมประชาธิปไตยโดยถือว่าเป็นเสียงของประชาชนอีกด้วย เพราะฉะนั้นห้องสมุดทุกแห่งจึงต้องบอกรับหนังสือพิมพ์ ทั้งรายวันและรายสัปดาห์

หนังสือพิมพ์ และวารสารเหล่านี้ก็มีประโยชน์แก่ห้องสมุด โดยที่บรรณารักษ์อาจจัดบทความ ข่าว หรือรูปภาพมาปิดกระดานแจ้ง

แล้วนำไปเก็บรวมเป็นเรื่องๆ ไป โดยเก็บไว้ในตัวเก็บเอกสาร ข้อความที่ตัดได้จากสาร และ หนังสือ พิมพ์ และถูกเก็บไว้ อย่างระเบียบเรียกว่า กฤตภาค การเก็บกฤตภาคทำได้ โดยการเรียงเรื่องตามลำดับตัวอักษร เช่น การท่องเที่ยว ประเพณีไทย พุทธศาสน เป็นต้น แต่ละเรื่องจะมีเพิ่มของตัวเอง ดูเหตุการณ์ค้นหาเรื่องราวที่ต้องการจากกฤตภาคทำได้ง่ายและสะดวกอย่างยิ่ง กฤตภาคจึงมีประโยชน์แก่การค้นคว้าเป็นอย่างยิ่ง เรื่องที่รวบรวมไว้ก็สมบูรณ์ถูกต้องดี เพราะมีการคัดลอกเพิ่มเติม ดัชนีเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ กฤตภาคจึงเป็นวัสดุการศึกษาอีกชนิดหนึ่งที่ห้องสมุดจำเป็นต้องมี

รูปภาพ แผนภูมิ เป็นวัสดุการศึกษาอีกชนิดหนึ่งที่จะพบในห้องสมุด ทั้งนี้เพราะทั้งรูปภาพและแผนภูมิเป็นสิ่งที่ช่วยอธิบายเรื่องราวทำให้ผู้เข้าใจได้ง่ายกว่าการอ่านจากตัวหนังสือมาก เป็นต้นว่าครุฑต้องการอธิบายถึงเครื่องหมายของนครราชัน ล้วนไหน เรียกชื่อสถานที่นักเรียนได้ เห็นภาพ ประกอบไปด้วยก็จะได้ง่าย รูปภาพสามารถทดแทนการไปเที่ยวสถานที่หรือบ้านเมืองต่างๆ ได้ การแสดงสถิติ ผลงาน หรือการดำเนินงาน ถ้าจะแสดงโดยแผนภูมิ หรือกราฟ ก็จะช่วยให้ผู้เข้าใจความเปลี่ยนแปลง ของงานนั้น ๆ ทุกอย่าง

มีเก็บไว้เป็นเหตุรูปภาพ และแผนภูมิ จึงเป็นวัสดุการ
ศึกษาที่สำคัญชนิดหนึ่งของห้องสมุด
ไว้อย่างดี แผนที่โลก มีประโยชน์ในการศึกษา
ภูมิศาสตร์มาก บางโรงเรียนแยกเอาแผนที่
ตัวอักษรเก็บรวมไว้กับห้องสังคม โดยถือว่าเป็น
หมวดการศึกษาชนิดหนึ่ง สำหรับห้องสมุด
เอง ควรมีแผนที่ โลกโลก เป็นประโยชน์ในการ
การศึกษาปัญหาอ้างอิงได้มาก ในขณะห้องสมุด
ศึกษาโรงเรียน ส่วนมาก ก็ไม่มีบรรณารักษ ที่ได้รับ
เรื่องรวบรวมโดยเฉพาะเป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินงาน
เพราะมีงานอื่น อาจเป็นการเหมาะสมกว่าถ้าจะเอา
แผนที่ โลกโลก มาเก็บในห้องสมุดแทนห้อง
สังคม
ห้องสมุดยังได้ รวบรวม วัสดุทัศนวัสดุเอา
ด้วย เช่นภาพนิ่ง (slide) ภาพเคลื่อนไหว (film-
การศึกษา) ภาพยนตร์ เทป จานเสียง วัสดุทัศนวัสดุ
เพราะทั้งนี้ เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการสอนวิชาใด ๆ
ราวตาม ถ้ามีการฉายภาพยนตร์หรือรูปภาพให้
ตัวหนึ่ง ประกอบด้วย จะสะดวกในการอธิบายน้อย
ยิ่งกว่ามาก เพราะสามารถแสดงให้นักเรียนเห็น
ลักษณะได้ในการเรียนภาษาต่างประเทศ การได้
ด้วยก็จะได้ฟังสำเนียงของเจ้าของภาษา ย่อมช่วยใน
การไปฟังการพูดได้ดี เทป และจานเสียงมีประโยชน์
การเล่านิทานมาก
ถ้าจะสรุปได้ว่า ห้องสมุดที่ดีนั้นจะมีแต่เพียง
ให้ผู้รู้สิ่งอย่างเดียวย่อมไม่เป็นการเพียงพอจะ
ๆ ทุกวันมีวัสดุการศึกษาชนิดอื่น ๆ ด้วย แต่ทั้งนี้

มิได้หมายความว่าห้องสมุดใดไม่มีภาพนิ่งภาพ
ยนต์ โลกโลก แผนที่แล้วจะไม่ใช่ห้องสมุด
เพราะถึงอย่างไรก็ดี หนังสือย่อมเป็นองค์
ประกอบหลักของห้องสมุดอยู่เสมอ ห้องสมุด
เริ่มสร้างขึ้นด้วยการรวบรวม หนังสือก่อนทั้งสิ้น
เมื่อได้มีสถานที่งบประมาณและเจ้าหน้าที่เพียง
พอ จึงจะมีการรวบรวมวัสดุการศึกษาชนิด
อื่น ๆ เพิ่มขึ้นด้วย โดยเหตุที่ห้องสมุดเป็นที่รวม
วัสดุการศึกษา ชนิดต่าง ๆ ไว้ เป็น จำนวน มาก
ห้องสมุดจึงเป็นศูนย์กลางการเรียน การสอน
ของโรงเรียน ห้องสมุดรวบรวมหนังสือทุก
ด้านวิชาไว้ให้นักเรียนได้ค้นคว้าเรื่องราวเกี่ยว
กับบทเรียนในชั้นให้เขาใจละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น
เมื่อถึงชั่วโมงภาษาอังกฤษห้องสมุด ก็จะมีเทป
มีจานเสียงไว้ให้ฟัง วิชาใดอธิบายให้เข้าใจ
ได้ยาก หรือครูต้อง การเรียก ความ สนใจเด็ก
ก่อนการสอน ก็อาจ นำนักเรียน มาดู ภาพยนตร์
เกี่ยวกับบทเรียนนั้น ๆ ในห้องสมุดได้ เมื่อ
ต้องการเรียนเกี่ยวกับลักษณะภูมิ ประเทศทาง
ของประเทศใดห้องสมุด ก็จะมีแผนที่โลกไว้
ให้ดู ห้องสมุดมีความสำคัญ เพราะเป็นศูนย์
กลางการเรียนการสอน ดังนั้นทุกโรงเรียน
จึงต้องจัดห้องสมุดให้ดี ต้องมีหนังสือ วัสดุการ
ศึกษา วัสดุทัศนวัสดุให้มาก แต่วัสดุการศึกษา
และหนังสือจะมีประโยชน์แก่การเรียนการสอน
โดยสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อได้มีการเลือกอย่างถูก
หลักวิชาเท่านั้น ■

โฆษณาขายหนังสือ

บุญเจือ อองคประดิษฐ

เรื่องโฆษณาขายหนังสือที่กระทำกันมาในสมัยเมื่อเริ่มแรกมีการพิมพ์หนังสือ
สมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์นั้น ได้เคยนำมาลงในวารสารห้องสมุด ๒-๓ คราวแล้ว ข้อ
ต่อไปนี้คัดจากพงศาวดารญวน เล่ม ๓ ซึ่งพิมพ์ครั้งแรกที่โรงพิมพ์บำรุงนุกฎิกิจ
บำรุงเมือง กรุงเทพฯ เมื่อ ร.ศ. ๑๓๘ (พ.ศ. ๒๔๕๓)

ในเล่มนั้นมีความตามประวัติ

ชั้นเขววงศ์คงเป็นยุคทุกขประชา
เรียกว่าปริศนาหนึ่งพึงเข้าใจ
ถ้าต่อไปในเล่มสองของสำคัญ
ทำสงครามกับไทเซ็งเซ็งฉาด
เมื่อเดียดพ้อบปางบางเวลา
ในรัชกาลหนึ่งพึ่งพระเดช
ควรอ่านดูรู้ความยามโบราณ
มูลค่าก็ไม่แพงเรียวแรงนัก
ด้วยเขตแดนแผ่นดินเดิมถิ่นนาม
ไทยกับญวนควรรู้ในหมื่น
ให้เข้าใจไทยกับญวนที่ควรกัน
เชิญซื้อไว้ให้บุตรหลานนั่งอ่านเล่น
เหมือนเราได้ไปแลเห็นแก่ตา

เพียงกะตริยแซ่โลกเห็นว่า
ด้วยเหตุความแต่ศึกกิดกำบรว
สมุดไทยสืบตามความสันตติ
นับแต่ชนองค์เพี้ยนชื่อที่ภาว
จึงได้ราชสมบัติในหัตถา
ได้เข้ามาพึ่งพระบรมถัมภาร
แล้วคนเขตได้ดำรงคงสถาน
ราชการก่อนเก่าดำเนินความ
ออกทรัพยากรสักหาบาทชาติ
นิคมคามเนื่องชิดต่อดิกกัน
ไว้พาที่ตามเหตุของเขตชั้น
เหตุเดิมบนกับเคยวน ไค้ม
เพื่ารู้เช่นตัวอย่างต่างภาว
จะดีกว่าไม่รู้การบุราณ

ต่อไปนคอประกาศรายหนังสือขงพมพ. ใทยเตม

บอกขายหนังสือของโรงพิมพ์ บำรุงนุกุลกิจ

หมายสุรา

ราคาเดิมละ ๑ บาท ๓๒ อัฐ

ยกกาหัดอ่าน

ราคาเอมละ ๑๖ อัฐ

ษิตต่างๆ

ราคาเดิมละ ๑๖ อัฐ

การศึกษาพิเศษนอกสถานที่ในญี่ปุ่น

ความสำคัญของการศึกษานอกสถานที่ได้ดังต่อไปนี้ : — ให้ประสบการณ์อันแท้

แก่นักเรียนซึ่งไม่สามารถจะหาได้จากห้องเรียน หรือในชุมนุมที่โรงเรียนตั้งอยู่

— ให้นักเรียนสนใจในการเรียนของตนยิ่งขึ้น

— ส่งเสริมพลังความสังเกต และทำให้สามารถเปรียบเทียบท้องถิ่นของเขากับท้องถิ่น

โดยทางวัตถุได้

และความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นอื่นโดยทางวัตถุได้

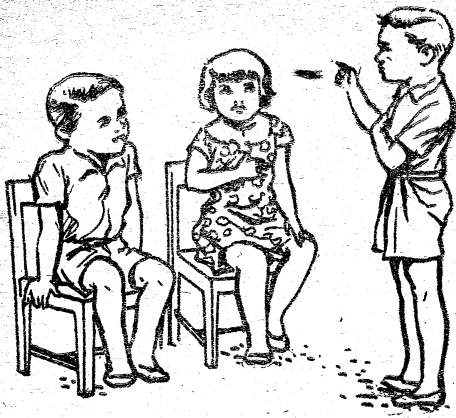
— ให้ประสบการณ์ในการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมมากขึ้น

— ปรับปรุงชีวิตในโรงเรียนของนักเรียนให้สมบูรณ์ โดยให้ความประทับใจอัน

นาน และความทรงจำอันสดใสนักเรียน

— ให้นักเรียนมีการพักผ่อนหย่อนใจที่มีสุขภาพอันดี

จาก ข่าวสารญี่ปุ่น

การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก

ลมูล รัตตากร

ในปัจจุบันนี้ หนังสือสำหรับเด็กในประเทศไทยเป็นที่ต้องการอย่างมาก ตามที่เห็นได้ชัดในระหว่างผู้รักกิจการของเด็กรวมกันอย่างมากมาในระยหลังๆ นี้ประการที่นอกประการหนึ่งวิชาความรู้แขนงต่างๆ กำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว และพจนความรู้เหล่านี้คนใดก็ตามที่จะได้มีโอกาสเข้าใจพอเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตต่อไปได้ดีได้ กับประสติดท้ายก็คือความสำคัญในความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างชาติต่อชาติ และระหว่างคนในกันเอง เด็กจำเป็นจะต้องอ่านหนังสือให้ความรู้ที่ทันสมัยในทางวิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประเทศต่างๆ ขนบธรรมเนียมต่างๆ ซึ่งเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ตามเวลาในการเขียนหนังสือสำหรับเด็กเท่าที่เป็นอยู่ ผู้หญิงน่าจะเขียนได้ดีกว่าผู้ชาย เพราะผู้หญิงเกี่ยวข้องกับเด็ก ๆ ทั้งมารดาที่ดูแลบุตรอย่างใกล้ชิด เป็นครู และโดยเฉพาะ คือเป็นบรรณารักษ์ แต่อย่างไรก็ตามจะเป็นชายหรือหญิงก็ตาม หากปรารถนาดีพอที่จะเขียนหนังสือให้เด็กอ่าน ก่อให้เกิดความดีธรรมจรรยาและความประพฤติแก่เด็กได้ คน ๆ นั้นย่อมเป็นนักเขียนหนังสือสำหรับเด็กได้

คุณลักษณะของนักเขียน

การเป็นนักเขียนหนังสือสำหรับเด็ก ต้องการคุณลักษณะบางอย่างที่ละเอียดถี่ถ้วนไปกว่าการเป็นนักเขียนหนังสือสำหรับเด็กผู้ใหญ่อย่าง นักเขียนหนังสือสำหรับเด็กควรจะมีความจริงใจ ซื่อตรง เข้าใจธรรมชาติของเด็กและคนตัวอยู่เดิมนักเขียนจะต้องสามารถที่จะเหตุการณ์ หรือความรู้สึกนึกคิดอันละเอียดอ่อน ในสมัยที่เด็กอยู่ ได้เป็นพิเศษกว่านักเขียนหนังสือสำหรับเด็กผู้ใหญ่ นักเขียนจะต้องเข้าใจซึ่งถึงจิตใจของเด็ก รู้ในความรู้สึกอันอ่อนไหว และละเอียดอ่อนของเด็ก รู้ว่าจุดจะทำให้เกิดอารมณ์ขันของเด็กอยู่ที่ไหน (เพราะมีผู้เขียนซ้ำ แต่เด็กอ่านแล้วไม่ซ้ำเลย) และดำเนินตามเป็น การเขียนหนังสือเด็กจะต้อง

เด็ก

ทำงานอย่างขมักเขม้นและมีระเบียบ มีบุคคลจำนวนไม่น้อยที่คิดว่า การเขียนหนังสือนั้น จะทำให้การทำงานบกพร่องไป ไม่มีเวลาทำงานเต็มทีอะไรเหล่านี้เป็นต้น เราเป็นเจ้าของเวลา จัดตารางเวลาทำงานอย่างไรก็ได้ ทำชนิดที่ “งานหลวงไม่ให้ขาด งานราษฎร์ไม่ให้ขาดการ” ก็ย่อมจะทำได้ ขออย่างเดียวให้มีความปรารถนามุ่งมั่นที่จะเขียนหนังสือให้เด็กที่น่ารัก เราอ่านเท่านั้น ลองสำรวจตัวท่านเองดูว่าพอจะให้มีลักษณะดังที่กล่าวมาแฉะหรือไม่ ถ้าบ้างแม้จะไม่ครบทุกอย่าง ก็พอที่จะสร้างเสริมขึ้นได้ภายหลัง และพอที่จะเป็นนักเขียน ลึก ก็ขอให้ลองพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้ดูต่อไป

ตาม
ระการ
ด้านค
กับประ
เคนใน
ภูมิคำ
คือคำ
ๆ ทั้ง
ๆ ทั้ง

สนใจของเด็กในวัยต่างๆ กัน

ต่อไปนี้เป็นกรกล่าวถึงขอบเขตความสนใจของเด็กในวัยต่างๆ กัน ซึ่งจะแบ่งออก กับประ
ตามระยะใหญ่ๆ คือ

๑. เด็กก่อนเข้าโรงเรียน เด็กๆ ที่อายุ ๔-๕ ขวบ ถ้ายังไม่เข้าเรียนอนุบาล ภูมิคำ ชอบดูรูปในหนังสือ ถ้าใครอ่านให้ฟังก็ชอบฟัง และดูรูปไปด้วย ชอบฟังนิทานสั้นๆ คือคำ
ๆ และกลอนสั้นๆ

๒. เด็กในชั้นประถมที่มีอายุ ตั้งแต่ ๖-๘ ขวบ ชอบอ่านหนังสือนิทานที่เกี่ยวกับ าวไรก็ดีดังดัดว่า ดัดต่างๆ เช่น กระต่าย-หมาจิ้งจอก เหล่านี้เป็นต้น ชอบอ่านหนังสือธรรมชาติ เกิดคณษา เทพนิยาย คำกลอนง่าย ๆ เรื่องจริง ๆ ที่เล่าอย่างง่าย ๆ เรื่องจริงที่เด็กเคยพบเห็นใน เด็กได้ประจำวัน

๓. เด็กประถมปลายและมีมัธยมศึกษา อาจแบ่งเป็นระยะๆ ได้ดังนี้คือ

๑. เด็กอายุ ๙ ขวดยังชอบนิทานเกี่ยวกับเรื่องสัตว์ต่างๆ อยู่ แต่ชอบ าวจริง ๆ มากกว่าที่จะให้สัตว์มาพูดได้เหมือนมนุษย์ เด็กวัยนี้จะชอบเรื่องผจญภัยมาก ชอบ าวที่เกี่ยวกับชนชาติต่างๆ ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ก็จะชอบเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิต าวนัก บ้านและชีวิตในโรงเรียน โดยเฉพาะเด็กผู้หญิงจะชอบเป็นพิเศษ

๒. เด็กอายุ ๑๐ ขวบ เด็กวัยนี้ความสนใจไม่ต่างกับเด็กอายุ ๙ ขวบเท่า เพราะบ ัก แต่เด็กผู้ชายจะชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ และเรื่องทำนองเดียวกันนี้ ะต้องอ าน

๓. เด็กอายุ ๑๑ ปี ชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับการผจญภัยอยู่ โดยเฉก
อย่างยิ่งคือเด็กผู้ชาย แต่เด็กผู้หญิงจะเริ่มอ่านนวนิยายบ้างแล้ว

๔. เมื่อเด็กอายุ ๑๒ ปี เด็กชายจะชอบอ่านหนังสือผจญภัย หรือ
หนังสือที่ผจญภัยและชอบอ่านหนังสือประเภทชีวประวัติและประวัติศาสตร์มาก
อายุ ๑๒ ปี จะเริ่มอ่านนวนิยายสำหรับผู้ใหญ่แล้ว ทั้งเด็กหญิงและชายจะชอบอ่านหนังสือ
เกี่ยวกับคำสอนมากนัก

๕. เมื่อเด็กอายุ ๑๓ ปี ก็ยังคงชอบอ่านหนังสือผจญภัยอยู่ แต่ชอบ
หนักไปในทำนองผจญภัยในป่ากว้างอะไรทำนองนั้น ชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับการประดิษฐ์
เครื่องเล่น เครื่องใช้เล็กๆ น้อยๆ เด็กผู้หญิงชอบอ่านนวนิยายของผู้ใหญ่ประเภทละ
อารมณ์ และชอบอ่านคำประพันธ์

๖. เมื่อเด็กอายุ ๑๔ ปี ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย จะชอบอ่านนวนิ
และอ่านนิยายเด็ก เด็กผู้ชายจะเลือกอ่านเฉพาะนวนิยายและนิยายที่เรื่องราวในแขนงวิชา
ชอบมากที่สุดเท่านั้น

๗. เด็กหญิงและชายอายุ ๑๕ ปี เริ่มมีความแตกต่างกันมาก เด็กหญิง
ชอบอ่านหนังสือที่สะท้อนอารมณ์ ประวัติศาสตร์ และคำประพันธ์ แต่เด็กผู้ชายจะยังคง
อ่านและเลือกอ่านเฉพาะบางเรื่องที่ชอบที่สุดเท่านั้น

๘. เด็กวัยรุ่นชอบอ่านหนังสือประเภทที่เกี่ยวกับเด็กวัยรุ่นเกี่ยวกับ ตนต้อง
ออกจากบ้าน หรือหนีออกจากบ้านมาเผชิญชีวิตแต่ลำพังและภายหลังเกิดมีโชค รวยไป
เป็นต้น

ชนิดต่างๆ ของหนังสือสำหรับเด็ก

ชีวประวัติ

เด็กผู้ชายชอบหนังสือประเภทนี้มากกว่าเด็กผู้หญิง แต่ถ้าเป็น

ประวัติที่เขียนไปทำนองนิยายทั้งเด็กชายและเด็กหญิงจะชอบ

นวนิยาย

เด็กชอบทั้งชายและหญิง แต่เด็กชายสนใจนวนิยายที่เกี่ยวกับ

ผจญภัยมากกว่าประวัติศาสตร์ เด็กชายสนใจประวัติศาสตร์มาก

เด็กหญิง

ห้อยกลเขียนหนังสือสำหรับเด็ก

โดยเน

ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงชอบมาก แต่เด็กฉลาดจะชอบมากกว่า เด็ก
ทฉลาดน้อย

หรือ

เด็กชอบอ่านที่เป็นความจริง ๆ จัง ๆ เด็กฉลาดจะชอบ มากกว่าเด็ก
ปานกลางหรือฉลาดน้อย

มาก
านหนังสือ

เด็กหญิงชอบอ่านเรื่องที่เขียน เป็นคำประพันธ์มากกว่า เด็กชายและยัง
มีอายุมากขึ้นก็จะยิ่งสนใจเพิ่มขึ้นทุกที ๆ

แต่ชอบ

มีเด็กสนใจน้อยมาก เด็กหญิงสนใจมากกว่าเด็กชาย

ร ประดิ

เด็กชายสนใจมากกว่าเด็กหญิง

า ทละ

หนังสือประเภทท่องเที่ยวไม่สู้ได้รับความสนใจจากเด็กมากนัก

านนวนิ
นวนิชา

ความยาวของหนังสือสำหรับเด็ก ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กที่ผู้เขียน

จงใจจะเขียนให้อ่าน เด็กเล็ก ๆ ก็ไม่ควรเกิน ๑,๐๐๐ ถึง ๒,๐๐๐ คำ

เด็กที่อายุ ๑๒ ถึง ๑๖ ปี ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับที่เขาชอบอาจเป็นเรื่อง

เกี่ยวกับกาเหาะค่ายลูกเสือ การค้นคว้าใหม่ ๆ วิทยาศาสตร์หรือ

อะไรทำนองนั้น ก็อาจให้ยาวระหว่าง ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ คำได้ เด็กที่

อายุมากกว่านั้นก็อาจจะให้เรื่องยาวระหว่าง ๓๐๐-๓,๐๐๐ คำ และ

เรื่องที่ยาวที่สุดไม่ควรยาวเกิน ๔,๐๐๐ คำ

นต้อง
ยไป

นักเขียนควรจะตกลงใจเสียก่อนว่า จะเลือกเขียนหนังสือให้เด็กวัยใดอ่าน และ

เขียนเรื่องประเภทใดมากที่สุด ถ้าในตอนแรกยังตัดสินใจไม่ถูกก็อาจจะต้องลองเขียนให้

วัยต่าง ๆ อ่านและในเรื่องประเภทต่าง ๆ กัน ในที่สุดจะพบว่าท่านพอใจเขียนให้ เด็กวัยใด

มากที่สุด และชอบเขียนหนังสือประเภทใดมากที่สุดและเมื่อนั้นก็จงเดินไปตามทางที่ท่าน

ออกนั้นตลอดไปเถิด

แต่ถ้า

หนังสือสำหรับเด็กทคนนมลักษณะอย่างไร ?

บบ
ไป
แยก
ดร์มา

เด็ก ๆ ชอบอ่านหนังสือที่เนื้อเรื่องสมเหตุสมผลอ่านแล้วจุใจ การวางโครงเรื่อง

ไปตามความเป็นจริงและมีชีวิตชีวาสมควรที่ประทับใจและวิธีการเขียนที่ชัดเจน

เนื้อเรื่องตลอดจนชื่อเรื่องของหนังสือ สำหรับเด็กควรจะ ด้วางความรู้ดี ชื่นชมยินดี

ดั่งสารหรือไม้กั้นเคียงขึ้นในขณะทอาน นั่นคือการร่างความคิดทางอารมณ์ต่าง ๆ แก่เด็ก เรื่องราวในเล่มควรมีข้อพิสูจน์หรือช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนของบ้านของเด็กหรือปัญหาอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเด็ก เนื้อเรื่องควรจะให้ปรากฏผลให้เห็น หากผู้เขียนผูกปมอย่างหนึ่งอย่างใดไว้ ก็ควรจะคลคลายปมนั้นเสียก่อนที่จะจบลง นอกจากจะเพื่อความทันอกทันใจของเด็กเองแล้ว ยังป้องกันความเข้าใจผิดของเด็กอย่างเช่นในตอนแรกอาจมีโครงซึ่งมีท่าทีจะเป็นพระเอกของเรื่อง ถ้าในตอนจบโครงไม่ถูกตำรวจจับกุมลงโทษ เด็กก็จะเกิดความเข้าใจผิดไปว่า "การเป็นโจรไม่ดีแท้" เป็นต้น การวางโครงเรื่องอาจแบ่งออกเป็นตอนใหญ่ ๆ คือการเริ่มเรื่อง เนื้อหาจุดเด่นที่สุดของเรื่อง และตอนจบเรื่อง ในการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก การวางโครงและเนื้อหาของเรื่องมีความสำคัญทัดเทียมกัน

ตัวละครก็มีความสำคัญมากเช่นเดียวกัน เด็กชอบตัวละครที่มีลักษณะเด่นเป็นพิเศษ มีลักษณะผิดแผกแตกต่างไปจากธรรมดา จะเป็นทางหนึ่งทางใดก็ได้ ตัวละครของเราจะต้องมีลักษณะที่เมื่อรู้จักแล้วจะไม่วันลืมเลยทีเดียว ตัวละครควรจะต้องมีความรู้เรื่องเด็กอื่น ๆ รอบ ๆ ตัวเขากว้างขวางขึ้น เกิดความสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน การตั้งชื่อตัวละครของเรื่องก็สำคัญมาก เด็กพอใจชื่อพิเศษ ings พอที่เขาจะจำไว้โดยไม่วันลืมเลย ดังนั้นชื่อเหล่านั้นจะต้องไม่เป็นชื่อที่เขาได้ยินและทุกเมื่อเชื่อนั้น การบรรยายถึงการกระทำหรือลักษณะของตัวละคร ผู้เขียนควรใช้ประโยคและสั้นที่สุดเท่าที่จะทำได้ ลักษณะของตัวละครเป็นอย่างไร ควรจะคงรักษาไว้ให้ตลอดและการกระทำของตัวละคร ก็ควรให้สอดคล้องทุกอิริยาบถกับลักษณะของนั้น ๆ ด้วย

วิธีเขียนหนังสือสำหรับเด็กนั้นมหลายแบบด้วยกัน เด็กบางคนชอบแบบหนึ่งที่บางคนหนึ่งชอบอีกแบบหนึ่ง แต่เด็กไม่ชอบอย่างเดียวกันหมดคือไม่ชอบให้เขียน "ให้เป็นเด็ก ๆ อยู่ร่ำไป" หรือไม่ก็ "ยก" ให้เป็นผู้ใหญ่เกินตัวเกินไป เขาชอบวิธีที่สามารถเข้าใจได้โดยถ่องแท้ เด็กเล็ก ๆ จะชอบถ้อยคำที่คล่องจองกัน และชอบใช้กันหลาย ๆ แห่ง เพื่อว่าเขาจะได้จำคำคล่องจองนั้นมาพูดบ้าง เด็กเล็ก ๆ ชอบฟังคำ ๆ ของโคลงกลอนง่าย ๆ ตลอดจนการใช้คำซ้ำ ๆ ที่ไพเราะ

Phyllis A. Whitney เขียนไว้ในหนังสือ Writing Juvenile Fiction หน้า

๕๕ ว่าให้นักเขียนหนังสือสำหรับเด็กสอบถามตนเองในขณะที่เขียนเรื่องซึ่งพอจะนำมาเล่า
าผลที่ค้นพบได้บ้างว่า

๑. ท่านมีโครงเรื่องแล้วหรือ เนื้อเรื่องของท่านที่จะเขียนท่านได้กระไรไว้แล้วหรือ?

ก. ตัวละครเอกของเรื่องกำลังพบปัญหาอะไรอย่างที่สำคัญมาก และ
บ. โครงเรื่องจะพยายามแก้ปัญหาเบื้องต้นนั้นหรือไม่?

ข. เรื่องนั้นยากไปสำหรับเด็กวัยนั้นหรือไม่?

ค. ปัญหาเบื้องต้นนั้นเด็ก ๆ ชอบและสนใจหรือไม่? เพราะบางที่เป็น
างโครงปัญหาที่ใหญ่เกินไปที่ควรอ่าน เด็กไม่ชอบเดี๋ยวก้อาจทำให้ลดความมุ่งหมายของผู้เขียน

ง. อุปสรรคที่ขัดขวางไม่ให้ตัวเอกของเรื่องแก้ปัญหาของตนได้นั้น เป็น
ณะบาง อุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตจริงได้หรือไม่?

จ. เมื่อจบเรื่องนั้น ตัวเอกของเรื่องที่พบปัญหามาตงแต่ต้น สามารถ
ควรจะแก้ปัญหาของเขาได้ในที่สุดหรือไม่?

๒. ตัวละครของท่านเป็นอย่างไร ตัวละครของท่านเป็นเด็กที่มีลักษณะเหมือนเด็ก
ง่ายผู้อ่านจะพบในชีวิตประจำวันหรือไม่?

๓. เรื่องที่ท่านเขียนมีความสำคัญพอที่ผู้อ่านจะสนใจฟังหรือไม่?

๔. การเขียนเนื้อเรื่องมีผลด้านหน้าพอใจหรือไม่?

ก. เมื่อเริ่มเรื่องท่านเริ่มเรียกความสนใจจากผู้อ่านโดยฉับพลันหรือไม่?

ข. การกระทำต่าง ๆ ของตัวละครทำให้ผู้อ่านมุ่งหน้าไปสู่ความสนใจอย่าง
ชัดในเนื้อเรื่องหรือไม่?

ค. จุดเด่นที่สุดของเรื่องนั้นเด่นชัดจริง ๆ หรือไม่?

ง. การดำเนินเรื่องเหมาะสมสำหรับเด็กหรือไม่? เนื้อเรื่องดีพอหรือไม่?
บ. เรื่องที่ท่านเขียนแม้จะสั้นตอนอย่างไร ก็ควรจะจบลงด้วยดีตามความดีของท่าน “ต้นร้ายปลายดี”

ขอบใจที่ก็จะชอบ

๕. ท่านมีแนวท่วงใดเป็นอย่างเดียวตลอดเรื่องหรือไม่? ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นอุทาหรณ์
ใช้คำพูดตลอดจนทัศนคติของตัวละครควรจะเป็นไปโดยสม่ำเสมอตลอดเรื่องไป

๖. เรื่องของท่านล้มเหลวล้มตงแต่ต้นจนจบหรือไม่? ถ้าเป็นการวางเรื่องเพื่อ
 สัมความมุ่งหมายที่เราต้องการให้เป็นไปโดยไม่นึกถึงเหตุผล ท่านก็เสียความนิยม
 ผู้อ่านไปมากทีเดียว

๗. บทสนทนาเป็นไปตามธรรมชาติหรือไม่?

๘. ส่วนประกอบเรื่องของท่านมีเท่าที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินเรื่องเป็นไปโดย
 ราบรื่นหรือไม่? การกระทำทุกอย่าง คำพูดและตัวละครตลอดจนการบรรยายเป็นไป
 เนื้อเรื่องไปสู่จุดเด่นที่สุดของเรื่องหรือไม่?

๙. การดำเนินเรื่องของท่านรวดเร็วและราบรื่นเพียงใด?

๑๐. การใช้คำพูดเหมาะสำหรับเด็กที่ผู้เขียนตั้งใจจะเขียนให้อ่านหรือไม่ ถ้าเด็ก
 แล้วร้องว่า "ไม่เห็นได้เรื่องเลย" อย่างนี้ทำให้เนื้อเรื่องที่เหลือได้รับความสนใจน้อยเต็ม

๑๑. เรื่องที่เขียนมีคุณค่าทางอารมณ์หรือไม่ เด็กอ่านแล้วทำให้เกิดอารมณ์
 อย่างไรหรือไม่?

๑๒. เรื่องราวเป็นจริงหรือไม่ อ่านแล้วรู้สึกว่ายาว ๆ กับเกิดเรื่องนั้นขึ้นจริง
 หรือไม่?

ถ้าท่านตรวจดูแล้วปรากฏมีคำตอบทุก ๆ คำถามที่กล่าวมาข้างต้น เป็นอัน
 แน่ว่าเรื่องที่ท่านเขียนขายดีแน่นอน

ก่อนที่จะท่านจะตกลงใจว่าท่านจะเขียนเรื่องในแขนงวิชาใดใครจะขอให้ท่านอ่าน
 อีกสักเล็กน้อย

ในการเขียนเรื่องทำนองประวัติศาสตร์ ผู้เขียนจะต้องค้นคว้าเรื่องราวให้
 ถ่องแท้ ผู้เขียนจะต้องวางตัวเป็นกลาง ไม่เข้าข้างหนึ่งข้างใดให้เสียความยุติธรรมไป ผู้
 จะต้องเข้าใจเหตุการณ์ในอดีตได้ว่าเป็นคนหนึ่งในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น สถิติ พ.ศ.
 ต่าง ๆ ที่เขียนจะต้องตรวจดูอย่างน้อยถึงสองสามแห่ง เพื่อให้แน่ใจว่าถูกต้องจริง ๆ แต่
 ไรก็ตามการเขียนเรื่องก็ไม่จำเป็นต้องรกไปด้วย พ.ศ. ต่าง ๆ มิฉะนั้นจะมองเป็นข้อด้อย
 กว่าหนังสืออ่านสำหรับเด็ก เรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์นั้น ควรจะมีอะไรบาง
 เชื่อมโยงกับเหตุการณ์ในปัจจุบันหลักฐานต่าง ๆ ควรจะค้นคว้าหาอ่านจากหนังสือ
 ผู้ใหญ่

เรื่องที่จะเกี่ยวกับจินตนาการ ผู้เขียนมีเสรีภาพที่จะใช้ความคิดคำนึงของตนให้กว้าง
ออกไปได้ เรื่องทำนองนี้เป็นนิยายปรำปราว เทพนิยายหรือเรื่องอื่น ๆ ในทำนองนี้ เรื่อง
ที่เขียนค่อนข้างยาก มีผู้ขัดแย้งว่า ทำให้เด็กได้รับการชักนำไปในทางที่ไม่เป็นจริงไป
และแนะนำให้เขียนเรื่องที่เป็นจริงเป็นจังให้เด็กอ่าน แต่อย่างไรก็ตามถ้าผู้เขียนยังคง
รณาคะเขียนเรื่องในทำนองนี้อยู่ ก็ขอแนะนำว่าผู้เขียนควรจะพยายามเขียนให้คล้ายความ
จริงที่สุดเท่าที่จะทำได้ และอีกประการหนึ่งต้องเข้าใจว่าเขียนไปแล้วจะมีคนพิมพ์ให้

หนังสือสำหรับเด็กที่เกี่ยวกับคำสอนย่อมเป็นที่ต้องการของตลาด จะเห็นได้ว่าผู้พิมพ์
บริษัทจะพิมพ์เฉพาะเรื่องเกี่ยวกับคำสอนเท่านั้น ผู้ปกครอง ครู และผู้ใหญ่ย่อมพอใจที่จะ
ยืมให้เด็กชอหนังสือประเภทนี้อ่านมากกว่า แต่เท่าที่กล่าวมาข้างต้นแล้วว่าเด็กไม่ดูจะ
ชอบอ่านนัก ดังนั้นท่านอาจจะเขียนให้เฉพาะเด็กบางพวก เช่น ลูกเสือ เป็นต้น ก็ย่อมทำได้

หนังสือสำหรับเด็กที่เกี่ยวกับการอาชีพต่าง ๆ ของเขาในอนาคตย่อมสร้างความรู้
และแก่เด็ก ทำให้เกิดความทะเยอทะยาน และปรารถนาที่จะหาเงินเลี้ยงตัวเองมากขึ้น เด็ก
ย่อมจะได้รับการส่งเสริมด้านนี้มากเป็นพิเศษเพื่อจัด บัญชีต่าง ๆ ที่แทบทุกครอบครัวต้อง
อยู่ในปัจจุบันนี้ ผู้เขียนก็จะได้กำลังใจเป็นพิเศษ ผู้ที่เคยเขียนเรื่องดินมาก่อนอาจเปลี่ยน
เขียนเรื่องทำนองนี้ได้ ในบั้นปลาย

หนังสือสำหรับเด็กที่เขียนเฉพาะกาละเหิน ๆ ของชาติหรือคำสอนนั้น ๆ ก็อาจเขียน
แบบอยู่บางเล็กน้อย เช่นหนังสือที่เขียนเนื่องในวันวิสาขบูชา เป็นต้น เมื่อหมดเทศกาลนั้นแล้ว
เรื่องทำนองนี้นักอาจได้รับความสนใจน้อยไปอีกประการหนึ่ง ผู้เขียนก็ต้องเขียนเรื่อง
ๆ ให้จบก่อนถึงเทศกาลนั้น ๆ อย่างน้อยประมาณ ๖ เดือน เพื่อว่าหนังสือนั้น ๆ จะออก
สู่ตลาดได้ในกำหนดเวลาที่ต้องการ ข้อได้เปรียบก็มีว่าในโอกาสนั้น ๆ ก็จะมีคนต้องการ
หนังสือที่เขียนจะต้องจองกับเหตุการณ์นั้น ๆ มากมาย ถ้าท่านตกลงใจจะเขียนเรื่องแนว
ๆ นี้แล้วควรจะได้อีกศึกษาปฏิบัติไปตลอดปีว่าควรจะผลิตเรื่องทำนองไหนเมื่อใด

หนังสือสำหรับเด็กที่เกี่ยวกับสัตว์เป็นเรื่องราวของเด็ก ๆ ชอบมากเป็นพิเศษ แม้แต่
โรงเรียนหรือเด็กโตแล้วยังชอบอ่านอยู่ ทั้ง ๆ ที่เด็กดื้อนมากชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับสัตว์พูดได้
หนังสือที่เกี่ยวกับการพิมพ์บางบริษัทก็ยังไม่ชอบเรื่องทำนองนี้อยู่ตนเอง ดังนั้นผู้เขียนควรจะได้อีกศึกษา
เรื่องนี้ให้ทราบแน่ชัด เพื่อจะได้แน่ใจว่า เมื่อเขียนออกแล้วจะมีผู้รับพิมพ์ออกสู่ตลาดได้ดัง

ความตั้งใจ เด็กเล็กๆ ชอบอ่านหนังสือที่คัดลอกด้านทานเกี่ยวกับเรื่องของตัวมันเอง บริษัทพบบางบริษัทยอมรับหนังสือที่เขียนให้สัตว์พูดได้ แต่ให้พูดระหว่างสัตว์ด้วยกันเอง ไม่ใช่พูดกับคน ดังนั้นเป็นต้น ผู้เขียนก็ควรจะได้ทราบเรื่องนอกรอบ

หนังสืออ่านสำหรับเด็กที่เกี่ยวกับชีวิตต่างแดนก็เป็นที่ยอมรับมาก เรื่องที่เขียนก็มักเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์แก่เด็ก แต่เรื่องที่ล้าสมัยที่สุดก็คอก่อนที่จะเขียนเกี่ยวกับประเทศ ผู้เขียนควรจะได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวกับประเทศนั้นอย่างถ่องแท้เสียก่อน เพื่อให้เรื่องเขียนนั้นตรงกับความเป็นจริง ในการเขียนเรื่องควรหาคำที่เขาเข้าใจได้ง่ายมาพูดในการสนทนาหรืออธิบายความ ไม่ควรยกเอาภาษาเขียนมาพูด เพราะจะทำให้ผู้อ่านงงมากกว่าจะเข้าใจ ประโยชน์ ถ้าจำเป็นจริง ๆ ก็พยายามใช้ให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

หนังสือเกี่ยวกับเรื่องราวปัจจุบันก็เป็นที่น่าสนใจของเด็ก ๆ มาก อาจเป็นเรื่องสมัยใหม่ เรื่องลึกลับ กีฬา โรงเรียน การอาชีพ นิทานเรื่องงานอดิเรกก็ได้

ดังนั้นเมื่อท่านตกลงใจได้แล้วว่าท่าน จะเขียนเรื่อง ประเภทใดให้แก่เด็ก วัยใดแล้ว ก็ใช้เวลาเตรียมการอย่างน้อยสักสองเดือน แล้วลงมือเขียนอย่างน้อยสักสองเดือน และตรวจแก้ไขอีกสองเดือน และเมื่อเรื่องที่ท่านเขียนออกมาเป็นเล่มเรียบร้อยแล้ว ก็จงเผยแพร่ให้รู้เถิด

ก่อนจบจะขอพูดเล็กน้อยเรื่องตลาด ผู้เขียนควรจะได้คอยเงี่ยหูฟังอยู่เสมอถึงความเป็นไปของตลาด และเมื่อส่งเรื่องใดให้ผู้พิมพ์ไปแล้วก็ควรจะได้ติดตามอยู่เสมอ และเมื่อจบไปเรื่องหนึ่งแล้ว ควรตั้งต้นเขียนต่อไป ไม่จำเป็นจะต้องคอยให้เรื่องแรกออกเสียก่อนแล้วเขียนเรื่องต่อไป ควรจะติดต่อเขียนส่งไปเรื่อย ๆ ให้ผู้พิมพ์มั่นใจว่า ท่านจะสนใจเขียนหนังสือสำหรับเด็กด้วยแท้จริง เรื่องบางเรื่องถ้ายังไม่ยาวถึงขนาดพิมพ์เป็นเล่ม อาจเป็นเรื่องลงในวารสารต่างๆ ก่อนก็ได้ อย่างน้อยที่สุดวารสารห้องสมุดของเราที่ยอมรับเรื่องที่ไม่ว่ายาวเกินไปลงในวารสาร เพื่อเป็นประโยชน์แก่บรรณารักษ์และเด็กๆ ที่ใช้ห้องสมุดห้องสมุดของเราพอแล้วก็จะติดต่อกับบริษัทที่พิมพ์ และเขียน เรื่องยาว พอที่จะจัดเป็น รูปเล่มพิมพ์ต่อไป บริษัทที่พิมพ์เมื่อทราบชื่อเสียงของท่านจากวารสารต่างๆ แล้ว ก็ย่อมพอที่จะรับหนังสือของท่านไปพิมพ์ แต่ขอกระซิบบอกว่าอย่าพยายามกระจ่ายงานของท่านไปยัง

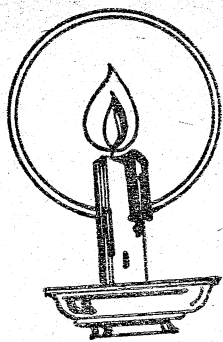
เพราะหากเด็กเกิดนิมเรื่องมาอย่างกว้างขวาง ท่านจะผลิตเรื่องออกมาให้
ที่เขียนเรื่องนั้นคิดสักเอาเผากิน ย่อมยากที่จะให้มันคุณค่าพอสำหรับเด็ก ๆ
ได้

ท่านผู้เป็นบรรณาธิการที่เป็นนักเขียนจะมีส่วนทำให้งานเขียนของท่านเจริญก้าวหน้า
อย่างไร ? ถ้าท่านมีโอกาสด่านเรื่องของท่านให้เด็ก ๆ พังอาจเล่าที่ท่านเขียนเองให้
แล้วเด็ก ๆ ก็จะเป็นเสียงวิจารณ์ความคิดหรือไม่ได้ของหนังสือที่ท่านเขียนเอง การหยย
บนนี้อาจจะทำในระยะเริ่มแรกเท่านั้น ต่อไปเมื่อผู้เขียนรู้แนวและรู้จักใจของผู้อ่านดีแล้ว
ก็เลยได้ การเริ่มทำงานอะไรอย่างหนึ่งนั้นไม่ใช่ของง่าย จะต้องใช้ความพยายามอย่างย้ง
พอเพียงแต่ให้ใช้ความตั้งใจและความอดทนอย่างมาก ๆ เท่านั้น หลังจากอ่านเรื่องจบแล้ว
ก็บางจะตกตงใจเป็นนักเขียนหนังสือสำหรับเด็กบ้าง ข้าพเจ้าขอเอาใจช่วยและขออำนาจ
พระรัตนตรัยจงคุ้มครองให้ผลงานของท่านเจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไปเถิด.

ปรัชญาของท่าน ชู ชู กิ

บุคคลที่สามารถมองเห็นตนเองในดอกไม้ และเห็นดอกไม้ในตนเองนั้น ย่อมมีจะ
เขียนหนังสือประเภทดัมพันภาพนได้กับสิ่งอื่นทุกสิ่ง ในยามที่ความดัมพันระหว่างมนุษย์เกิด
อย่างยากจน หากมนุษย์สามารถตระหนักถึงความคล้ายคลึงระหว่างตนเองและผู้อื่นแล้ว
ก็จะรับรูชีวิตของตน และปล่อยผู้อื่นให้ดำรงชีพของเขาต่อไปเช่นนี้ ก็คงจะไม่มีความ เหลือ
ความขัดแย้งแข่งดี กันได้

จาก ข่าวสารญี่ปุ่น

เรื่องของบรรณพิภพ

สุข วงศาสน์

ห้องสมุดกลางสำหรับเมืองอิตาลี

เมืองอิตาลี นครหลวงของไนจีเรียตะวันตก ได้กำลังออกแบบแปลนที่จะ
ห้องสมุดกลางที่ใหญ่และทันสมัย นครหลวงแห่งนี้มีพลเมือง ๗๕๐,๐๐๐ คน ห้องสมุด
จะเป็นห้องสมุดกลางของห้องสมุดอื่นในภาคนี้ ห้องสมุดจะมีแผนกต่าง ๆ ตามแบบหอ
สมุดใหม่ เช่น แผนกให้ยืม แผนกอ้างอิง แผนกเด็ก มีห้องประชุมใหญ่สำหรับป
โตวาทิ และอภิปราย

รัฐบาลอังกฤษได้ตกลงให้เงินช่วยเหลือ ๗๕,๖๐๐ เหรียญอเมริกัน และ
ไนจีเรียตะวันตกจะได้จัดเงินสมทบอีก ๑๑๒,๐๐๐ เหรียญอเมริกัน

ระบบห้องสมุดประชาชนไนจีเรียตะวันตก กำลังใช้ได้ดีในการรณรงค์
ไม่รู้หนังสือ ซึ่งรัฐบาลจ่ายเงินถึงเกือบครึ่งหนึ่งของรายได้ของรัฐ

ขณะนี้ตามสถิติปรากฏว่า บริเวณที่มีห้องสมุดประชาชนประจำอยู่ จำนวน
หนึ่งร้อยสี่แห่ง จึงต้องการขยายเป็นการด่วน

นอกจากห้องสมุดภาคที่อิตาลี รัฐบาลกำลังจะจัดให้มีรถห้องสมุดเคลื่อน
นำหนังสือไปตามโรงเรียนและหมู่บ้านชุมชน ขณะนี้สภาจังหวัดและตำบลดำเนินกิจการ
อยู่กว่า ๕๐ แห่ง ในจำนวนนี้มีห้องสมุดเด็กอยู่หนึ่งแห่ง สำหรับที่ค้นทางการอ่าน ป
นวนิยายเป็นพวกที่นิยมมากที่สุด ตามมาด้วยหนังสือประเภทศิลป การฝีมือ และสังคม
(วิลสัน มิ.ย. ๖๕)

มหาวิทยาลัยไต้หวันได้ผู้เชี่ยวชาญห้องสมุด

สมาคมห้องสมุดอเมริกัน โดยความร่วมมือของมูลนิธิร็อกเกอเฟลเลอร์ทางการ
ตกลงเชิญศาสตราจารย์ เดวิด เค. เบอนิงฮอเซ็น ผู้อำนวยการโรงเรียนบรรณารักษ์

มหาวิทยาลัยมหินทรา ไปเป็นคณาจารย์วิชาบรรณารักษศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยแห่ง
 ที่หนึ่งสำหรับปี ๒๕๐๕-๐๖ คณาจารย์เบอนินยังเซ็น จะช่วยจัดทำหลักสูตร
 ปรุงอุปกรณ์การสอน ตลอดจนทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของประธานมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ใน
 การห้องสมุดมหาวิทยาลัยด้วย (ดหอ ม.ย. ๐๕)

สมุดโรงเรียนเป็นศูนย์อุปกรณ์

ระหว่างวันที่ ๑๖ - ๓๘ พฤษภาคม ๒๕๐๕ กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดให้มีการ
 เรื่อง "ห้องสมุดโรงเรียนเป็นศูนย์อุปกรณ์" ซึ่งที่ประชุมได้ปรึกษากันถึงเรื่องความ
 แบบของการการศึกษา การบริหาร และการใช้ของครู และบรรณารักษด้วย การที่ต้องจัดให้มี
 ทรัพยากรนั้น ก็เพราะได้รับการเสนอแนะจากบรรณารักษนิเทศก์ทางห้องสมุดของรัฐต่าง ๆ
 รับเชิญให้เสนอเรื่อง เป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับเรื่องนั้นต่อที่ประชุมได้แก่ บรรณารักษนิเทศก์
 และห้องสมุด และทางการศึกษาจากอำเภอ จังหวัด และมณฑลและผู้แทนจากโรงเรียน
 บรรณารักษศาสตร์ด้วย (ดหอ ม.ย. ๐๕)

รณรงค์ ช่วยห้องสมุดมากขึ้น

เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๐๕ รัฐสภาแมริแลนด์ ได้ผ่านกฎหมายการช่วยเหลือห้องสมุด
 ของดินและรัฐ กฎหมายดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้ เริ่มแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๐๖ เนื้อความ
 กฎหมายนี้ โดยย่อมีว่า รัฐจะช่วยค่าบริการห้องสมุด ๓๐% และท้องถิ่นออก ๗๐% ตาม
 กับการจ่ายเฉลี่ยรายหัว ตามจำนวนพลเมืองอย่างต่ำ คนละ ๓.๒๐ เหรียญ เมื่อบังคับใช้แล้ว
 ปี รัฐต้องจ่ายประมาณ ๓.๑๗ ล้านเหรียญ ยอดเงินปีก่อนที่รัฐช่วย ปีงบประมาณ ๒๕๐๕-๒๕๐๖
 จะถึงคน ๘๘๑,๔๐๔ เหรียญ (วิลสัน ม.ย. ๐๕)

สมุดประชาชนอังกฤษ

ตามรายงานสมาคมห้องสมุดประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๐๕ แจ้งว่า ปี ๒๕๐๓-๒๕๐๔
 ทางการ ๔๔.๕ ล้านเล่ม จำนวนหนังสือห้องสมุดประชาชนทั้งหมดมี ๗๕ ล้านเล่ม มีเจ้า
 ของห้องสมุดประมาณ ๑๕,๐๐๐ คน ไม่นับการโรง

สำหรับอเมริกา ตามสถิติของสมาคมพลเมือง ปี ๒๔๙๙ หนังสือพิมพ์
ด้านเดิม จำนวนหนังสือทั้งหมด ๓๗๓ ด้านเดิม เจ้าหน้าที่ประมาณ ๕๓,๐๐๐ คน ถ้า
บรรณารักษ์ชาวอังกฤษคงทำหน้าที่หนักกว่าอเมริกัน

จำนวนพลเมือง อังกฤษ ๕๒,๓๘๓,๐๐๐ คน อเมริกา ปี ๒๔๙๙ มี ๓๗๓,๓๕๖,๐๐๐
(วิลสัน ม.ย. ๐๕)

สถิติสำนักวารสาร

เมื่อปี ๒๔๙๖ มีผู้คงแก่เรียนประมาณ ๑,๕๐๐ คน จาก ๔๔ ประเทศ ได้รับ
ให้เข้าใช้คลังหนังสือแห่งสำนักวารสาร สำหรับที่อื่น ๆ มีผู้เข้าใช้ห้องต้นฉบับ ๘,๕๐๗ คน
หนังสือเก่า ๓๓,๕๖๓ คน ห้องอ้างอิง ๓๓,๔๗๓ คน ห้องสมุดหนังสือเกี่ยวกับคำสอน
ต้นฉบับเก่าแก่รวม ๗๐,๐๐๐ เล่ม

ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๐๓-๐๔ โรงเรียนบรรณารักษศาสตร์ ซึ่งดำเนินโดย
วารสาร มีนักศึกษา ๔๔ คน จาก ๓๐ ประเทศ ในจำนวนนี้ได้รับอนุปริญาไป ๒๖ คน
(ม.ย. ๐๕)

มีบรรณารักษ์ในหน่วยอาสาสมัคร

เมื่อถูกถามว่าในหน่วยอาสาสมัคร มีประเทศต่าง ๆ ของบรรณารักษ์หรือ
สำนักงานกลางตอบว่ามี ประเทศคัมเมอรูน ดามคน อีทวน หนึ่งคน อีกสิบคนกำลัง
เพื่อไปยังจาไมกา และยังมีอีกมากที่ยังไม่ประกาศชื่อ (วิลสัน ม.ย. ๐๕)

ทำบัญชีหลังสมุดที่รับฝากงานในสหรัฐ

เนื่องจากได้รับคำขอไปฝึกงานในสหรัฐ สำนักบรรณารักษ์ ประเทศต่าง
จำนวนมากทางแผนกวิเทศสัมพันธ์ของสมาคมห้องสมุดอเมริกัน จึงกำลังรวบรวมรายชื่อ
สมุดต่าง ๆ ในสหรัฐที่ต้องการบรรณารักษ์ต่างประเทศเข้าฝึกงานอยู่ในบัญชีรายชื่อ
นั้นจะบอกถึงแหล่งด้วยชื่อและตำบลที่อยู่ห้องสมุด และรายละเอียดอื่น ๆ เช่น ลักษณะ
จะเข้าฝึก ระยะเวลาดำเนินงาน เป็นต้น (วิลสัน ม.ย. ๐๕)

ใน การ ห่องสมุดทชอรวบอน อันเป็นทตงคณะอักษรศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ ของ
มหาวิทยาลัยแห่งปารต์ กัดังขาดห้องเรียนและห้องสมุดอย่างหนัก บางห้องมีผู้เช่าเรือน ๕๐๐
๓,๓๕๖,๐๐๐ แต่มีทตงเพียง ๒๕๐ ท คณะนมนักศึกษาดองคณะ รวม ๕๐,๐๐๐ คน แต่มีทตงอาณานิ
หองสมุดเพียง ๕๐๐ ท หรือ ๑% เท่านั้น ซ้าบางทตงทหองสมุดคยงใช้เป้นทเรียนเดี๋ยวย หอง
สมุดและหองเรียนน้ร่างแต่ปี ๑๙๐๓ อย่างไรกเป็นอย่งนหน แม้นักศึกษาจะเพิ่มชนดงดืบเท่า

บทความ

๒๖ คน มักจะไต่ขึ้นแต่ห้องสมุดเคลื่อนที่ ตู้สมุดเคลื่อนที่ หรืออะไรทำนองนั้น แปลกและ
มักเห็นจะเป็นโรงเรียน บรรณารักษ์ เคลื่อนที่ ทีมชนก็เพราะว่าในมद्रฐแคโรไลนาเห็น
ถึงขาดบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนมาก ทางมหาวิทยาลัยได้พยายามหาวิธีที่จะผลิต
บรรณารักษ์ให้พอใช้ไม่พออีก ทางแผนกบรรณารักษ์ศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแคโรไลนา
จัดโรงเรียนบรรณารักษ์เคลื่อนที่ขึ้น คล้ายกับรถห้องสมุดเคลื่อนที่ โดยจัดให้อาจารย์คน
คนกำหนด ไปกับรถ ซึ่งมีหนังสือ ๒๕๐๐ เล่ม อุปกรณ์การอ่านพร้อม เดินทางไปสอนตามจุดต่าง ๆ
รถสอนแต่ละแห่ง มีนักศึกษา ๓ ชั่วโมง เป็นเวลา ๑๖ สัปดาห์ โดยทำการกำหนดการอ่านด้วย
กับแห่งอื่น จุดที่ได้เริ่มสอนผ่านชั่วโมงแรกไปแล้ว อาจารย์จะมอบหนังสือไว้เพื่อศึกษากัน
ถึง ถ้าจะถึงคราหน้า ๒๐๐ เล่ม แห่งหนึ่ง ๆ มีครมาเรียน ๒๐-๒๕ คน หลักสูตรที่สอนมี

๒๕.๔ ปรากฏว่าได้ผลดี และอาจจะต้องเพิ่มคันตอ
 ดักจับคอนที่ตามอกอีกได้ หลังกัดรวบร้อนที่ถูกขอให้ทำการสอนกันมาก เช่นที่เตรียมเพิ่มไว้แล้วคือ
 การเด็กหนึ่งสัปดาห์รับชนประณม ๒- การเด็กหนึ่งสัปดาห์รับมัธยม (วัดสัน นิมย. ๐๕)

ห้องหนังสือเฉพาะนักศึกษาปริญญาตรี

ตามปกติมหาวิทยาลัยจะจัดหนังสือในห้องสมุดสำหรับนักศึกษาทุกระดับชั้นไว้รวมกัน แต่ห้องสมุดมหาวิทยาลัยวอชิงตัน จัดเพิ่มจากธรรมดา^๕นอกอย่างหนึ่ง^๕ เร^๕ ห้องสมุดนักศึกษาปริญญาตรี ผู้อำนวยการห้องสมุดแห่ง^๕กล่าวว่า หนังสือ^๕ที่เป็น^๕ตำรา^๕สำหรับนักศึกษา^๕จะจัดไว้^๕ต่างหาก^๕ เพิ่มเติมจากหนังสือ^๕ที่^๕มี^๕อยู่แล้ว^๕ หมายค^๕หนังสือ^๕ในห้อง^๕บางเล่ม^๕อาจจะมีอยู่^๕แล้ว^๕ในห้อง^๕สมุด^๕หน่วย^๕ต่าง^๕ ๆ^๕ ก็^๕จะ^๕จัด^๕ไว้^๕ในห้อง^๕น^๕อก^๕ มาก^๕เล่ม^๕เท่า^๕ที่^๕จำเป็น^๕ทุก^๕ด^๕ก^๕ษ^๕ณ^๕ะ^๕ว^๕ิ^๕ชา^๕ หนังสือ^๕ในห้อง^๕ใหม่^๕นี้^๕ จึง^๕จะ^๕ช่วย^๕บรร^๕เทา^๕า^๕จ^๕า^๕ อย่าง^๕มาก^๕ นัก^๕ศ^๕ึก^๕ษา^๕จะ^๕ได้^๕มี^๕โอกาส^๕ใช้^๕หนังสือ^๕ที่^๕นอก^๕เห^๕น^๕ือ^๕ไป^๕จาก^๕แบบ^๕เรียน^๕ประจำ^๕วิชา^๕ได้^๕ กว้าง^๕ขวาง^๕และ^๕สะดวก^๕ยิ่ง^๕ชน^๕ (วิด^๕ด^๕ัน^๕ มิ^๕.ย. ๐๕)

เปิดห้องสมุดไอเซ็นเฮาว์

ห้องสมุดราคา ๓ ล้านเหรียญอเมริกัน เปิดเมื่อ ๓ พฤษภาคม ๒๕๐๕ ท่า^๕ม^๕ ประชาชน^๕ผู้^๕มา^๕ชม^๕กัน^๕ถึง^๕ ๒๕,๐๐๐ คน^๕ มี^๕บุ^๕ค^๕ค^๕ด^๕ด^๕ำ^๕ค^๕ัญ^๕ ๆ^๕ มา^๕ร^๕ว^๕ม^๕ก^๕ล^๕ำ^๕ว^๕า^๕ค^๕ำ^๕ว^๕า^๕ค^๕ร^๕ย^๕ใน^๕พิ^๕ธิ^๕ ขา^๕ท^๕ิ^๕เช^๕น^๕ นาย^๕พล^๕ไอ^๕เซ^๕น^๕เฮ^๕า^๕ว์^๕ รอง^๕ประ^๕ชา^๕นา^๕ร^๕ิ^๕บ^๕ิต^๕จ^๕อร์^๕น^๕ด^๕ัน^๕ ผู้^๕ว่า^๕การ^๕ม^๕ล^๕ร^๕ัฐ^๕แคน^๕ซ^๕ด^๕ แอน^๕เด^๕ ประ^๕ชา^๕นา^๕กร^๕ร^๕ม^๕การ^๕หา^๕ทุ^๕น^๕ห^๕อง^๕ส^๕ม^๕ุด^๕ฮาร์^๕ว^๕ี^๕ ดาร์^๕บ^๕ และ^๕ประ^๕ชา^๕นา^๕มหา^๕วิท^๕ยา^๕แคน^๕ซ^๕ด^๕ ดร. ฟ^๕เว^๕ล^๕ด^๕โก^๕

ประ^๕ชา^๕นา^๕ร^๕ิ^๕บ^๕ิต^๕ เคน^๕เน^๕ดี^๕ ก็^๕ได้^๕ล^๕ง^๕ค^๕ำ^๕ว^๕า^๕ค^๕ร^๕ย^๕มา^๕อ^๕่าน^๕ใน^๕พิ^๕ธิ^๕น^๕ด^๕วย^๕ ซึ่ง^๕ได้^๕ย^๕ำ^๕ว^๕า^๕ เ^๕ประ^๕ชา^๕นา^๕ร^๕ิ^๕บ^๕ิต^๕นี้^๕ เป็น^๕ของ^๕ด^๕ำ^๕ค^๕ัญ^๕และ^๕จ^๕ำ^๕เป็น^๕ทาง^๕ประวัติ^๕ศา^๕ส^๕ตร์^๕มา^๕ก^๕

ห้อง^๕ส^๕ม^๕ุด^๕ไอ^๕เซ^๕น^๕เฮ^๕า^๕ว์^๕นี้^๕ ตั้ง^๕อยู่^๕ที่^๕เม^๕ือง^๕อา^๕บิ^๕ดิน^๕ ม^๕ล^๕ร^๕ัฐ^๕แคน^๕ซ^๕ด^๕ ด^๕ง^๕า^๕น^๕ที่^๕ห^๕เ^๕ อยู่^๕ตรง^๕ข้าม^๕บ้าน^๕เดิม^๕ของ^๕นาย^๕พล^๕ไอ^๕เซ^๕น^๕เฮ^๕า^๕ว์^๕ ซึ่ง^๕ท่าน^๕นาย^๕พล^๕เคย^๕อยู่^๕เม^๕ื่อ^๕ครั้ง^๕เ^๕ย^๕า^๕ว^๕ด^๕วย^๕ เป็น^๕ที่^๕ร^๕ว^๕ด^๕ เอก^๕ส^๕าร์^๕ท^๕ง^๕หม^๕ด^๕ของ^๕ท่าน^๕ไว้^๕ เพื่อ^๕ให้^๕ประ^๕ชา^๕น^๕ผู้^๕ด^๕ัน^๕ใจ^๕ นัก^๕ศ^๕ึก^๕ษา^๕เข้า^๕ค^๕้น^๕คว^๕า^๕ (วิด^๕ด^๕ัน^๕ มิ^๕.ย.)

เมื่อเห็นผลของสิ่งใด อย่าคิดว่าจะทำให้เป็นผลเช่นนั้นได้ง่ายๆ

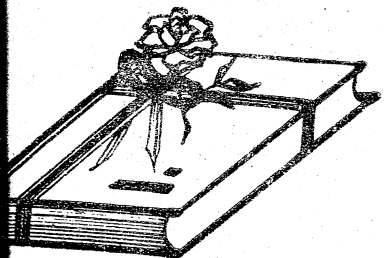
รห้อง

ชนปริญ
เ เรย
เป็นทง
มายคว
๕๔
วอก

าอาจารย์
วิชาได้อ

ทำมก
ในพชน
แอนเคอ
ดร. คณ

านที่ห้อง
นทรวบ
น ม.ย.

เพชรในวรรณกรรมไทย

ต.อ. รวบรวม

ชีวิต

ข้าพเจ้าเห็นชีวิตของเราเหมือนโรงละครดัดด มีวงให้ดัดดิ่งรอบๆ ดึงจนไปมาไม่

หย่อน

คำนำ “เรื่องผิวนาวผิวนเหลือง” - ม.จ.อากาศ ดำเกิง
หน้า ๗.

ความตายนั้นเป็นทุกขชั่วขณะเดียว ความมีชีวิตยากแสนเข็ญเป็นทุกขยาวนาน
“นิทานเวตาล” - น.ม.ส. หน้า ๕

จริง ๆ หนอคนเรานมต่าง ๆ

ทั้งรูปร่างกิริยาแสนน่าชัง
หัวเราะงันเหมือนนกแก๊กแจ้ว ๆ ไป
จำอดเด้นรอบตัวหาชนไม่
เหมือนเป็นไขไม่รู้ล้างไม่อาจฉาย

เวนิสวานิช - รัชกาลที่ ๕ หน้า ๗

ชีวิตนั้นมีไขอันไกล คือความหมุนเวียนแห่งความชันบานซึ่งเป็นความหลง กับความ
วอนซึ่งเป็นความจริงเท่านั้น

นิทานเวตาล - น.ม.ส. หน้า ๑๐

ชีวิตเป็นเกมที่ทุกคนควรจะได้เล่นอย่างวิไลนักกีฬาแท้

บักกิ้งนครแห่งความหลัง - สด งามะโรหิต หน้า

ชีวิตเป็นของแปลกประหลาด ผมคิดว่าเกือบจะเข้าใจมันหลายครั้ง แต่
เข้าใจดีสักที

บักกิ้งนครแห่งความหลัง - สด งามะโรหิต
หน้า ๓๒๔

คุณหญิง, คุณศรี
ข้าอร่า, น้าหว

แฉะย่อน, ตั่ว
เด็นยว, อย่างฝัน

รูปายาตของอะกิมโอมาร์คัยยาม แปลงเป็นโคลง
ไทย โดยกรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ หน้า ๕

ถ้าแม่ข้าแพ ญ ทน ก็จะมีผู้ขายแต่บุคคลผู้เดียวที่มีใครเคยกรณา ถ้า
แกมยชว ก็เป็นแต่เพียงผู้เดียวที่ตาย ข้าจะทำให้มิตรสหายต้องทุกขร้อนร้นหาไม่ได้
ข้าไม่ผู้ที่จะพลอยเศร้าโศก ข้าจะไม่ทำความรำคาญให้แก่โลก เพราะในโลกนี้ข้าจะมี
อะไรก็หาไม่ ข้าใช้ชีวิตเป็นแต่อยู่ในโลกส่วนหนึ่ง ซึ่งถ้าฉันดูข้าไปแล้วก็จะมีความ

ตามใจท่าน-รัชกาลที่ ๖ หน้า ๒๐

ถ้าเราได้มีโอกาสเป็นผู้บอกความเห็นคัดค้านระเบียบการแห่งชาตมนุษย
ให้คนทุกคนเกิดมาเป็นคนชว ชวและเต็มไปด้วยความเคียดแค้นมากมาย แฉะยว
เด็กลงทุกที รุนแรงลงทุกที จนในที่สุดไปสู่ความนอนหลับครั้งสุดท้าย ด้วยมโนอันผ่องใส
อย่างเด็กทารก แต่กะเพราไม่มีใครปรึกษาเราเลยในเรื่องนั้น

กุศโลบาย - "ศรีอยุธยา" หน้า ๗๔

เมื่อโลกเปี่ยมชีวิต
ค หน้า ๑๕
งชีพไปไม่ยด

คิดคิดไม่เห็นเป็นผล
ประโยชน์แก้ตนเล็กน้อย
กนกนคร - กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ หน้า ๒๐

แต่ยกย
เมื่อน้อยเรียนเร่งรู้
ทิต ใหญ่หาดินมา
ดางแก้ศรัทธา
ก็แรงออกเจ้า

วิชา
ดูเหยา
ทำแต่ บุญนา
ห่อนได้เป็นการ

สุภาสิตโลกนิตินาคาโคลง หน้า ๒๕

ในโคลงสุ
หน้า ๕๒

ยามชื่นชม, ดมดมคร, รักชีวิต
ยามदनคิด, ดนหวง, จะชงแค้น

รูปายาตของอะกิมโอมาร์คัยยาม แปลงเป็นโคลงสุภาพ
ภาษาไทย โดยกรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ หน้า ๖๓

เรา ถ้าแม่
ามีได้ เพ
เนชาจะมี
กว่ามา

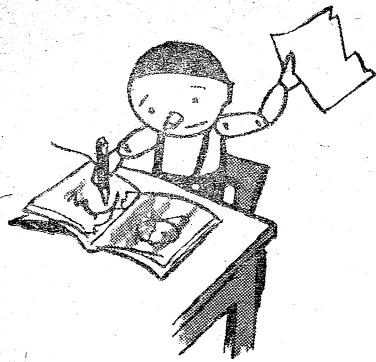
เราอาศัยโลกนครองชีวิต
บพองนากับชีวิตไม่ผิดเจียด

เหมือนดัดดักพักอยู่ครู่ประเดียด
เชิญผู้เขยวชาญคิดพินิจตรอง
“มนุษย์เรามีคี่ที่ตรงไหน” ในหนังสือ
“คำประพันธ์บางเรื่อง” - พระยาอุปทิศศิลปสาร
หน้า ๑๗

ษย์
เกยงอยู่
นผองใด
ภาหนดวงหน้าชาเหลือเกิน
นาเราแค่คับคืบไม่ออก
ถชีวิตคิดอย่างไร

แม้นผิดหลายอาจดำนาดูเกิน
ถึงควรวเดินอาจผิดที่คิดได้
เหลือจะบอกดวงหน้าซ้ำซ้ำได้
จักแจ้งใจในข้างหน้าอนาคต

นิทานเวตาล - น.ม.ส. หน้า ๑๕๕

วารสารหนังสือไทยในรอบปี ๒๕

ร.อ.หญิง ลินจง เภาวิบูลย์ รน.

จารุวรรณ ชาลิต

สมัยที่รัฐบาลกำลังเร่งรัดพัฒนาประเทศอยู่นี้ วงการทุกวงการต่างตื่นตัวเร่ง
ปรังเกิการของตนตามนโยบายของรัฐบาล วงการหนังสือไทยก็มีบทบาทอยู่มิใช่น้อย
อนจากคน ผู้เขียนทั้งสองได้สังเกตเห็นบทบาทอันควรศึกษาในเรื่องหนังสือไทยใน
ที่แล้วมา เห็นควรทำเสนอต่อท่านผู้อ่านในที่
ได้เคยมีผู้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า หนังสือในเมืองไทยทางด้านรูปเล่มนั้น ยังมีที่ควร
อยู่อีกไม่่น้อย ได้แก่วงการเข้ารูปเล่ม การให้รายละเอียดต่างๆ บนหน้าปกใน
ดาร์บาย บรรณานุกรมและบรรณ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสภาพสำคัญในอันที่จะชักจูง
หนังสือได้เป็นอย่างดี

สำหรับรูปเล่มหนังสือไทยในระยะนี้ ดังได้เห็นจากผู้จัดพิมพ์ต่างพยายาม
แก้ไขให้มีคุณภาพดีขึ้น ที่เห็นสะดุดตาคือการนิยมทำด้านหนังสือให้แบนเรียบ ไม่
เหมือนแต่ก่อน ซึ่งในวงการหนังสือต่างประเทศก็นิยมกันอยู่เช่นกัน เข้าใจว่าคงจะต้อง
ชนิดพิเศษเพื่อตรงหน้ากระดาษไว้ให้คงรูปเล่มอยู่ได้ แต่ดังเกิดการเข้าด้านหนังสือ
ซึ่งเป็นทำนองการเข้ารูปเล่มหนังสือปกกระดาษนั้น บางครั้งก็หลุดง่ายเหมือนกัน
มีการศึกษาเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น

ปกที่ใช้ หันมานิยมปกแรกขึ้นลำดับ ๒ ดี พร้อมทั้งตัวทองบอกชื่อหนังสือ
หน้าปกและบนสัน เห็นได้ชัดเจนนี คุณภาพของกระดาษที่ใช้ ดีขึ้นกว่าแต่ก่อน โดย
ควบคุมราคาจำหน่ายไม่ให้พลอยเชียบสูงชันตามคุณภาพ มีการใช้ตัวอักษรแบบใหม่
ข้างกลม ไม่เป็นเหลี่ยมเหมือนแต่ก่อน ซึ่งก็ดูงามดี แต่สำหรับผู้ที่ยังไม่ชินตาอาจ
ลำบากเล็กน้อย ทางด้านผู้ตรวจปรุ่ก็คงจะต้องทำงานหนักขึ้นอีก ดังกล่าวว่าหนังสือ
ยังมีตัวลัดการันต์ผิด ๆ อยู่อีกมากไปเล็กน้อย ควรยึดเป็นหัวข้อที่จะจับตามดูในปีต่อ ๆ
ก็หวังกันว่าเรื่องตัวลัดการันต์ผิดๆ จะลดน้อยลงเป็นลำดับ

๒๕

๔.

อันตัวเร

จึงมีทศ

พยายาม

บ ไม่

กัน ค

เน โดย

บิใหม่

รินตาอา

อกชน

ว่าหนังสือ

นปีต่อ ๆ

นิตาน

นิตาน

ใบหุ้มปก ดีสวยงามและทำอย่างประณีต รูปที่จะชวนให้เข้าใจชวนไปจากเนื้อเรื่อง
จริงลดน้อยลง แต่เพิ่มข้อความเกี่ยวกับผู้แต่งหนังสือเล่มนั้นมากขึ้น สำหรับหน้าปกใน
หน้าปกมีความสำคัญมากนั้น ว่าโดยทฤษฎีแล้ว ต้องมีชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง สถานที่พิมพ์
ที่พิมพ์ได้จากผู้จัดพิมพ์ต่างให้ความระมัดระวังมากขึ้น โดยพยายามบรรจุนายการ
ลงบนหน้าปกใน การทำสารบัญซึ่งเป็นส่วนช่วยให้รู้ว่าในหนังสือมีอะไรอยู่ที่ใด ก็ทำ
อย่างดียิ่งขึ้น ข้อนี้อาจเทียบกับหนังสือในสมัยก่อน ๆ หลายเล่มที่ไม่มีหน้าสารบัญเลย
น้อย ในเล่มใหม่ ๆ มีการทำบรรณานุกรมด้วย โดยเฉพาะที่เป็นประเภทวิชาการยิ่งเห็นได้ชัด
ของไทยใน ทำให้ความสะดวกแก่ผู้ที่อยากจะเปิดอ่านเฉพาะตอนใดตอนหนึ่งอย่างเร็ว ๆ หลักฐานที่ใช้
ตอบในการเขียนหนังสือ ผู้แต่งก็ได้เอื้อเฟื้อเรียบเรียงขึ้น นับว่าให้ประโยชน์อย่างยิ่งแก่
สังคมที่จะไปหาหนังสือเหล่านั้นอ่านเพิ่มเติม ถึงแม้ว่าหนังสือทางวิชาการยังไม่อยู่ในบัญชี
ปกใน หนังสือประเภทที่ขายดีที่สุดในตลาดหนังสือไทยก็ตาม แต่การที่ผู้แต่งตลอดจนผู้จัดพิมพ์
จะชักจูงมาทำให้หนังสือมีหลักฐานพร้อมมูล ก็ย่อมเป็นที่น่าเลื่อมใส และเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วย
ชวนให้นักอ่านหนังสือหันมานิยมอ่านหนังสือวิชาการมากขึ้นอีก

ถ้าจะลองหันมาพิจารณาถึงหนังสือต่างๆเป็นประเภทๆไป ที่เห็นบทบาทเด่นมาก ๆ
บ ไม่ เก หนังสือสำหรับเด็ก และ หนังสืออ้างอิง สำหรับหนังสือที่เขียนขึ้นให้เด็กอ่านนั้น
างจะต้อง คว้า มีขายในท้องตลาดหนาตาจนกว่าแต่ก่อนมาก ทั้งผู้จัดทำต่างก็พยายามควบคุมทางด้าน
ในหนังสือ ภาพกันอย่างเข้มแข็ง หนังสือสำหรับเด็กเล็กใช้กระดาษดกหนา และทนทานดี ตัวหนังสือ
กัน ก็ อ่านง่าย ภาพดีสวยงามทำให้อ่านง่ายขึ้น สำหรับเด็กโต ก็มักมีทั้งที่ใช้อ่านประกอบ
างๆ และที่สำหรับอ่านเพลินๆ ทำนองหนังสือนิทาน จึงเป็นที่น่าสนใจของเด็กๆ ของเรา
ชื่อหนังสือ หนังสือดีๆ สักๆ อ่านได้มากกว่าแต่ก่อน หมายความว่าอาจจะได้มีโอกาสอ่านหนังสืออื่น ๆ
เน โดย ประโยชน์นอกไปจากหนังสือที่อ่านในชั้นเรียน

ในด้านผู้จัดทำหนังสือสำหรับเด็ก มีผู้สนใจพิมพ์หนังสือสำหรับเด็กหลาย ๆ ฝ่าย
รินตาอา อกชน อันได้แก่ผู้แต่งหนังสือสำหรับเด็กเป็นส่วนใหญ่ ก็มีหลาย ๆ ท่านที่เริ่มแต่ง และ
ว่าหนังสือ ายท่านที่แต่งอยู่แต่ก็พยายามปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น นอกจากเขียนก็ยังแปลหรือดัดแปลง
นปีต่อ ๆ ไปด้วย สำหรับเด็กภาษาต่างประเทศมาด้วย อ. สนิทวงศ์ แต่งหนังสือเรื่อง นิทานหลายชาติ
นิตาน นิตานสนุก ๆ ของหลาย ๆ ชาติรวมทั้งชาติต่าง ๆ ทางทวีปเอเชียด้วย นายแพทย์บุญดัง

ละครด แต่งเรื่อง เทียบป่า ซึ่งข้อเท็จจริงทางธรรมชาติเกี่ยวกับสัตว์ อ่านสนุก
 ความรู้ นอกจากฝ่ายเอกชน ก็มีองค์การและหน่วยงานต่างๆ จัดพิมพ์หนังสือสำหรับเด็ก
 รวมนิยายจากเชคสเปียร์ ซึ่งคณะอนุกรรมการจัดทำหนังสือผู้เริ่มต้น คณะกรรม
 วัฒนธรรม คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาฯ ได้พระราชทานจัดแปลขึ้น
 ให้นานมาแล้ว

คณะอนุกรรมการวรรณกรรมเพื่อการศึกษาของ ครุฑภักดีพิมพ์หนังสือต่าง
 ออกจำหน่ายกว่า ๒๐ เล่มแล้ว มีนิทานไทยบ้าง แขนบ้าง ผีบ้าง โดยมากเหมาะ
 เด็กโต ชั้น ป. ๔. ขึ้นไป เรื่องทางวิทยาค่าตัวก็มี ขนาดเล่มออกจะเล็กไปสักหน่อย
 กระดาษไม่ดี แต่ว่าถึงตัวสะกดการันต์นับว่าถูกต้อง นิทานที่นำมาอ่านมีหลายเรื่อง
 เหม็นต์เทวี ถ้ำมหาสมบัติ พระรถเมรี เป็นต้น

สำนักวรรณกรรมเพื่อการศึกษา ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
 ที่แล้วจัดพิมพ์หนังสือสำหรับเด็กมากขึ้น มีเรื่อง หนูน้อยเสียดแดง ของ รอย ไร
 กระต่ายแสนกล โดย สุทธิรักษณ์ อัมพันวงศ์ และเรื่อง แมลงสังคม ของ
 ชวลิต และดิเรกฤทธิ์ ช่างโชติ แต่เรื่องล้วนอ่านสนุกและได้ความรู้แก่นักอ่านรุ่นเยาว์
 ห้องสมุดแห่งประเทศไทยเองก็จัดพิมพ์หนังสือสำหรับเด็กเหมือนกัน ที่แล้วๆ มาแ
 ทยอยอ่านในหมู่เด็ก ๆ ก็มีเรื่อง เต่ากับหงส์ ถ้าเดินเรื่อยไปย่อมถึงปลายทาง เ
 สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ในปีที่แล้วพิมพ์เรื่องใหม่ๆ อีก คือเรื่อง หุ่น
 ดูนีต ประภาสวัด ขนบแบ้งจี่ ของ แม้นมาลี ชวลิต

หนังสือเหล่านี้ ส่วนมากราคาไม่แพง เด็กๆ พอจะหาซื้ออ่านเองได้ ส
 ัก่อนข้างดูก็คงจะพอหยิบยืมจากห้องสมุดใกล้เคียง

หนังสืออีกประเภทหนึ่งที่ควรยกมากล่าวในที่นี้ คือหนังสืออ้างอิง ซึ่งตามค
 ทางวิชาการบรรณารักษศาสตร์หมายถึงหนังสือที่ให้ข้อเท็จจริงสำหรับไว้ใช้ค้นคว้าเมื่อเกิด
 การเรียบเรียงข้อเท็จจริงไว้เป็นระเบียบให้คนได้สะดวกโดยไม่ต้องเสียเวลาค้นกันนาน
 แล้ว มีหนังสืออ้างอิงออกมาหลายเล่มเหมือนกัน สารานุกรมวรรณคดี ของประพัฒน์
 และ สังคม อื่นๆ ให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับวรรณคดีไทยในแง่ต่างๆ ได้อย่างดีเช
 สารานุกรม ของ กรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ ให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับวิชาการต่าง

ว่านั่นถูกเหมือนกัน เรื่องของสารานุกรมทั้งประเภททั่วไปและประเภทเฉพาะวิชา ไม่ใช่งานที่ทำได้
หรรษา ๆ สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถานเป็นตัวอย่าง กว่าจะทำสำเร็จแต่ละตัวอักษร
กรรมกลแปดปีครึ่งเวลาทางแรงงานแรงสมอง ดูเหมือนจะเป็นงานแห่งศตวรรษ คือ กินเวลากันเป็น
ปดขนกปีทีเดียว ฉะนั้นสารานุกรมเล่มที่ใดก็ตามมานี้ ก็ควรนับว่าเป็นเล่มที่บุกเบิกทางในการ
หนังสืออ้างอิงภาษาไทยเล่มต่อ ๆ ไปด้วย ประมวลศัพท์ศาสนา ของ พ.อ. ปิ่น มุกขนัด
งือด้าหรรษาศัพท์เกี่ยวกับศาสนา มาเรียบเรียงกันเป็นลำดับ พร้อมกับอธิบายความหมายแต่โดยย่อ
เหมาะสมใจ เป็นอีกเล่มหนึ่งที่ควรกล่าวถึงในหนังสือ

กน้อย สำหรับ สารานุกรมวรรณคดี ซึ่งเป็นรายงานที่ผู้แต่ง ๒ ท่านร่วมมือกันทำ และได้
หลายเรื่อง ข้อใดที่หาบทความที่แต่ละคนเรียบเรียง นับเป็นความรับผิดชอบของผู้แต่งแต่ละคนและเป็น
ใหม่ในวงการหนังสืออ้างอิงไทย จึงขอเสริมมาในที่นี้

หาธิการ หนังสืออ้างอิงที่เพิ่งพิมพ์เสร็จเรียบร้อยอีกเล่มหนึ่งชื่อ บรรณานุกรมสิ่งพิมพ์ของ
อย ไรช ชาติไทย เล่ม ๑ ฉมาคมห้องประเทศไทยจัดพิมพ์ ความจริงหนังสือเล่มนี้ไม่ใช่สำหรับอ่าน
ของ แม ๆ แต่เห็นว่ามีคุณค่ายิ่งสำหรับผู้ที่ต้องการค้นคว้าสิ่งต่าง ๆ
รุ่นเยาว์ ๆ มาและ เอกสารที่จัดพิมพ์โดยหน่วยราชการต่าง ๆ ของประเทศไทย หนังสือเล่มนี้ได้ตระเตรียม
าง เสอ านมากกว่า ๒ ปี นับว่าสิ้นเปลืองเวลาไม่ใช่น้อย สำหรับบรรณานุกรมเล่มนี้ รวบรวมรายชื่อสิ่ง
หวน้อย พึ่งจัดพิมพ์โดยหน่วยราชการต่าง ๆ นำมาเรียบเรียงไว้เป็นพจนานุกรม ตามกรมกองในสังกัด

ทรงทุกกระทรวง นอกจากนั้นก็มีคำอธิบายให้ทราบด้วยว่า เอกสารแต่ละชิ้นนั้น ว่าด้วย
งได้ ล่ง ะไรบ้าง การเรียบเรียงดังกล่าวนี้เป็นทางช่วยให้สามารถทราบได้ว่า กรมกองใดจัดพิมพ์
รับบ้าง ด่วนคือส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้คือบรรณานุกรม ซึ่งจะช่วยให้อ่านได้
ว่า ถ้าต้องการจะค้นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ควรค้นจากเอกสารชื่ออะไรของกรมกองใด

่งตามค ำเมื่อเกิดม ี เอกสารของทางราชการนั้น นับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการค้นคว้า เพราะ
กันนาน ๆ ที่จริงเพียงตรง บางเรื่องหาอ่านจากที่ไหนไม่ได้ ไม่มีใครเขียนได้ถูกต้องเท่า เคยมีผู้
ระพัฒน์ ะดับความลำบากมาแล้วคือ ไม่ทราบว่าควรจะค้นเรื่องที่ต้องการจากเอกสาร ฉบับใดของกรม
งตั้งเข ่งใด ฉะนั้นหนังสือ บรรณานุกรมสิ่งพิมพ์ของรัฐบาลไทย เล่ม ๑ จึงควรเป็นชาวดีแก่
ารต่าง ๆ ในใจการค้นคว้าทั้งหลาย เรื่องของเอกสารของทางราชการนี้ ยังมทนาสนใจอีกด้านหนึ่ง

เกี่ยวกับศูนย์บริการเอกอัครราชทูต ซึ่งทางสำนักนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้สมาชิก
ชาติเป็นผู้ดำเนินเรื่องศูนย์บริการเอกอัครราชทูตนี้เกิดจากความคิดริเริ่มของ ฯพณ ฯ ทา
ปลัดบัญชาการสำนักนายกรัฐมนตรี พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ ท่านเป็นผู้สนใจในเรื่อง
เป็นอย่างยิ่ง จะเห็นได้จากหนังสือที่ได้นำมาไว้ หลายสาขาวิชา ทั้งที่เป็นนวนิยาย
วิชาการต่าง ๆ ความริเริ่มของท่านนั้น คือมุ่งหมายจะให้ศูนย์บริการเอกอัครราชทูต
แหล่งกลางที่รวบรวมเอกอัครราชทูตทุกชนิดที่กระทรวงมหาดไทย องค์การหรือสำนักงานต่าง
ในประเทศไทยจัดพิมพ์ขึ้น เพื่อสะดวกแก่การค้นคว้าของบรรดาข้าราชการ ประชาชนต
ทั้งชาวต่างประเทศผู้สนใจ ขณะนี้สำนักงานของศูนย์บริการแห่งกลางดำเนินการก่อสร

เมื่อกล่าวถึงพลตรีหลวงวิจิตรวาทการแล้ว ต้องขอกล่าวถึงเรื่องเกี่ยวกับพ
นำสนใจยิ่งอีกเล่มหนึ่ง ชื่อ **วิจิตรวาทการอนุสรณ์** ซึ่งเป็นหนังสือที่พิมพ์แจกในงานพ
ทานเพลิงศพของท่าน ปรากฏว่าเป็นที่สนใจแก่บรรดานักอ่านมากถึงแก่มีผู้ขอรับให้พิมพ์
จึงได้มีการจัดพิมพ์ขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์จะยกย่องได้ทั้งหมดในการจ
ให้เป็นทุนวิจิตรวาทการ แก่นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็น
ที่ท่านเคยเป็นอาจารย์สอนอยู่ หนังสือเล่มนี้มีจำหน่ายในท้องตลาดแล้ว ในเล่มมีท
บรรยายตามสถานที่และโอกาสต่าง ๆ บทละครสั้น ๆ โคลงกลอน บทความทางวิชา
การคลัง ศาสตร์

ทางด้านนวนิยาย ยังคงนำอยู่ทั้งสถิติจำนวนเล่มที่ผู้เขียน สถิติจำนวน
ตามวันค่า ตลอดจนสถิติจำนวนที่ผู้ชมตามห้องสมุดหลาย ๆ แห่ง นวนิยายหลาย ๆ
เคยตีพิมพ์มานานแล้วแต่ยังเป็นที่ยอมรับกันอยู่ในหมู่นักอ่าน กรมการพิมพ์ออกเป็นคร
เล่มที่สถิติการพิมพ์จำหน่ายสูงมากเล่มหนึ่งคือ **สี่แผ่นดิน** ของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์
หนังสือเล่มนี้พิมพ์เป็นครั้งที่แล้ว ทั้งหนังสือเล่มนี้ไม่ใช่นวนิยายสำหรับอ่านเพ
อย่างเดียว แต่ท่านผู้เขียนยังได้แทรกเกร็ดความรู้ ขบขันชวนเยินยอประเพณี ตลอดจน
ตึกนึกคิดของคนไทยซึ่งค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงมาเป็นลำดับตั้งแต่รัชสมัยพระบาท สมเด็จ
จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นหนังสือที่ให้ความรู้เชิงประวัติศาสตร์ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย
แปลมากก็ไม่ค่อย โดยมากผู้แปลเลือกแปลมาจากหนังสือภาษาต่างประเทศที่ขายดีหรือ
รางวัล เรื่อง **นายแพทย์ชาวโก** **อกล้อมเอริก** มีผู้สนใจอ่านมากพอควร สำหรับ

ต่างประเทศที่มียุ่เข้ามาทำเป็นภาพยนตร์ กันนับว่าอยู่ในความสนใจของผู้อ่านมาก มีผู้แปล
หนังสือภาษาไทยหลายเล่ม ระยะเวลาเรื่อง ๑๐๘ ผู้หญิง และนายตำรา ณ เมืองใต้แปล โลลิต้า
ในเรื่อง โลลิต้า มีผู้แปลได้กล่าวไว้ว่า ได้พยายามรักษาเนื้อหาของต้นฉบับเดิมไว้อย่าง
นิยาย ค่อนข้างมากที่สุด

การวิจัย ตำราคือนับว่าหาอ่านได้ไม่ยาก โดยเฉพาะทางด้านประวัติศาสตร์ ชีวประวัติ
งานต่าง ๆ และการศึกษา หนังสือใหม่ ๆ ที่น่าอ่านก็มี สามทวีป ของเลวีเยร์ พันธรัษฎ
ระชาชนตรรายการเดินทางของผู้แต่งขณะเดินทางไปยุโรป อเมริกา และออสเตรเลีย เรื่อง
การก่อตั้งบ้าน โดย ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช กำลังมีผู้กล่าวขวัญกันว่าบรรยายได้ดีมากเหลือเกิน
เกี่ยวกับทางด้านการขนบธรรมเนียมประเพณีก็มีอยู่ไม่น้อย ทั้งที่พิมพ์ขึ้นใหม่และที่พิมพ์ซ้ำ ที่มี
ในงานพิมพ์รวมเขียนขึ้นใหม่ ก็มี ชีวิตชาวบ้าน ของชายบางกอก ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความเป็น
ให้พิมพ์ขึ้นชีวิตประจำวันของคนไทย เกิด-ตาย ของเลวีเยร์โกเศศ ฉบับที่พิมพ์โดยโรงพิมพ์ของ
ในการจัดตั้งกรมศาลต่างประเทศไทย ก็เป็นเรื่องที่อ่านกันได้ทุกสมัย ฉบับที่โรงพิมพ์พิมพ์
ซึ่งเป็นทำรูปเล่มแปลกไปกว่าหนังสือในท้องตลาดทั่วไป หนังสือทางวิชาการที่มียุ่เข้ามาทำให้
ในเล่มมีหนังสือสำหรับผู้อ่านทั่วไปมีจำนวนมากขึ้น โดยเฉพาะด้านศาสนา จิตวิทยา คู่มือต่าง ๆ
ทางวิชาการมีอยู่ไม่น้อย คู่มือทางการเกษตรและการช่าง คู่มือแม่บ้านการเรือน ปรากฏว่ายังคง
มีผู้นิยมอ่านตลอดเวลา

ปริมาณ หนังสือภาษาต่างประเทศก็มีบทบาทที่น่าสนใจเช่นกัน ตำราเรียนภาษาอังกฤษขายดี
ยหลายเล่มที่อ่านกันติดกันมากเพราะการติดต่อกับต่างประเทศโดยวันละดวงและรวดเร็วมากแล้ว ตำรา
ก็เป็นกรหนังสืออีกเป็นจำนวนมาก เรายังต้องใช้ภาษาต่างประเทศ จึงมีผู้สนใจศึกษาเรื่องภาษา
กฤทธิ มาก สำหรับนวนิยายภาษาอังกฤษประเภทที่อ่านกันมาก เป็นทำนองเรื่องฆาตกรรมและ
อ่านเพลิน โศภิตตะวันตก หนังสือภาพและการดูสำหรับเด็ก

ตลอดปี หนังสือพิมพ์รายวันในประเทศไทยในรอบปีที่ผ่านมาได้มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด เด็ด
าที่พิมพ์ในหน้าหนังสือพิมพ์เปลี่ยนเป็นใช้ตัวเขียนแทนการใช้ตัวเรียง ทั้งยังมีการใช้หมึกพิมพ์
ด้วย ในต่าง ๆ แทนที่จะใช้หมึกดำอย่างเดียว ฉะนั้นถ้าจากรูปร่าง อาจกล่าวได้ว่าหนังสือพิมพ์
กชายดีหรือ ในประเทศไทยด้วยงามมากหลากหลายหนังสือพิมพ์รายวันในประเทศอื่น ๆ หนังสือพิมพ์
สำหรับ

รายวันเป็นเครื่องวัดความต้องการทางประชาชน ถ้าจะแบ่งหนังสือพิมพ์รายวันในเมื่อ
ตามระยะที่ออกจำหน่าย ก็มีประเภทที่พิมพ์จำหน่ายในตอนเช้า ซึ่งส่วนใหญ่เด่นชัด
ไปในชีวิตประจำวันของประชาชน ข่าวสารกรรม การปล้นสดมภ์ ข่าวเกี่ยวกับสังคม
อีกประเภทหนึ่งออกจำหน่ายในตอนบ่าย ส่วนมากเด่นชัดข่าวสารการเมือง เป็นที่น่าตั้ง
ประเภทที่ออกจำหน่ายในตอนเช้ามืดมีการจำหน่ายสูงกว่าประเภทที่จำหน่ายในตอนบ่าย
แข่งขันกันจำหน่ายเป็นเรื่องสำคัญ ฉะนั้นแต่ละฉบับก็ได้พยายามบรรจุเรื่องราวที่ประ
สนใจไว้ในฉบับของตนให้มากที่สุด ฉะนั้นนอกจากข่าวสารการเมือง ก็มีเรื่องเกี่ยวกับท
แพทย์ เกี่ยวกับสัตว์ เกี่ยวกับการบันเทิงธุรกิจ ฉะนั้นหนังสือพิมพ์รายวันเมื่อ
เดียวกันมักจะด่ามารถได้อ่านเรื่องราวต่าง ๆ ได้มากมาย การพิมพ์พยายามให้เรียบร้อย
เรื่องการใช้ตัวสะกดการันต์ผิดยังเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ การใช้ภาษาในการเด่นชัด
พยายามปรับปรุงขึ้นอีก

ทางด้านวารสาร มีการปรับปรุงกันมากขึ้นทั้งวารสารทั่วไปและวารสารทางวิ
วารสารทั่วไปจัดทำปกได้ด้วยกระดาษ การจัดสรรหาเรื่องต่าง ๆ มาดัดก็ทำด้วยความระม
ยิ่งขึ้น นอกจากมีนวนิยายขนาดยาวและขนาดสั้นโดยผู้ปากนักประพันธ์ต่าง ๆ แล้ว ห
ฉบับยังแทรกสอดสั้นเกี่ยวกับความรู้ทั่วไป สารคดีท่องเที่ยว เรื่องแปล แสดงว่าเรื่อง
ผู้นิยมอ่านกันมากขึ้น วารสารทางวิชาการส่วนใหญ่ยังคงจัดทำโดยหน่วยราชการ และ
วิชาการจริง ๆ แต่บางครั้งวารสารเหล่านั้นก็มีบทความที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่าน
เหมือนกัน ทางด้านการบริหารและการปกครอง มีวารสารของคณะรัฐประศาสน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และวารสารของคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เป็นต้น วารสารของสภาวิจัยแห่งชาติให้ประโยชน์แก่ผู้สนใจในการวิจัย และในปี
วารสารชื่อ บรรณพิภพ ซึ่งสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยจัดพิมพ์ขึ้น วารสารเดิม
วารสารที่เสนอบทความ แต่เป็นการนำหนังสือต่าง ๆ ที่พิมพ์จำหน่ายในท้องตลาดมา
มาให้ข้อเท็จจริงโดยย่อ เป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านทั่วไปจะได้ทราบว่า ในหมวดวิชาที่
นั้น มีหนังสืออะไรออกมาใหม่บ้าง ทั้งยังเป็นประโยชน์แก่ บรรณารักษ์ในการใช้ บรร
เป็นคู่มือช่วยคัดเลือกหนังสือด้วย

หนังสือและสิ่งพิมพ์ใหม่ ๆ ยังมีหนาแน่นและน่าศึกษามาก หนังสือเก่า ๆ ก็น่า
เด่นชัดเช่นกัน สำหรับหนังสือเก่า หรืออาจกล่าวกว้าง ๆ ว่า หนังสือทุกเล่มที่จัดพิมพ์ใน
กับสังคมไทยนั้น ผู้พิมพ์ต้องลงไปเก็บไว้ที่หอพิพิธภัณฑสถานของกรมศิลปากร เป็นหลักฐาน
ไว้ที่หน้าตั้ง ๓ เล่มเป็นอย่างน้อย สำหรับผู้ที่ต้องการจะศึกษาเรื่องกิจการพิมพ์ และเรื่องหนังสือไทย
ในตอนปลาย ผู้พิมพ์จำหน่าย หอพิพิธภัณฑสถานจึงเป็นที่พักควรรู้จัก

เรื่องราวที่ปกรื่องมาจากคราวที่เกิดเพลิงไหม้พระที่นั่งคือโมกข์พิมาน ในบริเวณพิพิธภัณฑ
เกี่ยวกับหนังสือเก่า ๆ ของไทย มีสมุดข่อย หนังสือเทศน์ เป็นต้น ดูทีเดียวไปเเพลิง
ยวันเมื่อช่นวนมาก ๑พณฯ ท่านนายกรัฐมนตรีจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อดำเนิน
ยบรรยายเรื่องราวของการคัดลอกหนังสือเก่าของไทย ในอนาคตอันไม่ไกลนี้ บรรดาหนังสือเก่า
การเด่นชัดก็จะได้รับการคัดลอกใหม่โดยผู้ชำนาญการในด้านนี้ และจะได้เป็นประโยชน์แก่นุชน
ไปได้มีโอกาสเห็นและศึกษา เรื่องของหนังสือเก่าของไทยได้ด้วย

ด้านทางนิ
ความมรรความรวบรวมมาจากรายการ “คู่กันเรื่องหนังสือ” ซึ่งผู้เขียนทั้ง ๒ ได้มีโอกาสร่วมกัน
| แล้ว พจนานุกรมที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๐๖ ทางสถานีวิทยุ ท.ท.ท.)

งว่าเรื่อง
Thai book in 1962
Linchong Phoavibul-Charuvan Chalito

แปลคำค้น Thai books produced in 1962 indicate remarkable Changes in the format as
วิทยาลัย as the contents.

และในปี Compared to books produced in the years before 1962, the format of books
ารดำรงเล่มished in 1962 shows much improvement both in the binding and paper used for
องตลาดing. Title page gives fuller information about the book (formerly, there are only
วดวิชาที่ and author) Book jackets have better appearance and provide informations about
รไว้ บรรs or Contents in the book. Contents give more details. Bibliography and index
r at the end of some books.

The production of childrens' book and reference books are notable. are books for children and young people. Picture books are quite attractive better illustrations than before. Reference books are mainly encyclopedias and series in various subject fields in example :— Encyclopedia of Literature dictionary of religion. In the field of bibliography, Bibliography of Thai government publications, prepared and published by the Thai Library Association and book list of current books. called Banapipob worth mentioning : of course are first, as far as quantities are concerned.

Journals and newspapers also improve their looks. Colours are newspapers too.

จ. ช่างปกไทย

๒๒ ซอยตากสิน ๒ ถนนตากสิน ชลบุรี

 ๖๒๑๙๕

รับทำหนังสือ ปกแข็ง เคนทอง สมุดบัญชี ซ่อมปก
หนังสือเก่า ด้วยช่างไทยที่ชำนาญงาน ฝีมือประณีต

ราคาเยา

ท่านจะไม่ผิดหวัง ถ้าท่านให้ จ. ช่างปกไทย

ทำปกหนังสือให้ห้องสมุดของท่าน

ารสารที่
otable.
attractive
as and di
rature.
of Tha
ary Asso

นักเล่านิทานในห้องสมุดประชาชน

“ป. ประชาชน”

lours are

เด็กหญิงชายอังกฤษในหมู่บ้านอีตวัดั้ง ประมาณว่า ๑๐๐ คน พวกนี้ไปห้อง
ประชาชนประจำตำบลที่ตนอยู่ เพื่อฟังนิทานสนุกๆ ตีปด้าห์ละหนึ่งชั่วโมง ไม่แยะแต่ต่อ
กรโทรทัศน์ที่ก้าดั่งเปิดอยู่ที่บ้านของตน ทั้งนี้เพราะต่างก็คิดจินนิทานเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว คาค
ตีปด้าห์นักเล่านิทานของพวกเขาคงจะมีเรื่องตลกตลกขบขันกว่าที่เล่าๆ มา และพวกเขาได้รอ
กัชั่วโมงนี้มาหลายวันแล้วด้วย

นักเล่านิทานอาล้าดัมครุณ คอ มิดซ์ชิลีว แอด้ทเบอริ วัย ๓๗ ปี มีอาชีพเป็น
รณารักษ์อยู่ที่โรงเรียนในหมู่บ้านตนเอง มิดซ์ชิลีว ยินดีมาทำงานอันน่าชื่นใจท่ามกลาง
มของเด็กๆ ที่หน้าตาแจ่มใสเหล่านีกรวงละชั่วโมง บางคราวเชอ็กฟาบุดร ๓ คนมาร่ววมวง
กๆ ที่เป็นแฟนประจำของเธอด้วย

งานนี้ได้เริ่มมาตั้งแต่เดือนตุลาคมปีที่แล้วเอง โดยมากมิดซ์ชิลีว มักจะเล่านิทาน
อง และเทพนิยายที่มีทวดดาและนางฟ้าล่อยๆ งามๆ ประกอบเนื้อเรื่องให้ตลกตลกเร้าใจ
ชัเวลาต่อนึ่งของชั่วโมงอันแสนสั้นนี้ อ่านหนังสือที่เหมาะสมแก่วัยของเด็กให้เด็ก ๆ ฟังด้วย
เป็นการโน้มน้าวให้เด็กสนใจเรื่องราวกวในหนังสือ แล้วดั่งเสริมให้เด็กอยากอ่านด้วยตนเอง
งแนะนำให้เด็กขอยืมหนังสือจากห้องสมุด และนี่เองคือหนทางเพาะนิตยรักการอ่านหนังสือ
ผู้เยาว์ในหมู่บ้านของเธอ

หนังสือพิมพ์ อังกฤษได้พา กันแพร่ข่าวกิจกรรม อันน่าชื่นของ มิดซ์ชิลีวหลายต่อ
ฉบับพร้อมกับภาพประกอบด้วย เพราะถือว่าเป็นการกระทำดี ถ้าารณชนทั่วไปควรได้
ราบ ควรดั่งเสริมและควรแก่การดรรเสริญ อันเป็นกำลังใจแก่ผู้เสียสละเวลาเพื่อประกอบ
รณประโยชน์แก่ผู้อื่น โดยเฉพาะในการเสริมสร้างนิสัยดีงามแก่เด็กเด็ก ๆ เช่นนี้

ข้าพเจ้าอ่านหนังสือพิมพ์ตลวงชาวนแล้วก็ชื่นใจแทนมิดซ์ชิลีว และทราบดีว่าพ่อแม่

ของเด็กหญิงชายชาวบ้านอีตดงจะรู้สึกชอบใจในการเลี้ยงดูละของเขเพียงไร ครั้นที่กลับมาถึงห้องสมุดประชาชนของเมืองไทยเรา ซึ่งขณะนั้นกระทรวงศึกษาธิการดำเนินบรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชนของเราเกือบทั้งหมดต่างก็เคยได้เข้ามารับการอบรมเกี่ยวกับปฏิบัติงานในหน้าที่ โดยสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยได้ช่วยเหลือให้ความร่วมมือการเงินและวิชาการมาทุก ๆ ปี ก็ได้ถือกันว่า การดำเนินงาน (อาจารย์แมนมาด ชวลิต) เป็นกิจกรรมสำคัญของห้องสมุดประชาชนอย่างหนึ่ง ที่บรรณารักษ์ควรจัดใหม่ขึ้นเพื่อเด็กให้และรู้จักใช้ห้องสมุดในหมู่บ้านของตนให้เป็นประโยชน์

เคยดูจากรายงานผลการปฏิบัติงานของห้องสมุดประชาชนตามจังหวัดต่าง ๆ ก็มีบรรณารักษ์อยู่ไม่น้อยที่ได้ดำเนินงานแบบอยู่ แต่ไม่ทั้งหมด บางแห่ง บรรณารักษ์ทำเอง บางแห่งก็เชิญบุคคลภายนอกเข้ามาช่วยเหลือ แต่การริเริ่มกิจการเช่นนั้น ย่อมมาจากความตั้งใจจริงของบรรณารักษ์เองเป็นสำคัญ ยิ่งถ้าบรรณารักษ์เป็นบุคคลที่มีความในการดำเนินงานหรือในการจูงใจเด็กด้วยแล้ว ก็ย่อมดำเนินงานบริการได้ผลดีแก่ผู้เยาว์

ตัวอย่างง่าย ๆ และใกล้ ๆ กรุงเทพฯ นี่เอง ก็คือ ห้องสมุดประชาชนสมุทรสาคร ซึ่งมีคุณชื่อน อิดดระพันธ์ เป็นบรรณารักษ์หญิงคนเดียว ทำงานทุกวันทุกหนทั่วทุกแห่งคือ พิมพ์บัตรรายการ ให้ยืมและรับคืนหนังสือ ซ่อมหนังสือ ตลอดจนการโรงปักกวดและเปิดเปิดห้องสมุด ในวันอาทิตย์ซึ่งควรจะได้พักผ่อน บรรณารักษ์ก็พักเพียงวันอาทิตย์ของห้องสมุดควรจะปิดนั้น เปิดรายการสำหรับเด็กชนโดยเฉพาะนิทานเป็นประจำ ซึ่งบรรณารักษ์แต่งเอง และเป็นนักเล่านิทานด้วยหามือจับยากเด็กนิทานสนุกสนานอยู่ในสมองนับพัน ๆ เรื่อง มีการแข่งขันให้เด็กอ่านหนังสือ และการต่าง ๆ บางครั้งก็มีภาพยนตร์ฉายด้วยโดยขอความร่วมมือจากศึกษานิเทศน์และเจ้าหน้าที่การศึกษา

ในระยะแรกก็หาวิธีล่อใจเด็ก ไปขอสมุดดินสออย่างลอบถูก ๆ จากร้านขายตลาดมาเป็นรางวัลเด็ก เมื่อไปโรงเรียนเป็นปีกแผ่นชน และเด็ก ๆ กลับไปบ้านเล่าหรือเล่าเรื่องสนุก ๆ ที่ตนได้เห็นได้ยินจากห้องสมุดมาบ่อย ๆ เข้า ทุกวันนั้นบรรณารักษ์อยากไปเดินในตลาด เพราะพ่อแม่เด็ก ๆ ที่มรณคามักจะหยิบยื่นสมุดดินสอให้เองไปขอ เพื่อบรรณารักษ์จะได้เอาไปใช้แจกจ่ายสนุก ๆ กับเด็ก ๆ ในวันอาทิตย์ และทำ

ไร ครั้นเมื่อไม่ต้องใช้รางวัลด้อยใจเด็กอีกแล้ว เพราะเด็ก ๆ ติดห้องสมุด มากนั่นเอง เพราะรู้ว่าการดำเนินชีวิต เวลานี้ ตนจะได้อะไรจากห้องสมุดประชาชนแห่งนี้บ้าง ดังนั้นห้องสมุดประชาชนจึงมอบหนังสือของเขาในตอนเที่ยงทุกวันอาทิตย์

นี่เป็นเพียงตัวอย่างเดียวที่หยิบยกมาให้เห็น และได้ทำมานานก่อนมีมติข้อหาที่ได้ข้างต้นนั้นเสียอีก ทั้งนี้ต้องการให้เห็นว่าบรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชนเมืองไทยเรานั้นเสียสละและทำงานเป็นประโยชน์แก่ประชาชนและราชการก็อยู่มาก, หลายสิบแห่งที่จัดสถาปนาบ้างอภิปรายบ้างเพื่อส่งเสริมความรู้แก่ประชาชน เช่นที่นครราชสีมาและอีกหลายที่ หรือที่ห้องสมุดวัดดุจที่ในพระนครนั้นเองก็เคยทำมาตั้ง ๑๐ ปีเข้ามานี้แล้ว บางแห่งหาบำรุงห้องสมุดได้มากมาย เช่น บรรณารักษ์พระนครศรีอยุธยา เป็นสมาชิกสหภาพเทศบาล ได้เงินจากเทศบาลมาใช้จ่ายเพื่อห้องสมุดของตนปีละ ๒ หมื่นบาท ๒ ปีมาแล้ว บางแห่งที่ที่บรรณารักษ์ทำงานเพียงคนเดียว แต่เปิดบริการแก่ประชาชนทุกวัน วันก็ยังมี บรรณารักษ์ห้องสมุดในต่างประเทศที่ประชาชนจังหวัดสงขลาเคยได้เชิญให้ไปช่วยแนะนำและช่วยจัดห้องสมุดประชาชนใน วัดไทยใน ต่างประเทศ ที่มลายา อยู่ใน

บรรณารักษ์ แต่งานนำสรรเสริฐ และความเสียสละเหล่านี้ มีปรากฏอยู่เพียงในหน้ากระดาษเท่านั้น ซึ่งไม่ค่อยจะเกิดผลในทางตอบแทนอย่างไรแก่ผู้กระทำ แม้แต่การพิจารณาความชอบของทางการเอง เช่น บรรณารักษ์จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งหาเงินมาซื้อห้องสมุดได้ถึงปีละ ๒ หมื่นบาท ตนเองไม่ได้เงินเดือนเลย หรืออย่างบรรณารักษ์ที่ฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นเทพเจ้านิทานของเด็ก ๆ และชาวบ้านร้านตลาดต่างเลื่อมใสว่าห้องสมุดนั้นคือเพราะนิสัยที่ดีให้ลูก ๆ ของตนในวันอาทิตย์ทุกสัปดาห์ บรรณารักษ์เองก็จะได้เงินเดือนปีละ ๒๕ บาท ก็แสนจะลำบากยากเข็ญ

บ้านเล้า เมื่อไรหนอ หนังสือพิมพ์และนิตยสารเมืองไทยจะได้สนใจและช่วยกันกระพือคุณดี และงานเสียสละเช่นนี้ของบรรณารักษ์ห้องสมุดประชาชนของเราให้แพร่หลายบ้าง อย่างน้อยให้เป็น กำลังใจของผู้ตั้งใจ ประกอบ ภารกิจ แก่ประเทศชาติและทำงาน บริการโดยเจตนา และเพื่อความรู้และความสุขของประชาชนทั้งเด็กและผู้ใหญ่ตามหัวบ้านหัวเมืองของเราบ้าง

story tellers in public libraries

P. Prachachon

In East Reading village, there is a small public library. Once, every hundreds of children will turn away from television movies in their houses to the librarian and listen to stories told by the school librarian who volunteers to work for the benefit of the children.

In Thailand, there are quite a number of public librarians who do all of work in the libraries including janitorial (being the only one person in charge of the whole library). However, there are still some who can find time to tell stories to children. Khun suan, the librarian at samut sakorn public library, is a good example. He tells stories every sunday. Being a remarkable story teller who has ample resources, he attracts quite a great number of children. Parents are always delighted to see him and they are willing to donate gifts to the library. Khun Precha, of Chonburi public library is another example. He has done such a good job (all by himself) that he finally gets financial support from the municipality every year.

It is such a pity that for such librarians who work very hard and contribute to the public welfare, no newspaper, has ever pay attention to them.

สิ่งที่สำคัญที่สุด

๑. บุคคล ที่สำคัญที่สุดคือ คนที่ใกล้ชิดติดต่อ
๒. เวลา ที่สำคัญที่สุดคือ เวลาปัจจุบัน
๓. การงาน ที่สำคัญที่สุดคือ การงานที่เป็นประโยชน์

จำมาจากไดโนเสาร์ไม่ออก
ขอขอบคุณท่านเจ้าของข้อคิด

ณ.ม.

สารหอ

a, every
uses to
teers to

ho do a

n in ch

o tell st

a good e

imple re

always de

recha, of

(all by h

..

ard and

em.

กไม่ออก

เจ้าของข้อก

.ม.

แนะนำให้รู้จัก...

น.ส. จารุวรรณ ชาลิโต

ประธานแผนกประชาสัมพันธ์

สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย

นางสาวจารุวรรณ ชาลิโต เกิดเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๖ เริ่มเข้าเรียนหนังสือเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๐ จบชั้นมัธยมศึกษาแผนกอักษรศาสตร์จาก ร.ร. สตรีวิทยา เมื่อพ.ศ. ๒๔๙๔ สอบได้ที่ ๓ ของภาค ได้รับปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๔๙๘ และอนุปริญญาวรรณารักษศาสตร์ในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นนิสิตแผนกศึกษาวรรณศาสตร์รุ่นที่ ๒ ต่อมักสอบได้ประโยคครูพิเศษมัธยมในปีเดียวกัน ได้รับทุนจากมูลนิธิร็อกเกิ้ลไปศึกษา และฝึกงาน ณ ประเทศสหรัฐอเมริกาเมื่อปี ๒๕๐๑ เมื่อได้รับปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวรรณารักษศาสตร์จากมหาวิทยาลัยมิชิแกนในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ แล้ว มีโอกาสได้ฝึกงานแผนกบริการตอบคำถามที่ห้องสมุดแก่นักศึกษาปริญญาบัณฑิต (Undergraduate Library) ของมหาวิทยาลัยมิชิแกน ทำงานแผนกบริการตอบคำถาม และฝึกหัดงานด้านอื่นๆ ในห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอไฮโอ (Main Library Ohio State University) เป็นเวลาทางต้น ๆ ปี

นางสาวจรรวณ เริ่มเข้ารับราชการเป็นอาจารย์ตรีคณะอักษรศาสตร์
พ.ศ. ๒๔๘๘ และช่วยงานธุรการของหอสมุดกลางของมหาวิทยาลัยด้วย เริ่มทำงานใน
บริการตอบคำถามของหอสมุดกลางตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๐

ปัจจุบัน เป็นอาจารย์โทแผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์คณะอักษรศาสตร์
ควบคุมงานแผนกบริการตอบคำถามของหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้เป็น
แผนกคำสอน ดังกีดดำเนินงานเลขานุการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๔

เคยเป็นอนุกรรมการแผนกวารสาร แผนกบรรณานุกรมแห่งชาติ และ
ประชาสัมพันธ์ของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย ปัจจุบันเป็นประธานแผนกประชา
และอนุกรรมการฝ่ายจัดแปลหนังสือ

เคยเขียนบทความทางวิชาบรรณารักษศาสตร์ และบทความทางวิทยุกระจาย
เสียงกับเรื่องหนังสือและห้องสมุดเป็นครั้งคราว

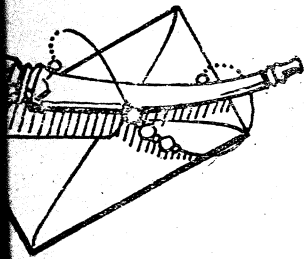
มีผลงานเรียบเรียงหนังสือชื่อ "บรรณานุกรมสิ่งพิมพ์ของรัฐบาลไทย
ของสมาคมฯ" และช่วยรวบรวมและเรียบเรียงบรรณานุกรมประกอบบรรณคดีชื่อ
Asia Social Science Bibliography" (สำหรับปี ค.ศ. ๑๙๖๑ และ ๑๙๖๒ ขององค์การ
สหประชาชาติ

สนใจเรื่องหนังสืออ้างอิงทั้งเทศและไทย

ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ ๓๑/๕ ถนนจรัลดินทองค์ ธนบุรี

หนังสือที่อยู่ในตู้ หนูที่อยู่ในซามัน ยังไม่มีประโยชน์อะไรออก
อย่าบอกใครดีกว่า ทำท่านมีสิ่งเหล่านี้ จนกว่า ท่านจะได้อ่าน หรือกินมัน

ใคร? อะไร? ที่ไหน?

วันอังคารที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๐๖

ดํามาคมได้จัดเลี้ยงอาหารต้อนรับ Mr. A.H.

ผู้แทนมูลนิธิร็อกกเฟลเลอร์ ณ ภัตตาคารชายทะเลจันทร์เพ็ญ ในการเลี้ยงครั้งนี้ ท่าน

กระทรวงศึกษาธิการ, อธิบดีกรมวิชาการ ได้กรุณารับเชิญเป็นแขกพิเศษของดํามาคมด้วย

อาทิตย์ที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๖ ดํามาคมจัดเลี้ยงอาหารกลางวัน Mr. R.A. Elwood

ที่กองอำนวยการของบริติชเคาน์ซิล ประจำลอนดอน ณ ปาล์มเรสต์วังก์

คุณสุนทรี ศิริวัฒนา อาจารย์ในคณะบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหา

วิทยาลัยได้กลับจากการศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์จากประเทศอังกฤษ และได้รับ A.L.A.

นแรก ขณะนี้มาประจำอยู่ที่หอสมุดกลางฯ แล้ว

คุณกฤตพรชัย ชื่นรุ่งโรจน์ ได้กลับจากการศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์ ณ ประเทศ
อินเดียแล้ว ขณะนี้มาประจำอยู่ที่หอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากรตามเดิม

ดํามาคมมีความเสียใจอย่างสุดซึ้ง ที่โลกวรรณกรรมไทยได้สูญเสียนักประพันธ์ตรี
ผู้คือ “ดอกไม้สด” หรือ ม.ด. บุปผา นิมมานเหมินทร์ ต่อไปในนักอ่านทั้งหลาย ก็
มีแต่ “หนังสือชุดดอกไม้สด” แทนตัวนักประพันธ์ผู้แทน

Robert Frost กวีชาวอเมริกัน ถึงแก่กรรมที่เมืองบอสตัน รัฐแมสซาชูเซตส์ อายุ
๗๖ ปี ผู้อ่านที่สนใจหรือศึกษาวรรณคดีอเมริกัน ย่อมรู้จักกวีอาวุโสผู้นี้ได้ดีว่า บทกวี
เคยได้รับรางวัลพูลิตเซอร์ ด้านกวีนิพนธ์มาแล้วถึง ๔ ครั้งด้วยกัน บทกวีของเขา
สะท้อนให้เห็นชีวิตของคนธรรมดาสามัญ แสดงจิตใจของคนอเมริกันแฝงไว้ด้วยความ
ลึกลับและอารมณ์ขัน

สมาคมของเรา

๑๒ มกราคม สหสมาคมจัดกิจกรรมเล่านิทานที่โรงเรียนสอนคนตาบอด ผู้เล่าคือ คุณณิณจ เผ่าวิบูล และ คุณจารุวรรณ ชาติโต วันนั้นยังเชิญตรงกับวันชกมวยชิงแชมป์เนชันโดกรุ่นฟลายเวท ระหว่าง โผน กิ่งเพชร กับ ไฟตง ชาราคะ ผู้เล่าจึงถูกชักชวนชกมวยจากเด็กนักเรียนชายกันมาก ส่วนเด็กหญิง เรื่องที่สนใจมากที่สุดคือเรื่องผี

๒๐ มกราคม มีรายการ “คุยกันเรื่องหนังสือ” จัดโดยอาจารย์รัญจวน อินทรทางสถานวิทยุ ท.ท.ท. เวลา ๙.๐๐ - ๙.๔๕ น. ผู้สนทนาในวันนี้ มีคุณณิณจ เผ่าวิบูล คุณจารุวรรณ ชาติโต เรื่องที่สนทนาเกี่ยวกับรายการหนังสือไทยในรอบปี ๒๕๐๕ ซึ่งเกี่ยวกับคุณภาพ รูปเล่ม ตลอดจนตัวพิมพ์หนังสือที่น่าสนใจในหมวดวิชาต่างๆ วารสารหนังสือพิมพ์

๙ กุมภาพันธ์ รายการเล่านิทาน ให้แก่เด็กนักเรียนโรงเรียนสอนคนตาบอด คุณณิณจ แพทย์ดี และคุณดัมพิต์ กฤตติกากุล เป็นผู้เล่านิทาน

๑๗ กุมภาพันธ์ จัดรายการ “คุยกันเรื่องหนังสือ” จัดโดย อาจารย์อินทรกำแหง ผู้ร่วมสนทนาในวันนี้ คุณจารุวรรณ ชาติโต และ คุณดัมพิต์ กฤตติกากุล เรื่องที่สนทนาคือ เรื่องหนังสือในหมวด ๗๐๐ ศิลปะและการบันเทิง

๒๓ กุมภาพันธ์ สหสมาคมได้จัดการประชุมพิเศษเรื่อง “การจัดพิมพ์หนังสือสำหรับนักเรียน” แยกผู้เกี่ยวข้องได้รับเชิญ เพื่อปรึกษาการจัดพิมพ์ในฉบับนี้ ชูพินิจ นายเบ็ตอง ณ นคร, นายจิตต์ แพ้วพานิช, นายลำทิต อินทรกำแหง, คุณศ. นาคะนาถ และคุณประยูร จรรยาวงศ์ การประชุมครั้งนี้ นายกส.สมาคมจะนำการประชุมเข้ารายงานให้ที่ประชุมของคณะกรรมการปรับปรุงห้องสมุดของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีท่านปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานด้วย

๒๘ กุมภาพันธ์ คณะอนุกรรมการฝ่ายการแปล ของ สหสมาคม โดยมีแม่ณมาด ชวดิศ เป็นประธาน ได้จัดให้มีการประชุม พิจารณางานหนังสือที่ควรรับคำแปลและเสนอรายชื่อผู้ร่วมแปล หลังจากประชุม ได้นัดหมายให้มีการประชุมอีกครั้งหนึ่ง ๖ มี.ค. ณ ห้องสมุดศาลาวันเด็ก และจะเชิญ มิสเตอร์ เจ. เอส. ปาร์คเกอร์ บรรณารักษ์สถานศึกษาเข้าร่วมประชุมด้วย เพื่อขอความร่วมมือทั้งในด้านการเงินและการ

อด ผู้ใด
กรมยช
จึงถูกชก
คือเรื่อง
จน อิน
ง เผา

๒๕๐๕

ง ๆ วาร

นคนตาบ

อาจารย์
สัมพันธ์

ไม่พหัง
๕๔
นวนนม

แห่ง, คุ

าคมจะนำ

กระทรวงค

๖ โดยมี

กรรรับคำ

อีกครึ่ง

เกอร์ บ

เงินและกา

บรรณาธิการแถลง

๑. วารสารเล่มใหม่ ของปีใหม่ ได้ปรากฏรูปออกมาแล้ว ยังออกช้าอยู่ แต่
จะเร็วขึ้น ๆ เหมือนปีที่ ๖

๒. ปีที่ ๗ นี้ อยากจะให้มี ทำเนียบชื่อบรรณาธิการห้องสมุดทุกประเภท จึง
ท่าน บรรณาธิการได้โปรด กรุณาดัง รูปถ่ายตัวท่านชื่อของท่านและชื่อ ห้องสมุด ตลอดจน
สมุดของท่าน (address) ที่จะส่งจดหมายไปถึงได้สะดวก ไปยังบรรณาธิการด่วน เพื่อ
รูปของท่านและตำบลที่อยู่ห้องสมุดลงคราวละหลาย ๆ รูป ใครจะให้อะไรแก่ห้องสมุด
จะได้ส่งให้ท่านได้สะดวก

๓. นอกจากนั้น อยากจะมีรูปกิจกรรมของห้องสมุดลงในหน้ากลาง ท่าน
รักย์โปรดเลือกรูปกิจกรรมส่งไป และโปรดเขียนบอกว่า ใคร (ทำ)อะไร ที่ไหน
อย่างไร ทำไม ให้ครบ ๖ อย่างสั้น ๆ จะขอบพระคุณยิ่ง

๔. ขอได้โปรดลงเอาวารสารปีที่ ๖ ของท่านทั้ง ๖ เล่ม ทำปกแข็งดู โดยอย่าเอา
เชื่อว่า ท่านคงจะพอใจเหมือนอย่างผม

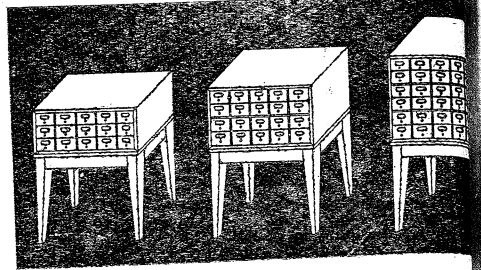
บรรณาธิการ

ตั้งใจให้เต็มที่ ทำให้เต็มฝีมือ แล้วย่อหัวงอะไรอีก

ก.ม.

ตู้บัตรรายการ
แบบ 15 ชั้น
แบบ 20 ชั้น
แบบ 30 ชั้น

ท่านบรรณารักษ์ โปรดทราบ

ตู้บัตรรายการ เป็นอุปกรณ์สำคัญยิ่งรองจากตู้หนังสือสำหรับการจัดห้องสมุดตามแผนใน
โรงงานช่างไม้จันทประสานการช่าง มีตู้บัตรรายการตามแบบและขนาดมาตรฐานของนอก
9, 12 15, 20 และ 30 ชั้นไว้รับรองท่านอยู่เสมอ ท่านที่เคยได้รับแจกแค็ตตาล็อกจากโรงงานไว้แล้ว
ได้เคยโดยไม่ต้องเสียเวลาสอบถามก่อน ตามวิธีการซึ่งแจ้งอยู่ในเล่มนั้นแล้ว ส่วนท่านที่ยังมิได้รับไว้ หาก
จดหมายขอครุรายละเอียดก่อนได้

ใบสั่งที่รับไว้ก่อนสิ้นปี 2505 นี้ ทางโรงงานจะยังคงขายให้ท่านตามราคาดั้งเดิมแต่ถ้าถึง
ปีใหม่แล้วราคาอาจเปลี่ยนแปลงเพราะอุปกรณ์ในการทำตู้บัตรรายการมีราคาสูงกว่าเก่ามาก

นอกจากตู้บัตรรายการแล้ว ยังมีอุปกรณ์อื่น ๆ อีกที่จำเป็นแก่การจัดห้องสมุดตามแผนใน
ถูกต้องตามแบบมาตรฐานสากล ซึ่งท่านไม่อาจหาซื้อได้ในท้องตลาดทั่วไป เช่น ชั้นวางหนังสือ ชั้นวาง
วางหนังสือพิมพ์แบบนอก แท่นวางพจนานุกรมขนาดใหญ่หมุนได้รอบตัว ฯลฯ

โรงงานช่างไม้จันทประสานการช่าง

311/2 ถนนบ้านบาตร (ตอนด้านหลัง ร.ร. เลิศปัญญา)

แพรวพิทยา

116-718 วังบูรพา พระนคร

คู่. ป. ณ. 914

รับจัดหาหนังสือสำหรับห้อง
สมุดโดยเฉพาะ ท้าวพระ
ราชอาณาจักร ทั้งภาษาไทย
และต่างประเทศ สำหรับภาษา
ไทย บรรณารักษ์ ห้องสมุด
สั่งโดยตรง ลดให้ **25%**
ไม่คิดค่าส่ง สำหรับภาษา
ต่างประเทศ ลดให้ในราคา
พิเศษ และยุติธรรมที่สุด
พร้อมทั้งยินดี สั่งรายชื่อ
หนังสือ ต่างประเทศ เพื่อให้
บรรณารักษ์ เลือกก่อนสั่ง
ส่งจดหมายถึง.....

แพรวพิทยา

วังบูรพา พระนคร

โทร. 24283

